

OCENA

STARTU REPREZENTACJI POLSKI W WIOŚLARSTWIE
W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW
AMSTERDAM (Holandia)
24-31.08.2014

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Mistrzostwach Świata Seniorów**

24-31 sierpnia 2014

Amsterdam (Holandia)

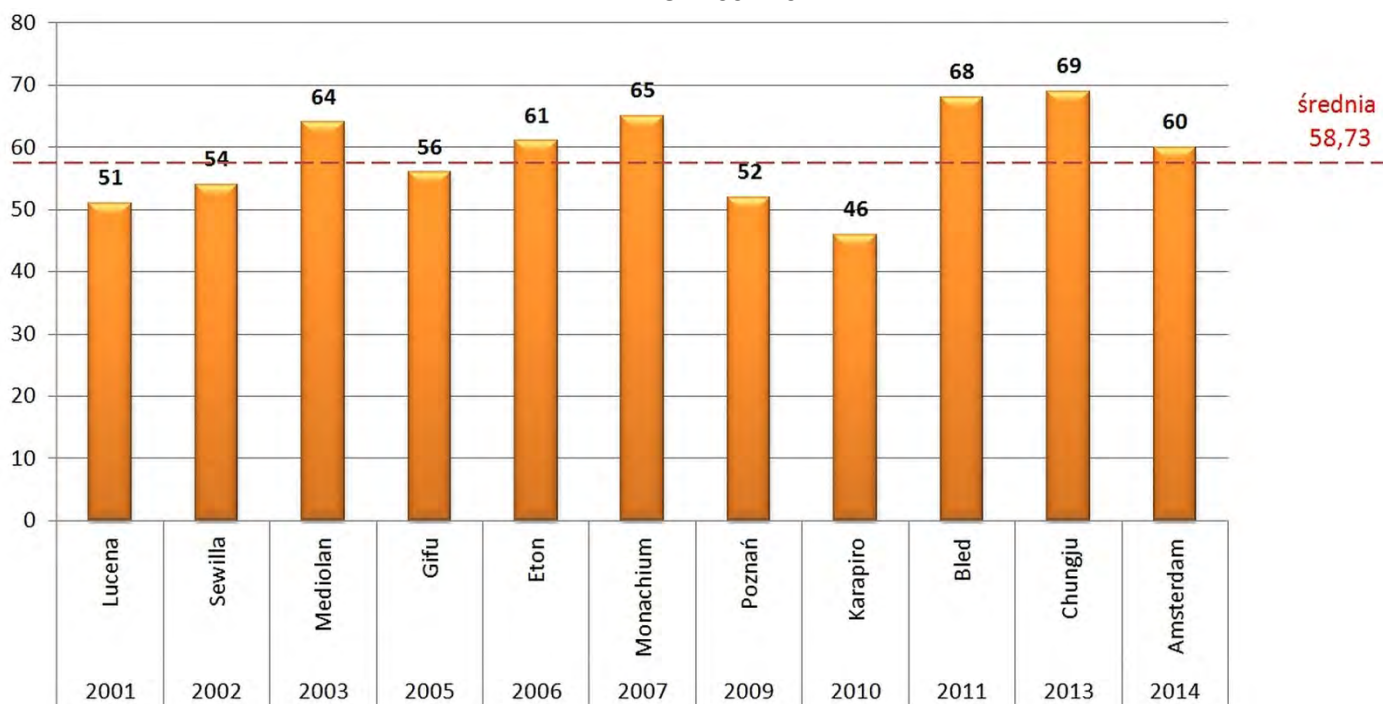
I. WSTĘP

Tegoroczne Mistrzostwa Świata Seniorów rozegrane zostały pomiędzy 24 a 31 sierpnia w Amsterdamie.

Były to drugie w historii wioślarstwa Mistrzostwa Świata Seniorów rozegrane w Amsterdamie. Poprzednie rozegrano w 1977 roku. Amsterdam był do tej pory dwunastokrotnym gospodarzem wioślarskich imprez mistrzowskich w historii. Aż sześciokrotnie organizował Mistrzostwa Europy w 1921, 1937, 1949, 1954, 1964 i 1966 roku, dwukrotnie Mistrzostwa Świata Juniorów w 1968 i 2006 roku oraz dwukrotnie Młodzieżowe Mistrzostwa Świata w 2005 i 2011 roku. W 1989 roku rozegrano także mistrzostwa pod nazwą Match Des Seniors, które były pierwszą wersją późniejszego Pucharu Narodów, a dalej Młodzieżowych Mistrzostw Świata.

W tegorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów wystartowało 60 państw, co jest ilością, która w stosunku do ubiegłorocznej 69 państw nie jest może zbyt imponująca, ale jest powyżej średniej ostatnich 14 lat (od 2001 roku), która wynosi 58,73.

**ILOŚĆ PAŃSTW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW
W LATACH 2001-2014**

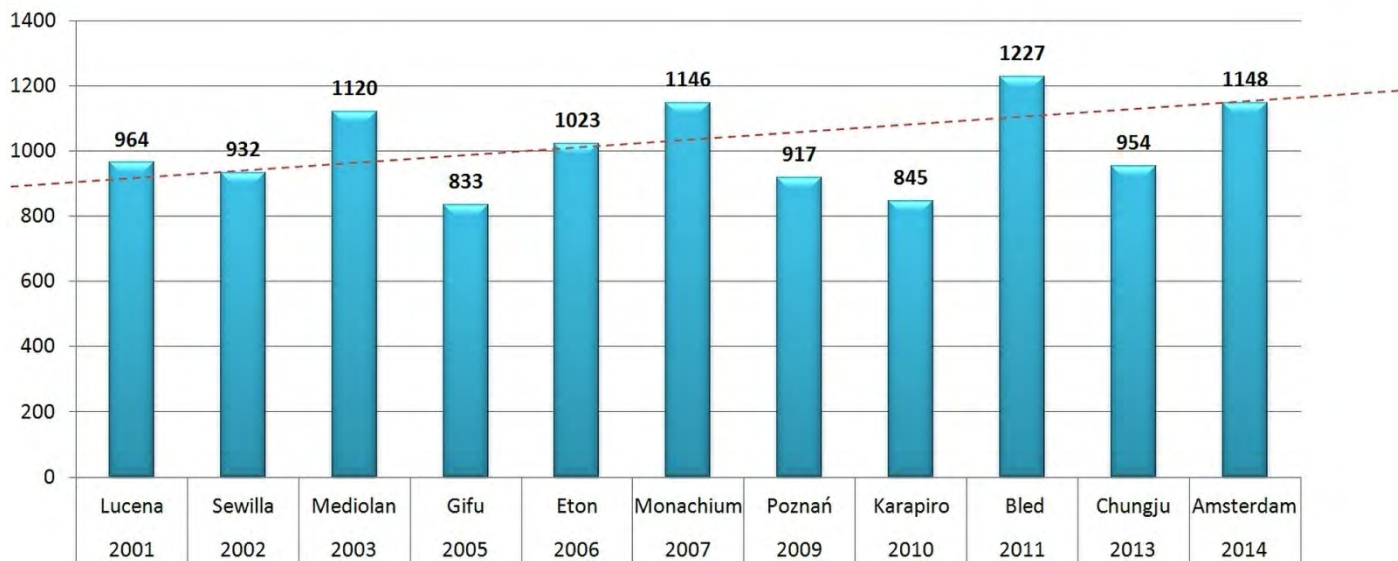
W tym roku już do Europy nie przyjechało wiele słabych wioślarsko państw azjatyckich jak Malezja, Wietnam, Tajlandia, Singapur, Filipiny, Indonezja, Tajwan, Indie, Pakistan, Uzbekistan, ale i sama Korea. Dla pełniejszego obrazu sytuacji do Amsterdamu nie przyjechały także Zambia, Namibia, Uganda, Wenezuela i Mołdawia. Większość wymienionych wyżej państw ma bardzo słabe federacje o minimalnych własnych budżetach i z reguły korzysta z pomocy finansowej i sprzętowej gospodarzy Mistrzostw Świata w ramach programu rozwoju wioślarstwa na świecie prowadzonego przez Międzynarodową Federację Wioślarską FISA. Gospodarze ubiegłorocznych Mistrzostw Świata - Koreańcy mieli ambicję wszystkiego dokonać z rozmachem. Żeby było

najlepsze i największe, co cechuje wiele państw tamtego regionu świata. Stąd zbudowali nowiutki tor wioślarski ze świecą się w słońcu infrastrukturą, mieli najbardziej oryginalne uroczyste otwarcie i największą w historii ilość startujących federacji. Być może finanse ich przerosły i dlatego nie wystawili swojej reprezentacji w Amsterdamie.

W tegorocznych Mistrzostwach Świata wystartowały federacje reprezentujące wszystkie kontynenty w następującej ilości:

- Europa - 35
- Afryka - 8
- Ameryka Płd. - 7
- Ameryka Płn. - 4
- Azja - 4
- Australia i Oceania - 2

Zgłoszono 1148 zawodniczek i zawodników. Była to druga ilość startujących w Mistrzostwach Świata Seniorów rozgrywanych od Igrzysk Olimpijskich 2000 roku w Sydney. Więcej startowało jedynie w Mistrzostwach Świata w Bled, które były zarazem kwalifikacją olimpijską do ostatnich Igrzysk Olimpijskich w Londynie, co obrazuje poniższy diagram.

Można zauważyć, że w ostatnich czterech cyklach olimpijskich ogólna ilość startujących w odpowiadających sobie latach cyklu ma tendencję wzrostową. Linia przerywaną zaznaczono Mistrzostwa Świata w połowach cyklu podobnie jak mistrzostwa tegoroczne. Wyjątkiem były jedynie trudne logistycznie i kosztowne mistrzostwa na nowozelandzkim jeziorze Karapiro. Widać także, że każdorazowo największą ilość startujących zawodników mają Mistrzostwa Świata poprzedzające Igrzyska Olimpijskie, które są zarazem od 1995 roku głównymi kwalifikacjami olimpijskimi. Na te mistrzostwa poszczególne federacje maksymalnie mobilizują swój potencjał zawodniczy i finansowy, aby próbować zakwalifikować do Igrzysk Olimpijskich jak najwięcej swoich osad.

W Mistrzostwach Świata w Amsterdamie rozegrano łącznie 27 konkurencji, w tym 14 objętych programem Igrzysk Olimpijskich, 8 tzw. „nieolimpijskich” i 5 wioślarstwa niepełnosprawnych (adaptive).

Wśród czternastu objętych programem Igrzysk Olimpijskich jest sześć konkurencji kobiecych w tym jedna wagi lekkiej i osiem męskich w tym dwie wagi lekkiej.

Konkurencje żeńskie:

- W1x - jedynka
- W2x - dwójka podwójna
- W2- - dwójka bez sterniczki
- W4x - czwórka podwójna
- W8+ - ósemka
- LW2x - dwójka podwójna wagi lekkiej

Konkurencje męskie:

- M1x - jedynka
- M2x - dwójka podwójna
- M2- - dwójka bez sternika
- M4- - czwórka bez sternika
- M4x - czwórka podwójna
- M8+ - ósemka
- LM2x - dwójka podwójna wagi lekkiej
- LM4- - czwórka bez sternika wagi lekkiej

W ramach konkurencji tzw. nieolimpijskich rozgrywane są trzy konkurencje żeńskie w tym dwie wagi lekkiej i pięć męskich w tym cztery wagi lekkiej.

Konkurencje żeńskie:

- LW1x - jedynka wagi lekkiej
- LW4x - czwórka podwójna wagi lekkiej
- W4- - czwórka bez sterniczki

Konkurencje męskie:

- LM1x - jedynka wagi lekkiej
- LM2- - dwójka bez sternika wagi lekkiej
- LM4x - czwórka podwójna wagi lekkiej
- LM8+ - ósemka wagi lekkiej
- M2+ - dwójka ze sternikiem

Wśród pięciu konkurencji niepełnosprawnych (adaptive) rozgrywana jest jedna konkurencja żeńska i jedna męska, oraz trzy mieszane w 50 % kobiet i mężczyzn.

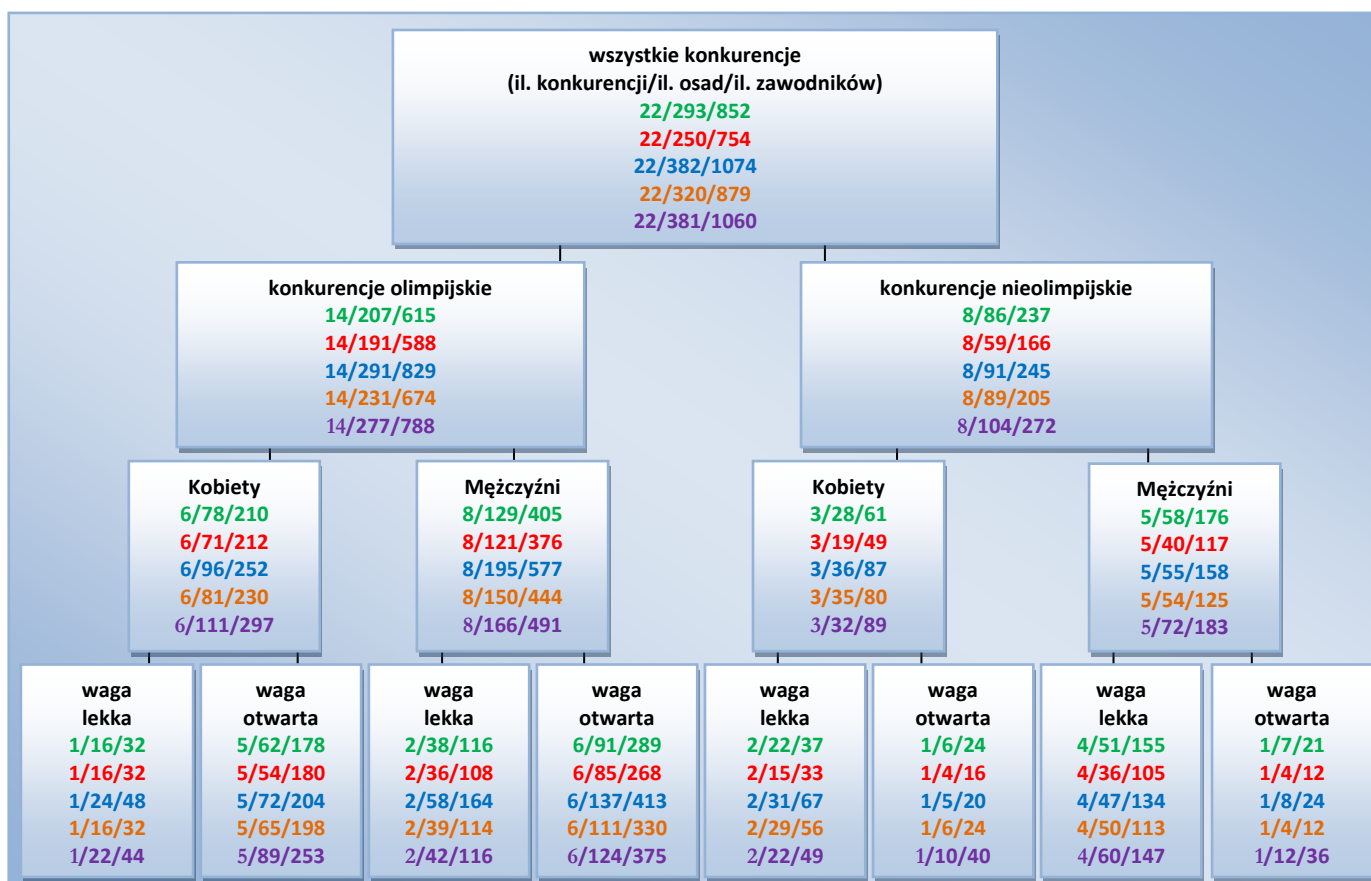
- ASW 1x - jedynka kobiet z wyłączeniem rąk i tułowia
- ASM 1x - jedynka mężczyzn z wyłączeniem rąk i tułowia
- TAMix 2x - dwójka podwójna mieszana (kobieta i mężczyzna) - wiosłowanie z wyłączeniem nóg
- LTAMix 2x - dwójka podwójna również mieszana (kobieta i mężczyzna) z tym, że jedna osoba niepełnosprawna ruchowo, a jedna w pełni niewidząca
- LTAMix 4+ - czwórka ze sternikiem również mieszana (dwie wioślarki i dwóch wioślarzy) z tym, że jedna osoba musi być całkowicie niewidząca, jedna niedowidząca i dwie niepełnosprawne

Ilości państw, osad oraz zawodniczek i zawodników startujących w Mistrzostwach Świata Seniorów ostatnich dwóch lat zestawione są w kolejnej tabeli. Wniosek Widać, że w Amsterdamie w stosunku do ubiegłego roku wyraźnie zwiększyły się ilości osad oraz ilości zawodniczek i zawodników, głównie w wadze otwartej kobiet i mężczyzn. Natomiast zmniejszyły się ilości państw mających swe osady we wszystkich grupach z wyjątkiem kobiet. Jest to wynikiem absencji małych państw, o których pisano wcześniej, a zgłaszających zawsze pojedyncze, małe osady.

	Ilość państw		Ilość osad		Ilość zawodników	
	2013	2014	2013	2014	2013	2014
Mężczyźni waga otwarta	51	46	115	136	342	411
Kobiety waga otwarta	35	37	71	99	222	293
Mężczyźni waga lekka	46	43	89	102	227	263
Kobiety waga lekka	33	24	45	44	88	93
Adaptive kobiety	16	15	9	10	33	40
Adaptive mężczyźni	16	16	12	11	36	41
Adaptive Mix	-	-	18	24		
RAZEM	69	60	359	426	954	1148

W tym materiale analizy konkurencji niepełnosprawnych nie będziemy dokonywać, gdyż jest to domena innych stowarzyszeń jak START czy CROSS.

Ogólny podział ilości startujących osad oraz zawodniczek i zawodników w konkurencjach olimpijskich i nieolimpijskich w poszczególnych grupach przedstawiony został w poniższym schemacie uwzględniającym przy tym również cały poprzedni cykl olimpijski przed Igrzyskami w Londynie.

KOLOR ZIELONY
KOLOR CZERWONY
KOLOR NIEBIESKI
KOLOR POMARAŃCZOWY
KOLOR FIOLETOWY

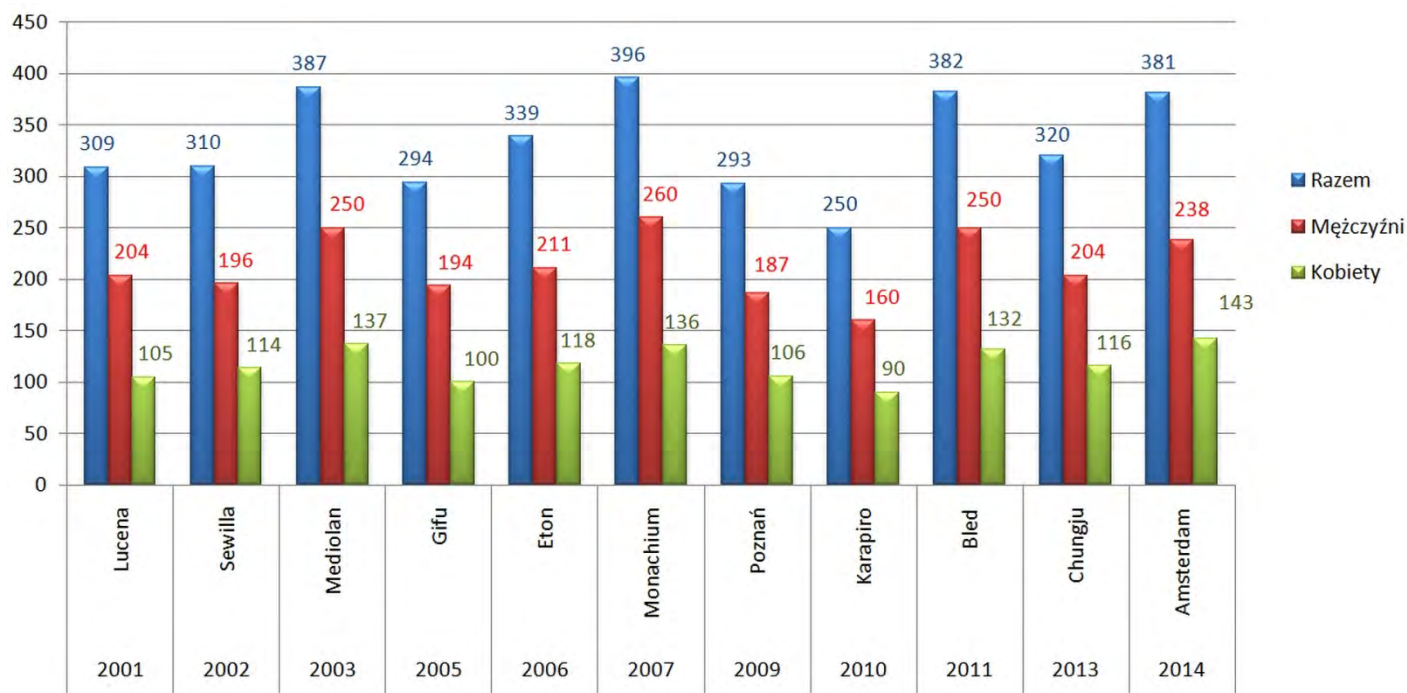
– ROK 2009 – Poznań
– ROK 2010 – Karapiro, Nowa Zelandia
– ROK 2011 – Bled, Słowenia
– ROK 2013 – Chungju, Korea Płd.
– ROK 2014 – Amsterdam, Holandia

Kolejny diagram przedstawia ilości osad zgłaszanych do Mistrzostw Świata Seniorów w porównywalnych czterech cyklach olimpijskich od 2001 roku.

W ilościach ogólnych osad mistrzostwa w Amsterdamie ustępują nieznacznie jedynie tym, które były zarazem kwalifikacjami olimpijskimi.

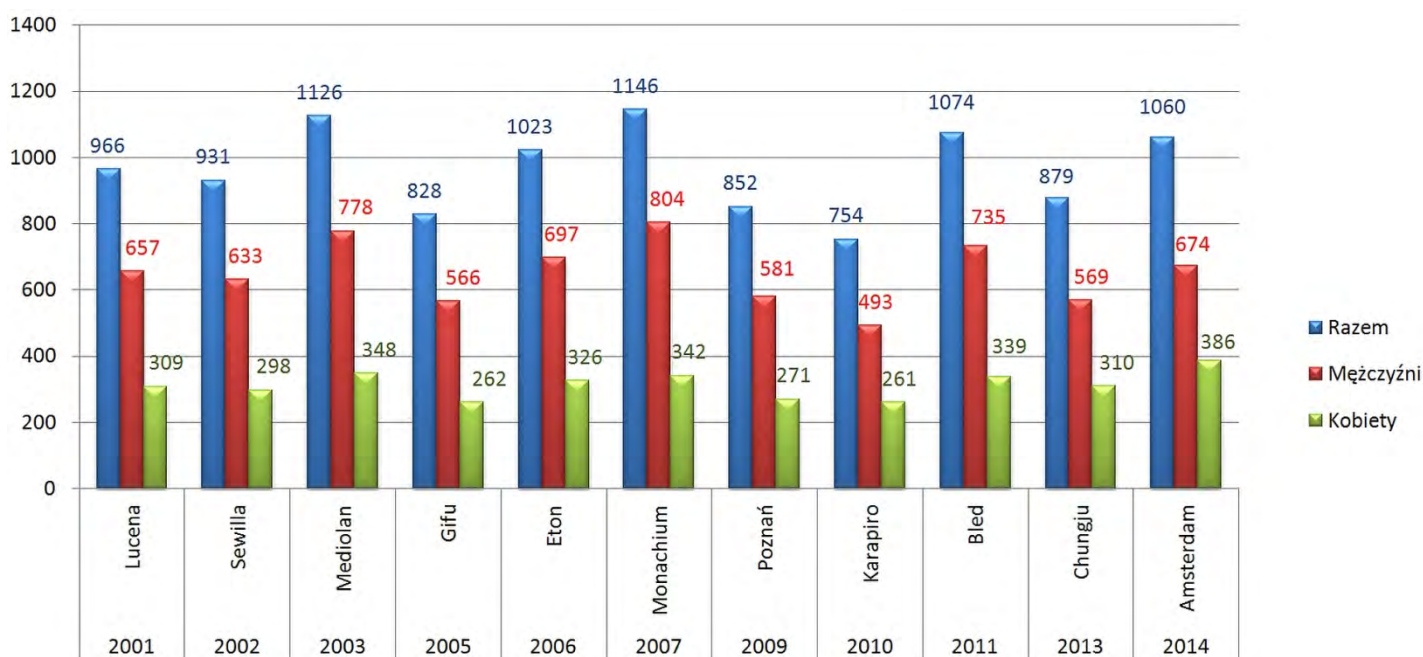
Natomiast w tym roku wystartowała rekordowa ilość osad kobiecych.

IŁOŚĆ OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2014

Odwierciedleniem nie tylko ilości osad, ale też ich rodzaju są ogólne ilości startujących zawodniczek i zawodników z rozbiem na kobiety i mężczyzn.

IŁOŚĆ ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2014

**PROCENTOWY UDZIAŁ OSAD ŻEŃSKICH I MĘSKICH W OGÓLNEJ ILOŚCI
STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2014**

ROK	2001	2002	2003	2005	2006	2007	2009	2010	2011	2013	2014
MIEJSCE MISTRZOSTW ŚWIATA	Lucerna SUI	Sewilla ESP	Mediolan ITA	Gifu JPN	Eton GBR	Monachium GER	Poznań POL	Karapiro NZL	Bled SLO	Chungju KOR	Amsterdam NED
ILOŚĆ OSAD MĘSKICH	204	196	250	194	211	260	187	160	250	204	238
ILOŚĆ ZAWODNIKÓW	657	633	778	566	697	804	581	493	735	569	674
% UDZIAŁ W CAŁOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD	66,02	63,23	64,6	65,99	62,24	65,66	63,82	64,0	65,45	63,75	62,47
ILOŚĆ OSAD ŻEŃSKICH	105	114	137	100	118	136	106	90	132	116	143
ILOŚĆ ZAWODNICZEK	309	298	348	262	326	342	271	261	339	310	386
% UDZIAŁ W CAŁOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD	33,98	36,77	35,4	34,01	37,76	34,34	36,18	36,0	34,55	36,25	37,53

Analizując powyższe diagramy i zestawienia należy pamiętać, że:

- Do roku 2003 włącznie wśród kobiecych konkurencji nieolimpijskich rozgrywano także dwójkę bez sterniczki wagi lekkiej.
- Do roku 2007 włącznie wśród męskich konkurencji nieolimpijskich rozgrywano także czwórkę ze sternikiem.
- Wśród kobiet jednego roku – w 2012, czego te zestawienia nie obejmują, w Mistrzostwach Świata konkurencji nieolimpijskich nie rozegrano czwórki bez sterniczki.

Wszystkie powyższe decyzje spowodowane były małą frekwencją osad w tych konkurencjach i zastosowaniem wewnętrznego regulaminu Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA mówiącego o wyłączeniu ich z programów imprez głównych.

Mistrzostwa Świata w Amsterdamie były rekordowymi pod każdym względem uczestnictwa w nich zawodniczek i osad kobiecych, choć procentowy udział w całości uczestniczących niewiele się zmienił. W przeciągu ostatnich czternastu lat utrzymuje się on w granicach 34-37,5 %. Być może była to pierwsza reakcja poszczególnych federacji wioślarskich na nowe limity kwalifikacyjne do Igrzysk Olimpijskich, próbujące nieraz może zbyt sztucznie zrównać ilość startujących w nich kobiet i mężczyzn. Na razie stosunek wynikający z tabel kwalifikacyjnych wynosi 60 % do 40 % kobiet, ale plany na kolejne kwalifikacje są aby go wyrównać (50:50 %).

Do Mistrzostw Świata Seniorów najwięcej osad zgłoszono w konkurencjach:

Lp.	Konkurencja	Ilość osad
1	Jedynkach mężczyzn	31
2	Jedynkach kobiet	28
3	Jedynkach wagi lekkiej mężczyzn	27
4	Dwójkach podwójnych wagi lekkiej mężczyzn	26
5	Dwójkach podwójnych mężczyzn	23
6	Dwójkach podwójnych kobiet	22
7	Dwójkach podwójnych wagi lekkiej kobiet	21
8-9	Dwójkach bez sternika mężczyzn Czwórkach podwójnych mężczyzn	20
10-11	Dwójkach bez sternika wagi lekkiej mężczyzn Czwórkach bez sternika mężczyzn	17
12	Czwórkach bez sternika wagi lekkiej mężczyzn	16
13	Dwójkach bez sterniczki kobiet	15
14-15	Jedynkach wagi lekkiej kobiet Czwórkach podwójnych kobiet	13
16-17	Dwójkach ze sternikiem mężczyzn Ósemkach mężczyzn	12
18	Ósemkach kobiet	11
19-20	Czwórkach bez sterniczki kobiet Czwórkach podwójnych wagi lekkiej mężczyzn	10
21	Czwórkach podwójnych wagi lekkiej kobiet	9
22	Ósemkach wagi lekkiej mężczyzn	5

Na czele zestawienia znajdują się aż trzy konkurencje jedynek, co jest zrozumiałe, gdyż wiele federacji chcąc zaznaczyć swój udział w rywalizacji międzynarodowej, a nie mając przy tym ani szerzej rozwiniętego wioślarstwa, ani zbyt wielkich funduszy przywożą po jednej osadzie, najczęściej skifistce lub skifiście. Na końcu zestawienia znajdują się aż cztery konkurencje nieolimpijskie, w tym wszystkie trzy wagi lekkiej dużego typu - obie czwórki i ósemka.

Jest to oznaką braku finansowania w wielu federacjach nawet tych największych, konkurencji nie objętych programem Igrzysk Olimpijskich z dotacji państwowych.

Natomiast obie jedynki wagi lekkiej kobiet i mężczyzn oraz dwójka bez sternika stanowią naturalną rezerwę do konkurencji olimpijskich dlatego ilość zgłaszanych w tych konkurencjach osad jest porównywalna do konkurencji olimpijskich.

Stosunkowo dużo w tym roku wystartowało ósemek kobiet. Tylko trzykrotnie w historii Mistrzostw Świata Seniorów było ich o jedną więcej (w 1991, 1995 i 2006). Między innymi dlatego w tegorocznych mistrzostwach była rekordowa ilość startujących zawodniczek.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	Niemcy, USA	22
3	Włochy	21
4-5	Chiny, Holandia	19
6	Australia	17
7	Wielka Brytania	16
8	Rosja	14
9	Nowa Zelandia	13
10-11	Francja, Kanada	12
12-13	Czechy, Dania	10
14-15	Hiszpania, Ukraina	9
16	Argentyna	8
17-19	Austria, Irlandia, Szwajcaria	7
20-26	Białoruś, Grecja, Japonia, Meksyk, Norwegia, Polska , Południowa Afryka	6
27-29	Rumunia, Serbia, Węgry	5
30-34	Bułgaria, Chile, Chorwacja, Litwa, Słowenia	4
35-41	Armenia, Azerbejdżan, Brazylia, Estonia, Finlandia, Katar, Szwecja	3
42-51	Algieria, Belgia, Egipt, Izrael, Kazachstan, Łotwa, Peru, Puerto Rico, Turcja, Zimbabwe	2
52-60	Angola, Kuba, Liban, Paragwaj, Portugalia, Słowacja, Tunezja, Urugwaj, Vanuatu	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD - KOBIECY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	Niemcy, USA	9
3-4	Chiny, Włochy	8
5-6	Australia, Holandia	7
7-10	Kanada, Nowa Zelandia, Rosja, Wielka Brytania	6
11-12	Czechy, Irlandia	5
13-15	Białoruś, Dania, Ukraina	4
16-21	Austria, Francja, Polska , Południowa Afryka, Rumunia, Szwecja	3
22-28	Argentyna, Grecja, Japonia, Litwa, Norwegia, Serbia, Szwajcaria	2
29-45	Algieria, Armenia, Belgia, Brazylia, Bułgaria, Chorwacja, Estonia, Finlandia, Hiszpania, Izrael, Katar, Kazachstan, Łotwa, Meksyk, Puerto Rico, Węgry, Zimbabwe	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD - MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-3	Niemcy, USA, Włochy	13
4	Holandia	12
5	Chiny	11
6-7	Australia, Wielka Brytania	10
8	Francja	9
9-10	Hiszpania, Rosja	8
11	Nowa Zelandia	7
12-14	Argentyna, Dania, Kanada	6
15-18	Czechy, Meksyk, Szwajcaria, Ukraina	5
19-25	Austria, Chile, Grecja, Japonia, Norwegia, Słowenia, Węgry	4
26-31	Azerbejdżan, Bułgaria, Chorwacja, Polska , Południowa Afryka, Serbia	3
32-43	Armenia, Białoruś, Brazylia, Egipt, Estonia, Finlandia, Irlandia, Katar, Litwa, Peru, Rumunia, Turcja	2
44-59	Algieria, Angola, Belgia, Izrael, Kazachstan, Kuba, Liban, Łotwa, Paragwaj, Portugalia, Puerto Rico, Słowacja, Tunezja, Urugwaj, Vanuatu, Zimbabwe	1

Do Mistrzostw Świata w Amsterdamie maksymalną ilość osad zgłosili Niemcy i Amerykanie. Obie te federacje zgłaszają do Mistrzostw Świata wszystkich kategorii wiekowych maksymalne składy, prowadząc przy tym swoje wewnętrzne polityki finansowania ich przygotowań i pobytu na mistrzostwach. Trzecim w kolejności - Włochom zabrakło jedynie żeńskiej ósemki, co może budzić zdziwienie, gdyż w kilku ostatnich latach ta federacja ma spore sukcesy w wioślarstwie żeńskim w młodszych grupach wiekowych.

Kolejne dwie federacje to gospodarze tegorocznych mistrzostw - Holendrzy, u których także budzi zdziwienie brak dwójki bez sterniczki kobiet i dwójki podwójnej wagi lekkiej kobiet oraz skifisty wagi lekkiej, bo we wszystkich tych konkurencjach Holendrzy mieli w ostatnich latach solidne osady.

Dla odmiany Chińczycy praktycznie po roku nieobecności na starcie Mistrzostw Świata Seniorów przywieźli tym razem mocną reprezentację, w której zabrakło jedynie ósemki wagi lekkiej, dwójki ze sternikiem i żeńskiej dwójki bez sterniczki, co z pewnością w przyszłym roku nadgonią, gdyż kto jak kto, ale oni mają ludzki potencjał. W ubiegłym roku mieli w podobnym czasie Ogólno-Chińskie Igrzyska, które co cztery lata decydują o podziale finansowania na poszczególne dyscypliny sportu, a na mistrzostwa do Chungju przysłali tylko trzy osady 15-16-letniej młodzieży.

Na samym końcu zestawień znajduje się aż 19 federacji, co stanowi niemal $\frac{1}{3}$ całości, które na Mistrzostwach w Amsterdamie miały minimalne - jedno lub dwu-osadowe reprezentacje i o których napisano wiele już wcześniej.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	Niemcy, USA	14
3-5	Australia, Chiny, Włochy	13
6-8	Holandia, Rosja, Wielka Brytania	12
9	Nowa Zelandia	11
10	Kanada	10
11-13	Czechy, Francja, Hiszpania	8
14-15	Dania, Ukraina	7
16-19	Austria, Białoruś, Norwegia, Polska	6
20-22	Argentyna, Rumunia, Szwajcaria	5
23-29	Chorwacja, Grecja, Irlandia, Litwa, Południowa Afryka, Serbia, Węgry	4
30-36	Chile, Estonia, Finlandia, Japonia, Meksyk, Słowenia, Szwecja	3
37-46	Armenia, Azerbejdżan, Brazylia, Bułgaria, Egipt, Katar, Kazachstan, Łotwa, Puerto Rico, Zimbabwe	2
47-53	Angola, Belgia, Izrael, Kuba, Paragwaj, Peru, Turcja	1

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE KOBIEC

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-4	Niemcy, USA, Australia, Rosja	6
5-8	Chiny, Nowa Zelandia, Wielka Brytania, Włochy	5
9-13	Białoruś, Czechy, Holandia, Irlandia, Kanada	4
14-19	Austria, Dania, Polska , Rumunia, Szwecja, Ukraina	3
20-26	Argentyna, Francja, Litwa, Norwegia, Szwajcaria, Południowa Afryka, Serbia	2
27-41	Armenia, Brazylia, Bułgaria, Chorwacja, Estonia, Finlandia, Grecja, Hiszpania, Japonia, Katar, Kazachstan, Łotwa, Puerto Rico, Węgry, Zimbabwe	1

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE MĘCZYCZYN

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-5	Chiny, Holandia, Niemcy, USA, Włochy	8
6-8	Australia, Hiszpania, Wielka Brytania	7
9-12	Francja, Kanada, Nowa Zelandia, Rosja	6
13-16	Czechy, Dania, Norwegia, Ukraina	4
17-26	Argentyna, Austria, Chile, Chorwacja, Grecja, Meksyk, Polska , Słowenia, Szwajcaria, Węgry	3
27-36	Azerbejdżan, Białoruś, Egipt, Estonia, Finlandia, Japonia, Litwa, Południowa Afryka, Rumunia, Serbia	2
37-51	Angola, Armenia, Belgia, Brazylia, Bułgaria, Izrael, Katar, Kazachstan, Kuba, Łotwa, Paragwaj, Peru, Puerto Rico, Turcja, Zimbabwe	1

Polska z reguły do Mistrzostw Świata Seniorów przygotowuje i zgłasza załogi przede wszystkim w konkurencjach olimpijskich, co jest wewnętrzną polityką Związku, ale i realizacją polityki Ministerstwa Sportu, które przyznaje budżet na cykliczne przygotowania do kolejnych Igrzysk Olimpijskich.

Start w tym roku sześciu osad było wynikiem zasad kwalifikacji, które określały poziom sportowy na podstawie startów kontrolnych w Mistrzostwach Europy i Pucharach Świata. W tym roku zdecydowanie postawiono na jakość czyli na załogi, które mogły mieć szansę na walkę o miejsce w pierwszej ósemce. Stąd miejsce naszej reprezentacji w środku tego typu tabel nie powinno zaskakiwać. We wszystkich jednak znaleźliśmy się w górnych połowach tabel.

W konkurencjach olimpijskich siedem federacji w ogóle nie ma swoich osad, co stanowi 11,7 % ogółu. Natomiast wśród 53 federacji w konkurencjach olimpijskich 96% ma osady męskie, a 77 % osady żeńskie. Komplet osad kobiecych zgłosili Niemcy, Amerykanie i Australijczycy, co jest pewnego rodzaju standardem. Dochodzi do nich Wielka Brytania i to są federacje, które mają szeroko rozwinięte wioślarstwo kobiece w swoich krajach. Pozycja wśród nich Rosji jest wynikiem raczej pieniędzy i chęci

nawiązania do dawnej potęgi niż potencjalnych możliwości wynikających z poziomu sportowego. W następnej kolejności znajduje się bardzo mocna jakościowo Nowa Zelandia i mocne, ale przede wszystkim wielkie ilościowo Chiny. Polski potencjał wśród kobiet na dobrym poziomie to trzy osady i może jeszcze jedna mogąca się zakwalifikować do najbliższych Igrzysk.

Inaczej jest wśród mężczyzn. Zgłoszenie w tym roku trzech osad jest raczej wynikiem potrzeby zmobilizowania kolejnych naszych załóg do maksymalnej determinacji, gdyż na przyszły rok do kwalifikacji olimpijskich mamy obecnie potencjał ludzki na kolejne 4-5 załóg w konkurencjach olimpijskich.

Wśród mężczyzn z pierwszej dwunastki państw najmocniejsi obecnie są Brytyjczycy, Nowozelandczycy i chyba dopiero w trzeciej kolejności Niemcy.

W konkurencjach nieolimpijskich zawsze pełne reprezentacje mają Niemcy, Amerykanie i Włosi. Tym razem niemal pełne mieli także Holendrzy jako gospodarze i Chińczycy, których nacja jest predysponowana do startów, głównie w konkurencjach wagi lekkiej.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-3	Niemcy, USA, Włochy	8
4	Holandia	7
5	Chiny	6
6-8	Australia, Francja, Wielka Brytania	4
9-13	Argentyna, Dania, Irlandia, Japonia, Meksyk	3
14-23	Algieria, Bułgaria, Czechy, Grecja, Kanada, Nowa Zelandia, Południowa Afryka, Rosja, Szwajcaria, Ukraina	2
24-43	Armenia, Austria, Azerbejdżan, Belgia, Brazylia, Chile, Hiszpania, Izrael, Katar, Liban, Peru, Portugalia, Serbia, Słowacja, Słowenia, Urugwaj, Tunezja, Turcja, Węgry, Vanuatu	1

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE KOBIEC

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-5	Chiny, Holandia, Niemcy, USA, Włochy	3
6	Kanada	2
7-21	Algieria, Australia, Belgia, Czechy, Dania, Francja, Grecja, Irlandia, Izrael, Japonia, Meksyk, Nowa Zelandia, Południowa Afryka, Ukraina, Wielka Brytania	1

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE MĘŻCZYZN

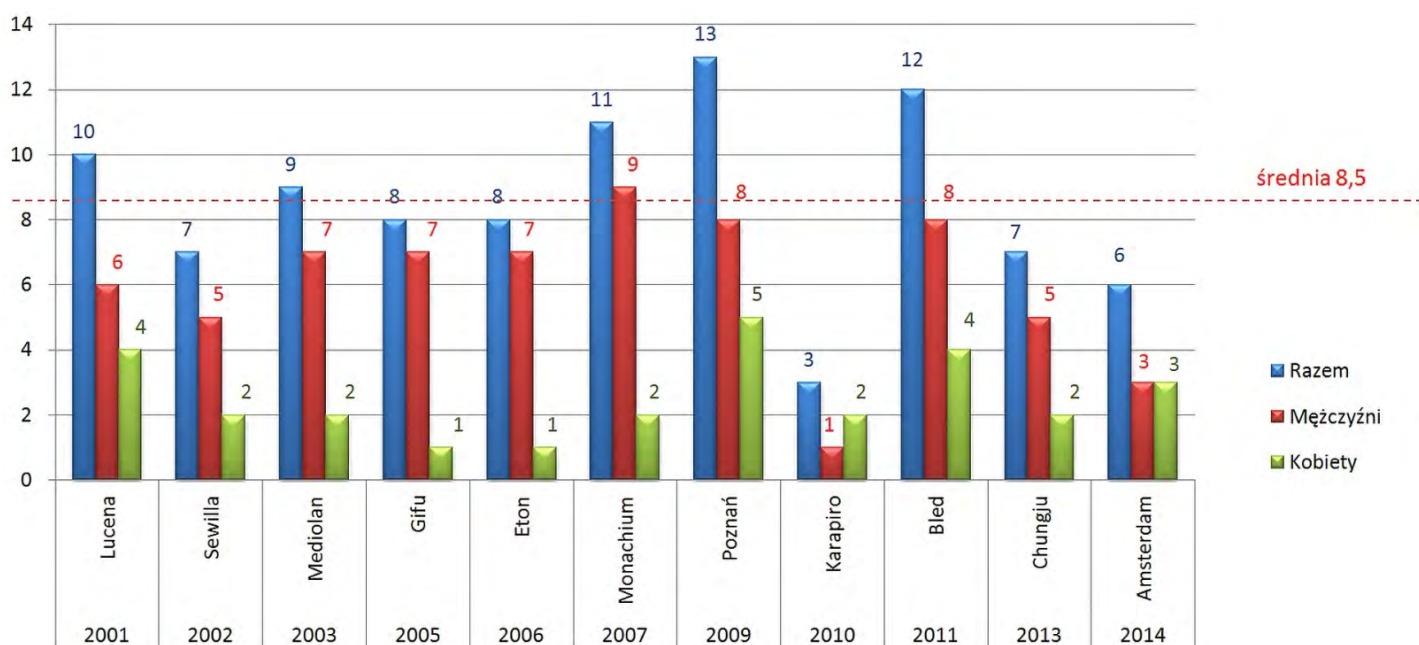
Lp.	Kraj	Ilość osad
1-3	Niemcy, USA, Włochy	5
4	Holandia	4
5-9	Argentyna, Australia, Chiny, Francja, Wielka Brytania	3
10-16	Bułgaria, Dania, Irlandia, Japonia, Meksyk, Rosja, Szwajcaria	2
17-40	Algieria, Armenia, Austria, Azerbejdżan, Brazylia, Chile, Czechy, Grecja, Hiszpania, Katar, Liban, Nowa Zelandia, Peru, Południowa Afryka, Portugalia, Serbia, Słowacja, Słowenia, Tunezja, Turcja, Ukraina, Urugwaj, Węgry, Vanuatu	1

Polska zgłasza osady do tych konkurencji sporadycznie i tylko wtedy kiedy okoliczności pozwalają na wystawienie załóg mocnych, złożonych z pierwszoplanowych zawodniczek i zawodników lub pozostających w bliskiej rezerwie do czołowych osad w konkurencjach olimpijskich, co stwarza pewną możliwość walki o medale. Z takich właśnie sytuacji wynikał start i medale naszych osad w konkurencjach nieolimpijskich.

- Złote medale obu czwórek podwójnych wagi lekkiej kobiet i mężczyzn w 2012 roku
- Złoty medal dwójki ze sternikiem w 2007 roku
- Srebrny medal czwórki podwójnej wagi lekkiej kobiet w 2008 roku
- Czy brązowy medal ósemki wagi lekkiej w 2006 roku

Analizując zestawienie państw w konkurencjach nieolimpijskich widać, że podobną politykę prowadzą inne czołowe federacje (oczywiście poza Niemcami i USA) jak Nowa Zelandia i Wielka Brytania czy Australia.

IŁOŚĆ POLSKICH OSAD BIORĄCYCH UDZIAŁ W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2014

Od Igrzysk Olimpijskich w Sydney Polska zgłaszała średnio 8,5 osady. Jak widać z diagramu najwięcej zgłosiliśmy 13 osad do Mistrzostw Świata 2009 roku w Poznaniu. Stosunkowo dużo załóg zgłaszaliśmy do Mistrzostw Świata, które były zarazem kwalifikacjami olimpijskimi. W 2003 roku przed Igrzyskami w Atenach - 9, w 2007 przed Igrzyskami w Pekinie - 11, a w 2011 przed Igrzyskami w Londynie 12 osad.

Najmniej zgłosiliśmy do dalekich, ale i kosztownych mistrzostw w Nowej Zelandii - tylko trzy osady. Z wyjazdu do Nowej Zelandii zrezygnowały obie medalowe męskie czwórki z Igrzysk w Pekinie - podwójna i bez sternika wagi lekkiej, argumentując to zakłóceniem cyklu przygotowań do kolejnego sezonu. Niestety po czasie wiemy jak błędna była tamta decyzja w kontekście występu na kolejnych Igrzyskach w Londynie.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość zawodników
1-2	Niemcy, USA	76
3	Holandia	71
4	Włochy	67
5	Chiny	62
6	Australia	56
7	Wielka Brytania	55
8	Rosja	49
9	Francja	45
10	Kanada	39
11	Nowa Zelandia	33
12	Hiszpania	27
13	Białoruś	26
14	Polska	25
15	Czechy	24
16	Ukraina	23
17	Dania	20
18	Rumunia	18
19-21	Austria, Grecja, Meksyk	15
22-23	Argentyna, Irlandia	14
24	Szwajcaria	13
25-7	Japonia, Norwegia, Południowa Afryka	12
28	Turcja	11
29-30	Chile, Serbia	10
31-35	Brazylia, Estonia, Kazachstan, Słowenia, Węgry	8
36	Bułgaria	7
37-39	Chorwacja, Egipt, Litwa	6
40-41	Finlandia, Szwecja	5
42-44	Armenia, Azerbejdżan, Urugwaj	4
45-47	Izrael, Katar, Łotwa	3
48-53	Algieria, Angola, Belgia, Peru, Puerto Rico, Zimbabwe	2
54-60	Liban, Kuba, Paragwaj, Portugalia, Słowacja, Tunezja, Vanuatu	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość zawodniczek
1-2	Niemcy, USA	29
3	Chiny	27
4	Holandia	25
5	Australia	24
6-7	Kanada, Wielka Brytania	22
8-9	Rosja, Włochy	20
10	Białoruś	16
11-12	Francja, Nowa Zelandia	15
13	Rumunia	13
14-15	Czechy, Irlandia	11
16	Ukraina	9
17	Polska	8
18	Dania	6
19-21	Austria, Południowa Afryka, Szwecja	5
22-23	Kazachstan, Meksyk	4
24-30	Argentyna, Grecja, Japonia, Litwa, Norwegia, Serbia, Szwajcaria	3
31-35	Brazylia, Bułgaria, Estonia, Finlandia, Hiszpania	2
36-45	Algieria, Armenia, Belgia, Chorwacja, Izrael, Katar, Łotwa, Puerto Rico, Węgry, Zimbabwe	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość zawodników
1-3	Niemcy, USA, Włochy	47
4	Holandia	46
5	Chiny	35
6	Wielka Brytania	33
7	Australia	32
8	Francja	30
9	Rosja	29
10	Hiszpania	25
11	Nowa Zelandia	18
12-13	Kanada, Polska	17
14-15	Dania, Ukraina	14
16	Czechy	13
17	Grecja	12
18-20	Argentyna, Meksyk, Turcja	11
21-24	Austria, Białoruś, Chile, Szwajcaria	10
25-26	Japonia, Norwegia	9
27	Słowenia	8
28-30	Południowa Afryka, Serbia, Węgry	7
31-33	Brazylia, Egipt, Estonia	6
34-36	Bułgaria, Chorwacja, Rumunia	5
37-39	Azerbejdżan, Kazachstan, Urugwaj	4
40-43	Armenia, Finlandia, Irlandia, Litwa	3
44-48	Angola, Izrael, Łotwa, Katar, Peru	2
49-59	Algieria, Belgia, Kuba, Liban, Paragwaj, Portugalia, Puerto Rico, Słowacja, Tunezja, Vanuatu, Zimbabwe	1

Pełna reprezentacja na Mistrzostwach Świata Seniorów to 76 zawodniczek i zawodników. W tym 48 osób stanowi reprezentacja w konkurencjach olimpijskich (20 kobiet i 28 mężczyzn) oraz 28 osób w konkurencjach nie objętych programem Igrzysk (9 kobiet i 19 mężczyzn). Ogółem łącznie to 29 kobiet i 47 mężczyzn.

W tegorocznych mistrzostwach tak duże reprezentacje mieli tylko Niemcy i Amerykanie, choć niewiele ustępowali im gospodarze - Holendrzy i Włosi.

Polska z 25 osobami wykorzystała $\frac{1}{3}$ możliwości, plasując się w pierwszej kwarcie wszystkich startujących państw. Natomiast pierwsze osiem w kolejności federacji miało niemal połowę wszystkich uczestników, a ponad 20 % miało reprezentację złożoną z jednego lub dwóch zawodników.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość zawodników
1-2	Niemcy, USA	48
3-4	Australia, Chiny	46
5-6	Rosja, Wielka Brytania	45
7	Holandia	44
8	Włochy	39
9	Francja	35
10	Kanada	34
11-13	Białoruś, Hiszpania, Nowa Zelandia	26
14	Polska	25
15-16	Czechy, Rumunia	18
17	Ukraina	16
18	Dania	14
19	Austria	13
20	Norwegia	12
21-22	Grecja, Szwajcaria	10
23	Serbia	9
24-29	Argentyna, Chile, Estonia, Japonia, Kazachstan, Południowa Afryka	8
30-32	Irlandia, Słowenia, Węgry	7
33-35	Chorwacja, Egipt, Litwa	6
36-38	Finlandia, Meksyk, Szwecja	5
39-40	Brazylia, Bułgaria	4
41-43	Armenia, Azerbejdżan, Łotwa	3
44-49	Angola, Izrael, Katar, Puerto Rico, Turcja, Zimbabwe	2
50-53	Belgia, Kuba, Paragwaj, Peru	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość zawodniczek
1-4	Australia, Niemcy, Rosja, USA	20
5-6	Chiny, Wielka Brytania	18
7	Kanada	17
8-9	Białoruś, Holandia	16
10	Rumunia	13
11-13	Francja, Nowa Zelandia, Włochy	11
14	Polska	8
15-16	Czechy, Irlandia	7
17-20	Austria, Dania, Szwecja, Ukraina	5
21-22	Kazachstan, Południowa Afryka	4
23-27	Argentyna, Litwa, Norwegia, Serbia, Szwajcaria	3
28-34	Brazylia, Bułgaria, Estonia, Finlandia, Grecja, Hiszpania, Japonia	2
35-41	Armenia, Chorwacja, Katar, Łotwa, Puerto Rico, Węgry, Zimbabwe	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość zawodników
1-5	Chiny, Holandia, Niemcy, USA, Włochy	28
6	Wielka Brytania	27
7	Australia	26
8	Rosja	25
9-10	Francja, Hiszpania	24
11-12	Kanada, Polska	17
13	Nowa Zelandia	15
14-15	Czechy, Ukraina	11
16	Białoruś	10
17-18	Dania, Norwegia	9
19-21	Austria, Chile, Grecja	8
22-23	Słowenia, Szwajcaria	7
24-28	Egipt, Estonia, Japonia, Serbia, Węgry	6
29-32	Argentyna, Chorwacja, Meksyk, Rumunia	5
33-34	Kazachstan, Południowa Afryka	4
35-37	Azerbejdżan, Finlandia, Litwa	3
38-44	Angola, Armenia, Brazylia, Bułgaria, Izrael, Łotwa, Turcja	2
45-51	Belgia, Katar, Kuba, Paragwaj, Peru, Puerto Rico, Zimbabwe	1

Polska reprezentacja nie mając żadnych zawodników w konkurencjach nieolimpijskich zajmuje identyczne miejsce zarówno w rankingu ogólnym, jak i wśród konkurencji olimpijskich.

Wśród konkurencji olimpijskich wykorzystujemy ponad 52 % maksymalnych możliwości liczebności reprezentacji.

Ogólnie w konkurencjach olimpijskich wystartowało 788 osób, w tym 297 zawodniczek i 491 zawodników.

Dziewięć pierwszych reprezentacji stanowiło o liczbie ogólnej mistrzostw, mając połowę ogółu startujących. Pierwszych osiem państw wśród kobiet i dziewięć wśród mężczyzn.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość zawodników
1-3	Niemcy, USA, Włochy	28
4	Holandia	27
5	Chiny	16
6-9	Australia, Francja, Meksyk, Wielka Brytania	10
10	Turcja	9
11-13	Irlandia, Nowa Zelandia, Ukraina	7
14-16	Argentyna, Czechy, Dania	6
17-18	Grecja, Kanada	5
19-23	Brazylia, Japonia, Południowa Afryka, Rosja, Urugwaj	4
24-25	Bułgaria, Szwajcaria	3
26-28	Algieria, Austria, Chile	2
29-43	Armenia, Azerbejdżan, Belgia, Hiszpania, Izrael, Katar, Liban, Peru, Portugalia, Serbia, Słowacja, Słowenia, Tunezja, Węgry, Vanuatu	1

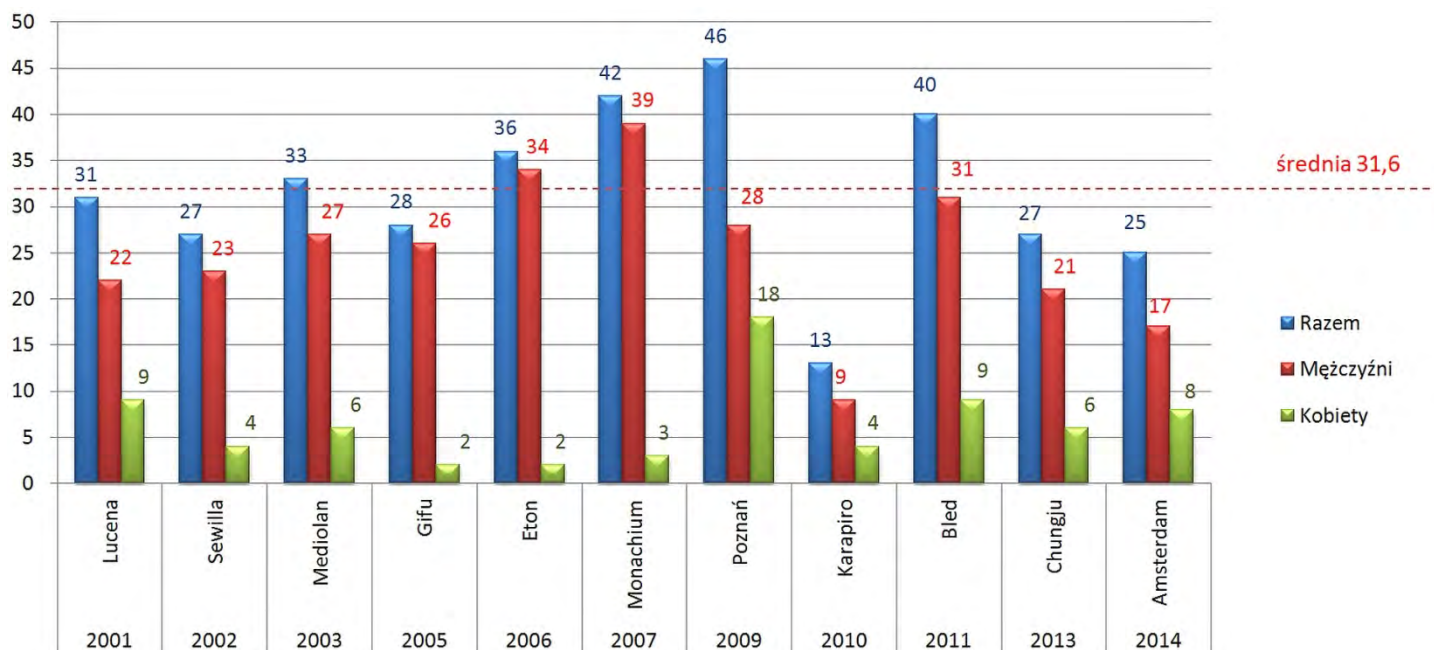
KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość zawodniczek
1-5	Chiny, Holandia, Niemcy, USA, Włochy	9
6	Kanada	5
7-14	Australia, Czechy, Francja, Irlandia, Meksyk, Nowa Zelandia, Ukraina, Wielka Brytania	4
15-21	Algieria, Belgia, Dania, Grecja, Izrael, Japonia, Południowa Afryka	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość zawodników
1-3	Niemcy, USA, Włochy	19
4	Holandia	18
5	Turcja	9
6	Chiny	7
7-11	Argentyna, Australia, Francja, Meksyk, Wielka Brytania	6
12	Dania	5
13-16	Brazylia, Grecja, Rosja, Urugwaj	4
17-23	Bułgaria, Irlandia, Japonia, Nowa Zelandia, Południowa Afryka, Szwajcaria, Ukraina	3
24-26	Austria, Chile, Czechy	2
27-40	Algieria, Armenia, Azerbejdżan, Hiszpania, Katar, Liban, Peru, Portugalia, Serbia, Słowacja, Słowenia, Tunezja, Węgry, Vanuatu	1

ILOŚĆ ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW W POLSKICH REPREZENTACJACH BIORĄCYCH UDZIAŁ W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2014

Polska w Mistrzostwach Świata Seniorów od Igrzysk Olimpijskich w Sydney, czyli w latach 2001-2014, największą reprezentację miała w 2009 roku u siebie w Poznaniu - 46 osób. Stosunkowo liczne nasze reprezentacje były też w Mistrzostwach Świata, które były zarazem kwalifikacjami do Igrzysk Olimpijskich w Atenach, Pekinie i Londynie. Polskie reprezentacje wioślarskie liczyły tam odpowiednio w 2003 - 33 osoby, 2007 - 42 osoby, a w 2011 roku 40 osób. Zdecydowanie najmniejsza była na Karapiro w Nowej Zelandii w 2010 roku i liczyła tylko 13 osób.

Średnia ilość zawodniczek i zawodników w omawianych 14 latach wyniosła 31,6.

Skuteczność poszczególnych reprezentacji startujących w Mistrzostwach Świata jest mierzona procentowym udziałem osad w finale A w stosunku do ilości osad całej reprezentacji - skuteczność finałowa oraz procentowym udziałem osad w strefie medalowej - skuteczność medalowa.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD W FINAŁACH A ORAZ SKUTECZNOŚCI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad w finałach A	Skuteczność
1	Niemcy	13	59,1 %
2	Australia	11	64,7 %
3-6	Chiny Nowa Zelandia USA Wielka Brytania	10	52,6 % 76,9 % 45,4 % 62,5 %
7	Włochy	8	38,1 %
8	Holandia	7	36,8 %
9	Kanada	6	50 %
10-11	Francja Południowa Afryka	5	41,7 % 83,3 %
12-15	Grecja Litwa Rosja Szwajcaria	3	50 % 75 % 21,4 % 42,9 %
16-21	Czechy Dania Irlandia Polska Rumunia Ukraina	2	20 % 20 % 28,6 % 33,3 % 40 % 22,2 %
22-33	Argentyna Austria Azerbejdżan Belgia Bułgaria Chorwacja Estonia Hiszpania Kuba Norwegia Portugalia Turcja	1	12,5 % 14,3 % 33,3 % 50 % 25 % 25 % 33,3 % 11,1 % 100 % 16,7 % 100 % 50 %

33 federacje spośród 60 miało swoje osady w finałach A, czyli w ostatecznej rozgrywce o medale, co stanowi 55 % całości. 100% skuteczność finałową miała Kuba i Portugalia, ale obie przywiozły do Amsterdamu tylko po jednym skifście kandydującym do jednego z medali w swojej konkurencji. Z pozostałych bardzo wysokie skuteczności w tym roku osiągnęli reprezentanci Południowej Afryki i Nowej Zelandii. Południowa Afryka z sześciu aż pięć osad w finale, a Nowa Zelandia z dwunastu do finału zakwalifikowała dziesięć. Kolejną wysoką skuteczność mieli Litwini, gdyż z czterech osad w finałach mieli swoje obecnie trzy sztandarowe osady - dwójki podwójne żeńską i męską oraz skifistę. Próbowali w tym roku dokooptować do tego grona także skifistkę, ale na razie musieli się zadowolić finałem B tej perspektywicznej zawodniczki.

Na podobnym poziomie skuteczności w granicach 60% znalazły się kolejne trzy reprezentacje - australijska, brytyjska i niemiecka, mając przy tym duże swoje ekipy.

Około 50% skuteczności z większych reprezentacji uzyskały Chiny i Kanada, Grecja wśród średnich, a Belgia i Turcja małych reprezentacji.

Tylko 45,4% skuteczności uzyskali Amerykanie, mając 100% obsadzonych konkurencji. Bardzo niską skuteczność uzyskała Rosja, o czym pisano powyżej w materiale - 21,4%. Rosjanie z 14 osad w finale mieli tylko trzy.

Polska z dwoma osadami w finale swoją skuteczność miała na poziomie Włochów czy Holandii, a niewiele niższą od Francuzów.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD W FINAŁACH A ORAZ SKUTECZNOŚCI
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość osad w finałach A	Skuteczność
1-2	Australia	8	61,5 %
	Nowa Zelandia		72,7 %
3-5	Niemcy	7	50 %
	USA		50 %
	Wielka Brytania		58,3 %
6	Chiny	6	46,2 %
7-8	Kanada	4	40 %
	Południowa Afryka		100 %
9-13	Włochy	3	23,1 %
	Holandia		25 %
	Francja		37,5 %
	Litwa		75 %
	Rosja		25 %
14-15	Polska	2	33,3 %
	Rumunia		40 %
16-29	Grecja	1	25 %
	Szwajcaria		20 %
	Czechy		12,5 %
	Dania		14,3 %
	Irlandia		25 %
	Ukraina		14,3 %
	Austria		16,7 %
	Azerbejdżan		50 %
	Bułgaria		50 %
	Chorwacja		25 %
	Estonia		33,3 %
	Hiszpania		12,5 %
	Kuba		100 %
Norwegia	16,7 %		

Zdecydowanie korzystniejsza jest pozycja naszej reprezentacji wśród konkurencji olimpijskich. Wśród nich najwyższą 100% skuteczność uzyskała wspomniana Kuba oraz Południowa Afryka. Trzecia była Litwa - 75%, a kolejne to Nowa Zelandia - 72,7%, Australia - 61,5% i Wielka Brytania - 58,3%. Polska tym razem także z 33,3% okazała się lepsza od Włochów, Holandii, a także i tym razem od Rosji, a na poziomie Francji. Z pewnością pozostaje pewien niedosyt, gdyż teoretycznie z założenia najbardziej poprawnie byłoby żeby przy sześciu zgłoszonych osadach cztery znalazły się w finale i dwie zdobyły medale. Zabrakło więc tego środkowego ogniwa, a patrząc na minimalną przegraną w półfinale męskiej czwórki podwójnej widać, że przynajmniej w połowie było to możliwe.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD W FINAŁACH A ORAZ SKUTECZNOŚCI
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość osad w finałach A	Skuteczność
1	Niemcy	6	75 %
2	Włochy	5	62,5 %
3-4	Chiny Holandia	4	66,7 % 57,1 %
5-7	Australia USA Wielka Brytania	3	75 % 37,5 % 75 %
8-12	Nowa Zelandia Kanada Francja Grecja Szwajcaria	2	100 % 100 % 50 % 100 % 100 %
13-21	Południowa Afryka Czechy Dania Irlandia Ukraina Argentyna Belgia Portugalia Turcja	1	50 % 50 % 33,3 % 33,3 % 50 % 33,3 % 100 % 100 % 100 %

W konkurencjach nieolimpijskich, gdzie rywalizacja jest pomimo wszystko nieco łatwiejsza aż $\frac{1}{3}$ sklasyfikowanych w tym rankingu reprezentacji miało skuteczność 100%.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Nowa Zelandia	9
2-3	Niemcy, Wielka Brytania	8
4-5	Chiny, USA	6
6	Australia	5
7	Włochy	3
8-13	Francja, Grecja, Kanada, Polska , Południowa Afryka, Szwajcaria	2
14-22	Belgia, Chorwacja, Czechy, Dania, Holandia, Kuba, Norwegia, Turcja, Ukraina	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1-3	Chiny, Nowa Zelandia, USA	5
4	Australia	3
5-6	Kanada, Niemcy	2
7-11	Belgia, Grecja, Holandia, Polska , Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Wielka Brytania	7
2	Niemcy	6
3	Nowa Zelandia	4
4	Włochy	3
5-8	Australia, Francja, Południowa Afryka, Szwajcaria	2
9-19	Chiny, Chorwacja, Czechy, Dania, Grecja, Kuba, Norwegia, Polska , Turcja, Ukraina, USA	1

Na czele rankingu z ilością zdobytych medali znalazła się w tym roku Nowa Zelandia przed rywalizującymi ze sobą od wielu lat Niemcami i Wielką Brytanią. Nowa Zelandia dopracowała się obecnie bardzo mocnej i szerokiej reprezentacji. Kraj z 4,5 milionową populacją oraz porównywalną do Polski ilością klubów i wioślarzy wyróżnia się ogromną twardością i niebywałą pracowitością zawodniczek i zawodników.

Ogólnie 36,7% wszystkich startujących reprezentacji zdobyło w Amsterdamie co najmniej jeden medal, a Polska w grupie ośmiu państw znalazła się na ósmym miejscu, ustępując jedynie siedmiu „potęgom” w światowego wioślarstwa.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Nowa Zelandia	7
2	Wielka Brytania	6
3-5	Australia, Chiny, USA	4
6	Niemcy	3
7-9	Kanada, Polska , Południowa Afryka	2
10-17	Chorwacja, Czechy, Dania, Francja, Kuba, Norwegia, Ukraina, Włochy	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość medali
1-2	Chiny, Nowa Zelandia	4
3	USA	3
4-5	Australia, Kanada	2
6-8	Niemcy, Polska , Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Wielka Brytania	5
2	Nowa Zelandia	3
3-5	Australia, Niemcy, Południowa Afryka	2
6-15	Chorwacja, Czechy, Dania, Francja, Kuba, Norwegia, Polska , Ukraina, USA, Włochy	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	5
2-8	Chiny, Grecja, Nowa Zelandia, Szwajcaria, USA, Wielka Brytania, Włochy	2
9-13	Australia, Belgia, Francja, Holandia, Turcja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	USA	2
2-8	Australia, Belgia, Chiny, Grecja, Holandia, Niemcy, Nowa Zelandia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	4
2-4	Szwajcaria, Wielka Brytania, Włochy	2
5-9	Chiny, Francja, Grecja, Nowa Zelandia, Turcja	1

Wśród potęg światka wioślarskiego znalazła się nasza reprezentacja w rankingu konkurencji olimpijskich. Tu zdecydowanie najlepszymi są Nowa Zelandia i Wielka Brytania. Tuż przed Polską z tylko jednym medalem więcej znalazła się inna wioślarska potęga - Niemcy.

Niemcy natomiast zdobyli tym razem zdecydowanie najwięcej medali w konkurencjach nieolimpijskich, gdzie zawsze w czołówce, szczególnie w konkurencjach wagi lekkiej, byli Włosi. We wszystkich tych zestawieniach brakuje wspomnianej wcześniej Rosji, która z dużej reprezentacji nie zdobyła żadnego medalu.

Należy zauważyć, że tym razem wśród kobiet Polska ze swym skromnym potencjałem krajowego wioślarstwa kobiecego zajmuje wspólne miejsce z Niemcami i Wielką Brytanią. Natomiast mężczyźni wspólne miejsce z reprezentantami takiego wioślarstwa jak USA, Włochy czy Francja. Należy doceniać pracę polskich trenerów w reprezentacji, że potrafią dokonać „COŚ” z „NICZEGO”.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM SKUTECZNOŚCI MEDALOWEJ WSZYSTKICH KONKURENCJI		
Lp.	Kraj	Skuteczność
1	Kuba	100%
2	Nowa Zelandia	69,2%
3-5	Belgia Turcja Wielka Brytania	50%
6	Niemcy	36,3%
7-9	Grecja Polska Południowa Afryka	33,3%
10	Chiny	31,6%
11	Australia	29,4%
12	Szwajcaria	28,6%
13	USA	27,3%
14	Chorwacja	25%
15-17	Francja Kanada Norwegia	16,7%
18	Włochy	14,3%
19	Ukraina	11,1%
20-21	Czechy Dania	10%
22	Holandia	5,3%

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH POD WZGLĘDEM SKUTECZNOŚCI MEDALOWEJ		
Lp.	Kraj	Skuteczność
1	Kuba	100%
2	Nowa Zelandia	63,6%
3-4	Południowa Afryka Wielka Brytania	50%
5	Polska	33,3%
6-7	Australia Chiny	30,8%
8	USA	28,6%
9	Chorwacja	25%
10	Niemcy	21,4%
11	Kanada	20%
12	Norwegia	16,7%
13-14	Dania Ukraina	14,3%
15-16	Czechy Francja	12,5%
17	Włochy	7,7%

Najwyższą skuteczność medalową obu rankingów ma oczywiście Kuba, która do Mistrzostw Świata w Amsterdamie zgłosiła tylko ubiegłorocznego medalistę w skifie, a on identyczny wynik powtórzył. Z państw, które miały większe reprezentacje zdecydowanie przewodzi stawce Nowa Zelandia w obu rankingach. Dobry start swojej reprezentacji odnotowali Brytyjczycy z 50% skutecznością, czyli połowa ich osad startujących w Amsterdamie zdobyła medale. Dobrze finalnie wypadły reprezentacje Południowej Afryki i w następnej kolejności Polski. Niedosyt muszą odczuwać Niemcy czy Australia i USA.

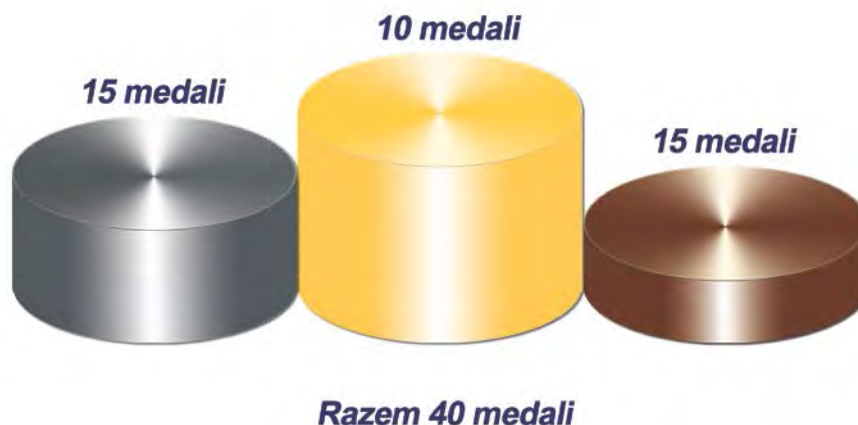
Nasza decyzja o niezabraniu do Amsterdamu załóg, które nie spełniły kwalifikacji jak wydać z tego zestawienia wyszła polskiej reprezentacji na korzyść. Trzeba jednak zaznaczyć, że takie zestawienia mają charakter poglądowy, aby wychwycić tendencje w światowej rywalizacji i w poszczególnych reprezentacjach.

ILOŚĆ ZDOBYWANYCH MEDALI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW PRZEZ POLSKĄ REPREZENTACJĘ W LATACH 2001-2014

Rok	Miejsce	Ilość medali	Miejsce w klasyfikacji medalowej	
			Ogólne	Konkurencje olimpijskie
2001	Lucerna	2	XIV-XV	IX-X
2002	Sewilla	2	XIV	XII
2003	Mediolan	2	XVII-XVIII	XIII-XIV
2005	Gifu	2	XII-XIII	VII
2006	Eton	2	XI-XI	IX-XII
2007	Monachium	2	VII-VIII	VIII-X
2009	Poznań	4	V	III
2010	Karapiro	1	XVIII-XX	XVI-XVII
2011	Bled	-	-	-
2013	Chungju	1	XX-XXII	XVIII-XIX
2014	Amsterdam	2	XIX	XIII

Polska od 2001 roku tylko raz na własnym torze zdobyła więcej niż dwa medale. Natomiast w trzech ostatnich Mistrzostwach Świata mieliśmy pewien kryzys, zdobywając w nich po jednym medalu lub jak w przypadku 2001 roku nie było żadnego medalu. Ale w tamtych mistrzostwach trapiły zawodników w naszych najlepszych osadach przewlekłe kontuzje (J. Michalska czy A. Korol).

Dotychczas we wszystkich startach seniorów w Mistrzostwach Świata nasze wioślarstwo zdobyło.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote - srebrne - brązowe
1	Nowa Zelandia	6 - 2 - 1
2	Wielka Brytania	3 - 3 - 2
3	Niemcy	2 - 3 - 3
4	USA	1 - 3 - 2
5	Włochy	1 - 2 - 0
6	Grecja	1 - 1 - 0
7-8	Południowa Afryka Szwajcaria	1 - 0 - 1
9-14	Belgia Chorwacja Czechy Dania Holandia Ukraina	1 - 0 - 0
15	Australia	0 - 2 - 3
16-17	Francja Kanada	0 - 2 - 0
18	Chiny	0 - 1 - 5
19	Polska	0 - 1 - 1
20-22	Kuba Norwegia Turcja	0 - 0 - 1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote - srebrne - brązowe
1	Nowa Zelandia	4 - 0 - 1
2	USA	1 - 2 - 2
3	Niemcy	1 - 0 - 1
4-6	Belgia Holandia Wielka Brytania	1 - 0 - 0
7	Australia	0 - 2 - 1
8	Kanada	0 - 2 - 0
9	Chiny	0 - 1 - 4
10-11	Grecja Polska	0 - 0 - 1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote - srebrne - brązowe
1	Wielka Brytania	2 - 3 - 2
2	Nowa Zelandia	2 - 2 - 0
3	Niemcy	1 - 3 - 2
4	Włochy	1 - 2 - 0
5-6	Południowa Afryka Szwajcaria	1 - 0 - 1
7-11	Czechy Chorwacja Dania Grecja Ukraina	1 - 0 - 0
12	Francja	0 - 2 - 0
13	USA	0 - 1 - 0
14	Australia	0 - 0 - 2
15-19	Chiny Kuba Norwegia Polska Turcja	0 - 0 - 1

Klasyfikację medalową zdecydowanie tym razem wygrała Nowa Zelandia. Takiej dominacji nie miała w ostatnich latach żadna federacja wioślarska. Przewaga trzech złotych medali nad drugą Wielką Brytanią nie zdarzyła się nawet Niemcom czy Wielkiej Brytanii, czyli państwom, które w podobnych klasyfikacjach ze sobą od lat rywalizują.

Polska reprezentacja z dwoma medalami, ale niestety bez złotego, znalazła się dość daleko, bo dopiero na dziewiętnastym miejscu. Przed nami znalazło się aż sześć federacji, które zdobyły tylko po jednym, ale za to złotym medalu. Gdyby choć jeden z dwóch medali był złoty, na co była przecież realna szansa, to natychmiast znaleźlibyśmy się na siódmym miejscu. Takie są niestety reguły klasyfikacji medalowej.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote - srebrne - brązowe
1	Nowa Zelandia	4 - 2 - 1
2	Wielka Brytania	3 - 2 - 1
3	USA	1 - 2 - 1
4	Niemcy	1 - 1 - 1
5	Południowa Afryka	1 - 0 - 1
6-9	Chorwacja Czechy Dania Ukraina	1 - 0 - 0
10	Kanada	0 - 2 - 0
11-12	Australia Chiny	0 - 1 - 3
13	Polska	0 - 1 - 1
14-15	Francja Włochy	0 - 1 - 0
16-17	Kuba Norwegia	0 - 0 - 1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote - srebrne - brązowe
1	Nowa Zelandia	3 - 0 - 1
2	USA	1 - 1 - 1
3-4	Niemcy Wielka Brytania	1 - 0 - 0
5	Kanada	0 - 2 - 0
6	Chiny	0 - 1 - 3
7	Australia	0 - 1 - 1
8	Polska	0 - 1 - 0

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote - srebrne - brązowe
1	Wielka Brytania	2 - 2 - 1
2	Nowa Zelandia	1 - 2 - 0
3	Południowa Afryka	1 - 0 - 1
4-7	Chorwacja Czechy Dania Ukraina	1 - 0 - 0
8	Niemcy	0 - 1 - 1
9-11	Francja USA Włochy	0 - 1 - 0
12	Australia	0 - 0 - 2
13-15	Kuba Norwegia Polska	0 - 0 - 1

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote - srebrne - brązowe
1	Nowa Zelandia	2 - 0 - 0
2	Niemcy	1 - 2 - 2
3-4	Grecja Włochy	1 - 1 - 0
5	Szwajcaria	1 - 0 - 1
6-7	Belgia Holandia	1 - 0 - 0
8-9	USA Wielka Brytania	0 - 1 - 1
10-11	Australia Francja	0 - 1 - 0
12	Chiny	0 - 0 - 2
13	Turcja	0 - 0 - 1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote - srebrne - brązowe
1-3	Belgia Holandia Nowa Zelandia	1 - 0 - 0
4	USA	0 - 1 - 1
5-6	Australia Grecja	0 - 1 - 0
7-8	Chiny Niemcy	0 - 0 - 1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote - srebrne - brązowe
1	Niemcy	1 - 2 - 1
2	Włochy	1 - 1 - 0
3	Szwajcaria	1 - 0 - 1
4-5	Grecja Nowa Zelandia	1 - 0 - 0
6	Wielka Brytania	0 - 1 - 1
7	Francja	0 - 1 - 0
8-9	Chiny Turcja	0 - 0 - 1

Nowa Zelandia znalazła się także na czele klasyfikacji w rozbiciu na konkurencje olimpijskie i nieolimpijskie. Z tym, że w samych konkurencjach olimpijskich przewaga nie była już tak zdecydowana. Przypominała z resztą różnicę Wielkiej Brytanii w Igrzyskach Olimpijskich w Londynie nad drugą właśnie Nową Zelandią.

Polska w klasyfikacji olimpijskiej znalazła się na trzynastym miejscu, ale do piątego zabrakło jedynie wirtualnej zamiany medalu srebrnego na złoty, co jak wiemy było bardzo realne.

PUNKTACJA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	83
2	Nowa Zelandia	79
3	Wielka Brytania	73
4	USA	63
5	Chiny	60
6	Australia	58
7	Włochy	51
8	Holandia	40
9	Kanada	31
10	Francja	28
11	Południowa Afryka	27
12	Grecja	19
13	Szwajcaria	18
14	Czechy	17
15	Dania	16
16-17	Litwa, Polska	15
18-19	Rosja, Ukraina	12
20	Irlandia	11
21-22	Belgia, Rumunia	10
23	Chorwacja	9
24	Turcja	7
25-26	Kuba, Norwegia	6
27-28	Argentyna, Hiszpania	5
29-31	Austria, Bułgaria, Estonia	4
32-33	Azerbejdżan, Portugalia	3
34-35	Białoruś, Meksyk	2

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Nowa Zelandia	46
2	Chiny	43
3	USA	40
4	Australia	33
5	Kanada	25
6	Niemcy	23
7	Wielka Brytania	18
8	Holandia	17
9	Rumunia	10
10-12	Belgia, Polska, Rosja	9
13-14	Południowa Afryka, Włochy	8
15	Grecja	7
16	Irlandia	6
17-18	Francja, Litwa	5
19	Austria	4
20	Ukraina	3
21-22	Czechy, Dania	2
23	Meksyk	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	60
2	Wielka Brytania	55
3	Włochy	43
4	Nowa Zelandia	33
5	Australia	25
6-8	Francja, Holandia, USA	23
9	Południowa Afryka	19
10	Szwajcaria	18
11	Chiny	17
12	Czechy	15
13	Dania	14
14	Grecja	12
15	Litwa	10
16-17	Chorwacja, Ukraina	9
18	Turcja	7
19-22	Kanada, Kuba, Norwegia, Polska	6
23-25	Argentyna, Hiszpania, Irlandia	5
26-27	Bułgaria, Estonia	4
28-30	Azerbejdżan, Portugalia, Rosja	3
31	Białoruś	2
32-33	Belgia, Meksyk	1

Wykładnikiem aktualnego potencjału poszczególnych federacji jest zawsze punktacja drużynowa miejsc I-VIII. Od kilku lat czołówka na pierwszych trzech pozycjach jest niezwykle wyrównana, a najlepsza reprezentacja utrzymuje ilość zdobywanych punktów na podobnym poziomie. Tym razem na czele z 83 punktami znaleźli się Niemcy, którzy w ubiegłym roku ulegli Amerykanom jednym punktem, mając na koncie 80 punktów.

Niemiecka reprezentacja wykazuje tu więc największą stabilizację. Identyczną ilość 83 punktów zdobyli Anglicy we wspaniałych dla siebie Igrzyskach w Londynie, gdzie rozegrane zostały przecież tylko konkurencje olimpijskie. Słabiej ogólnie w tegorocznych mistrzostwach zaprezentowały się osady USA i Włoch, dwóch pozostałych medalistów drużynowych z ubiegłego roku, tracąc miejsca na podium i sporo punktów. Amerykanie, w tym roku zajmując czwarte miejsce, zdobyli 18 pkt. mniej, a trzeci w ubiegłym roku Włosi spadli aż na siódmą pozycję, zdobywając 27 punktów mniej.

Nasza reprezentacja zaprezentowała się na podobnym poziomie w obu latach. W ubiegłym roku w Chungju zajęła 15-16 miejsce z siedemnastoma punktami, a w Amsterdamie była na 16-17 miejscu z piętnastoma punktami.

PUNKTACJA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Nowa Zelandia	61
2	Wielka Brytania	57
3	Australia	44
4	Niemcy	43
5	USA	41
6	Chiny	36
7-8	Kanada, Południowa Afryka	23
9	Włochy	19
10	Holandia	17
11	Francja	16
12-13	Litwa, Polska	15
14-15	Czechy, Rosja	12
16	Rumunia	10
17-19	Chorwacja, Dania, Ukraina	9
20-22	Irlandia, Kuba, Norwegia	6
23	Hiszpania	5
24-25	Austria, Estonia	4
26-29	Azerbejdżan, Bułgaria, Grecja, Szwajcaria	3
30	Białoruś	2
31-32	Belgia, Turcja	1

KOBIETY

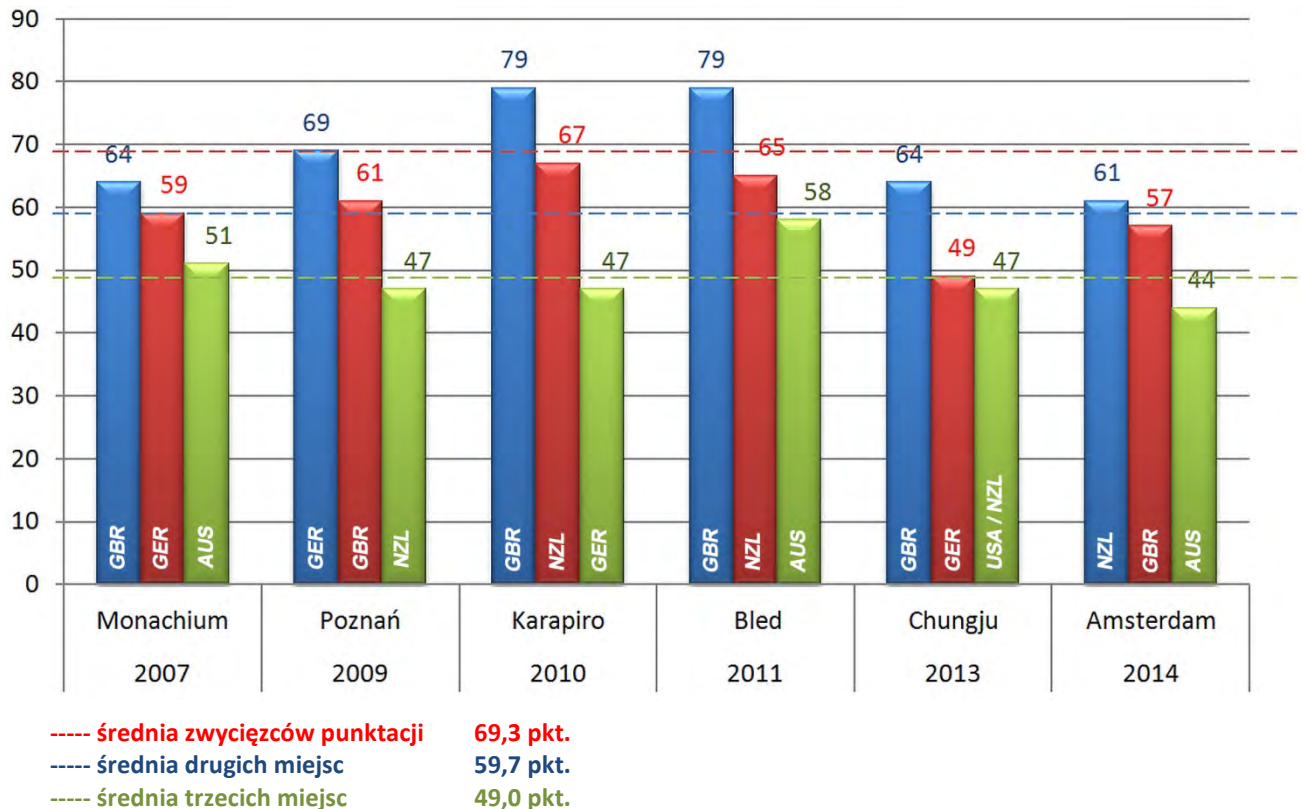
Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Nowa Zelandia	37
2	Chiny	29
3	Australia	26
4	USA	25
5	Kanada	17
6	Wielka Brytania	15
7	Niemcy	12
8	Rumunia	10
9-10	Polska, Rosja	9
11	Południowa Afryka	8
12	Irlandia	6
13-14	Holandia, Litwa	5
15	Austria	4
16	Włochy	3
17	Czechy	2

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Wielka Brytania	42
2	Niemcy	31
3	Nowa Zelandia	24
4	Australia	18
5-7	Francja, USA, Włochy	16
8	Południowa Afryka	15
9	Holandia	12
10-11	Czechy, Litwa	10
12-14	Chorwacja, Dania, Ukraina	9
15	Chiny	7
16-19	Kanada, Kuba, Norwegia, Polska	6
20	Hiszpania	5
21	Estonia	4
22-26	Azerbejdżan, Bułgaria, Grecja, Rosja, Szwajcaria	3
27	Białoruś	2
28-29	Belgia, Turcja	1

Punktację olimpijską po raz pierwszy wygrała reprezentacja Nowej Zelandii. Można by rzec, że nareszcie Nowa Zelandia jako drużyna wyszła z cienia swoich nauczycieli (wioślarstwa). Nowa Zelandia od pięciu lat, od Mistrzostw Świata w Poznaniu z Igrzyskami Olimpijskimi w Londynie włącznie, zajmuje miejsce na podium punktacji drużynowej. W tym roku wszystkie trzy pierwsze miejsca, podobnie jak w mistrzostwach 2011 roku w Bled, zajęły państwa Korony Brytyjskiej, czyli populacje, wśród których to właśnie Anglicy zaszczytali zamięłowanie do wioślarstwa.

ILOŚĆ ZDOBYTYCH PUNKTÓW W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH PRZEZ PIERWSZE TRZY FEDERACJE WIOŚLARSKIE W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2007-2014

Zamieszczony diagram obrazuje ilości zdobytych punktów przez trzy pierwsze reprezentacje w punktacji konkurencji olimpijskich w ostatnich sześciu Mistrzostwach Świata Seniorów. Widać z niego, jak bardzo Anglicy w latach 2010-2011 zdobywając po 79 punktów, będąc na czele kwalifikacji, mobilizowali wszystkie swoje siły na Igrzyska Olimpijskie, podnosząc tym samym średnią. Jedynie Niemcy w latach dziewięćdziesiątych po swoim zjednoczeniu mieli przewagę nad pozostałymi w granicach 20 punktów. Przykładowo w 1995 roku w Mistrzostwach Świata w Tampere, które były pierwszą w historii kwalifikacją olimpijską w wioślarstwie przed Igrzyskami w Atlancie, różnica pomiędzy pierwszymi Niemcami w punktacji nad drugą Kanadą wynosiła aż 24 punkty.

Obecnie wszystko zatem wróciło do normy i lider tych zestawień ma łączną ilość punktów w granicach sześćdziesięciu kilku punktów.

W konkurencjach nieolimpijskich najlepsi okazali się, podobnie jak w punktacji ogólnej, Niemcy przed Włochami i Chińczykami, którzy zawsze ze względu na warunki somatyczne populacji swoich nacji mają mocne załogi w nieolimpijskich konkurencjach wagi lekkiej.

PUNKTACJA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	40
2	Włochy	32
3	Chiny	24
4	Holandia	23
5	USA	22
6	Nowa Zelandia	18
7-8	Grecja, Wielka Brytania	16
9	Szwajcaria	15
10	Australia	14
11	Francja	12
12	Belgia	9
13	Kanada	8
14	Dania	7
15	Turcja	6
16-18	Argentyna, Czechy, Irlandia	5
19	Południowa Afryka	4
20-21	Portugalia, Ukraina	3
22	Meksyk	2
23	Bułgaria	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	USA	15
2	Chiny	14
3	Holandia	12
4	Niemcy	11
5-6	Belgia, Nowa Zelandia	9
7	Kanada	8
8-9	Australia, Grecja	7
10-11	Francja, Włochy	5
12-13	Ukraina, Wielka Brytania	3
14	Dania	2
15	Meksyk	1

MĘŻCZYŹNI

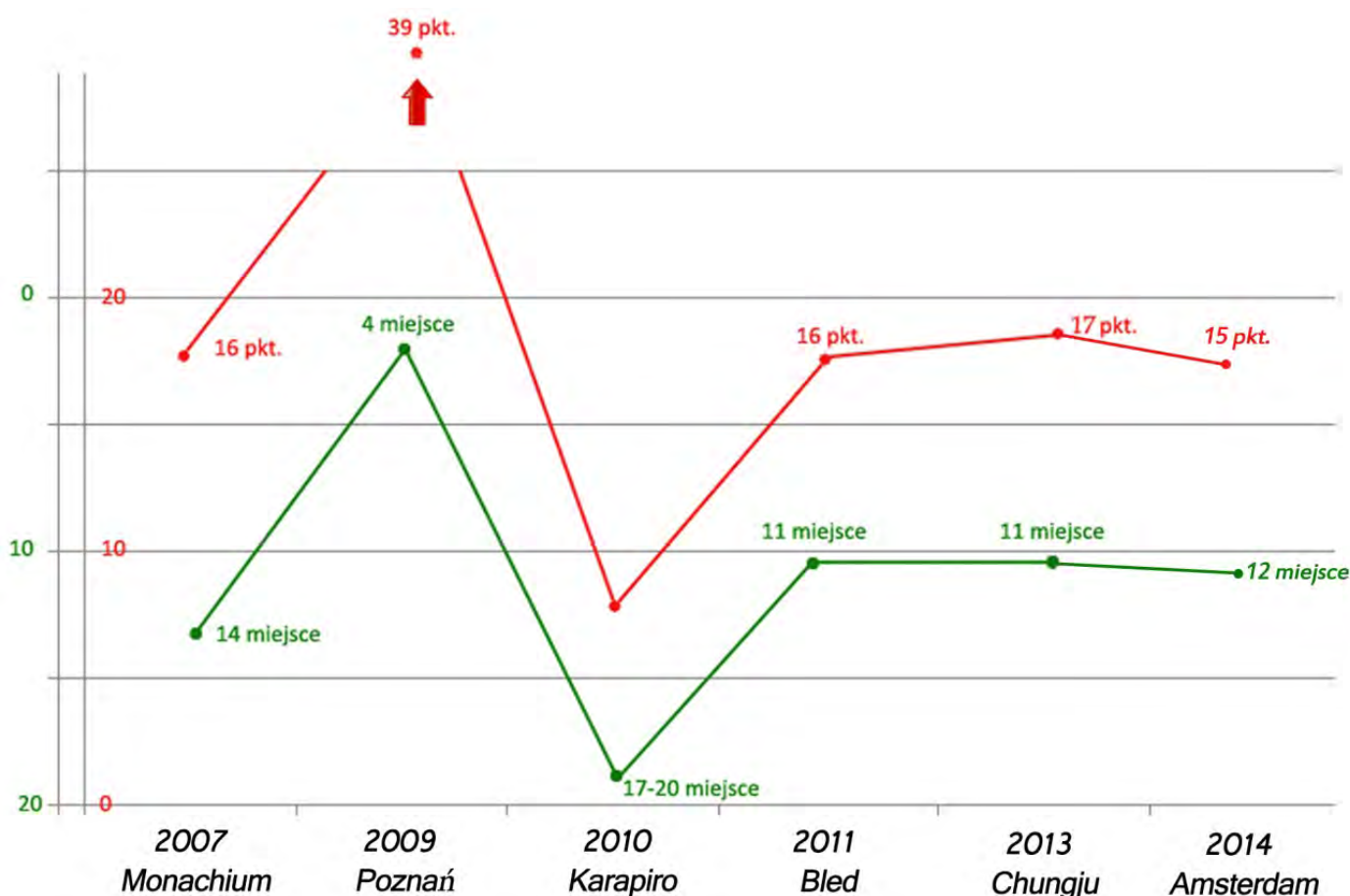
Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	29
2	Włochy	27
3	Szwajcaria	15
4	Wielka Brytania	13
5	Holandia	11
6	Chiny	10
7-8	Grecja, Nowa Zelandia	9
9-11	Australia, Francja, USA	7
12	Turcja	6
13-16	Argentyna, Czechy, Dania, Irlandia	5
17	Południowa Afryka	4
18	Portugalia	3
19-20	Bułgaria, Meksyk	1

Polska reprezentacja zajęła w punktacji konkurencji olimpijskich 12 miejsce i utrzymuje je w Mistrzostwach Świata na podobnym poziomie od kilku lat. Także w Igrzyskach w Londynie, gdzie nasza reprezentacja wioślarska była trzynasta. Odstępstwem były jedynie fantastyczne wręcz dla naszego wioślarstwa Mistrzostwa Świata u siebie w domu w Poznaniu w 2009 roku. Przy czym nie można zapomnieć, że tamte mistrzostwa podobnie jak te w Korei były pierwszymi w czteroletnim cyklu olimpijskim i pierwszymi po Igrzyskach. W wielu czołowych reprezentacjach następują wtedy naturalne zmiany i odmłodzenia. Wielu starszych zawodników kończy swoje kariery sportowe, a inni po ostrych przygotowaniach i maksymalnej koncentracji związanej z Igrzyskami Olimpijskimi traktują ten jedyny sezon nieco luźniej niż pozostałe w całym cyklu. W Poznaniu startowało także nieco mniej federacji i w związku z tym

również osad, co niebawem upraszczało system eliminacji do finałów. Polska reprezentacja wystartowała w tamtych mistrzostwach pierwszym składem bez zmian personalnych, ze względu na miejsce i prestiż, po niezwykle udanych Igrzyskach w Pekinie (2 medale i razem cztery osady w finale). Każdy wtedy chciał się pokazać z jak najlepszej strony przed własną publicznością i własną rodziną, a wtedy podobno „nawet ściany pomagają”. Podobnie wszystko sprzyjało Nowozelandczykom w ich Mistrzostwach Świata 2010 roku, czy Anglikom w ostatnich Igrzyskach Olimpijskich w Londynie. Przy ocenie tak wspaniałego startu, jakim były mistrzostwa świata 2009 roku trzeba jednak zawsze pamiętać jakie mamy wioślarstwo w Polsce na co dzień.

Niestety atutu własnego toru na pewno nie wykorzystali w tym roku Holendrzy zajmując, stosunkowo dalekie jak na ich potencjał zawodniczy w wioślarstwie, dziesiąte miejsce wśród konkurencji olimpijskich.

MIEJSCA I ILOŚĆ PUNKTÓW ZDOBYTYCH PRZEZ POLSKĘ W LATACH 2007-2014 W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH

ŚREDNIE WIEKU ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW UCZESTNICZĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW 2014 ROKU W AMSTERDAMIE

W pierwszym roku po Igrzyskach Olimpijskich następują spore rozszady w poszczególnych reprezentacjach, szczególnie wśród zawodniczek i zawodników nieco starszych. Część zawodników ze względu na wiek naturalnie kończy swoje kariery sportowe, a inni robią krótką, jednoroczną przerwę na uregulowanie swoich spraw osobistych i zawodowych. Nie oznacza to, że Ci ostatni całkowicie przez rok nic nie robią. Nie ma nic bardziej mylnego, gdyż zawodnicy nadal trenują, utrzymując może mniejszą intensywność, ale nie objętość. Natomiast naturalne jest, że ich uczestnictwo we wspólnym wiosłowaniu w osadach wielowiosłowych musi być ograniczone.

Z kolei drugi sezon w czteroletnim cyklu olimpijskim jest rokiem wielu powrotów zawodników, a dla poszczególnych federacji okresem, w którym należy sprawdzić potencjał zawodniczy i jego wartość sportową w kontekście zbliżających się kwalifikacji olimpijskich do kolejnych Igrzysk.

W związku z powyższym, jak również z oczywistego faktu, że wszyscy ubiegłorocznicy uczestnicy Mistrzostw Świata w Chungju są o rok starsi podniosła się także średnia wieku.

27,43 - średnia wieku uczestników Igrzysk Olimpijskich w Londynie

24,86 - średnia wieku uczestników Mistrzostw Świata 2013 roku w Chungju

25,57 - średnia wieku Mistrzostw Świata 2014 roku w Amsterdamie

Wśród piętnastu reprezentacji, które znalazły się kolejno na czele punktacji konkurencji olimpijskich w mistrzostwach w Amsterdamie najniższą średnią wieku mają: Litwa, Chiny i Niemcy. Natomiast najwyższe średnie ma Wielka Brytania i Kanada.

Polska reprezentacja znajduje się wśród siedmiu państw, które średnią wieku mają poniżej średniej wszystkich startujących.

Lp.	Kraj	Ilość osób w reprezentacji	Miejsce w punktacji olimpijskiej	Średnia wieku
1	Litwa	10	XII-XIII	23,1
2	Chiny	60	VI	23,78
3	Niemcy	72	IV	24,9
4	Francja	45	XI	24,96
5	Włochy	64	IX	24,98
6	Polska	24	XII-XIII	25,0
7	Nowa Zelandia	30	I	25,53
8	Południowa Afryka	10	VII-VIII	25,82
9	Holandia	67	X	25,85
10-11	Australia	51	III	26,45
	USA	71	V	
12	Czechy	24	XIV-XV	26,5
13	Rosja	48	XIV-XV	26,9
14	Wielka Brytania	52	II	27,12
15	Kanada	36	VII-VIII	27,86

25,57 średnia wieku wszystkich startujących w Amsterdamie

- Wiek piętnastu najstarszych obecnie zawodniczek waha się pomiędzy 33 a 42 lata.
- Wiek siedemnastu obecnie najstarszych zawodników ścigających się w Mistrzostwach Świata waha się w granicach 35, a 43 lat.

„15” NAJSTARSZYCH UCZESTNIKÓW

KOBIECY				
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek	Konkurencja
1	Karsten Ekaterina	BLR	42	W4x
2	Levina Julia	RUS	41	W1x
3	Dominguez Asensio Nuria	ESP	40	W2x
4-5	Every-Hal Hannah	AUS	37	LW4x
	Perez Rul Lila	MEX		LW4x
6	Lebedeva Elena	RUS	36	W8+
7-10	Frasca Pauline	AUS	34	W8+
	Knapkova Mirka	CZE		W1x
	Walshe Helen	IRL		LW2x
	Grobler Ursula	RSA		LW1x
11-15	Hore Kerry	AUS	33	W2x
	Hornsey Kate	AUS		W8+
	Laming Sara	AUT		LW2x
	Purpure Sanita	IRL		W1x
	Munez Zurita Fabiola	MEX		LW4x

MĘŻCZYŹNI				
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek	Konkurencja
1	Carlos Castro Juan	PUR	43	M2x
2-3	Stoič Nikola	SRB	40	M4-
	Gonzales Alvarez Jezus	ESP		LM4-
4	Vargas Ronaldo	BRA	39	LM4x
5	Tufte Olaf	NOR	38	M1x
6-7	Hacker Marcel	GER	37	M1x
	Raineri Simone	ITA		M4x
8-9	Vlcek Jiri	ITA	36	LM8+
	Drysdale Mahe	NZL		M1x
10-17	Spik Luca	SLO	35	M4x
	Chykanov Sergiy	UKR		M4-
	Luini Elia	ITA		LM4-
	Crawshay David	AUS		M8+
	Chapman James	AUS		M8+
	Triggs Hodge Andrew	GBR		M4-
	Endrekson Tonu	EST		M2x
	Abdalslafy Akrm	EGY		M2-

Należy zauważyć, że wśród tych 32 osób znajduje się wiele świetnych zawodniczek nadających jeszcze obecnie ton rywalizacji światowej. Szczególnie duża jest grupa skifistek (Knapkova, Levina, Karsten) i skifistów (Drysdale, Hacker, Tufte).

Natomiast grupa najmłodszych zawodniczek i zawodników poniżej 20 lat w Amsterdamie wynosiła łącznie 27 osób. Największymi nacjami wśród tej grupy są Włosi (6 osób) i Chińczycy (5 osób).

„15” NAJMŁODSZYCH UCZESTNIKÓW

KOBIECY				
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek	Konkurencja
1	Pergouli Maria	GRE	16	LW2x
2-3	Van Veen Jose	NED	18	W4-
	Pan Dandan	CHN		LW2x
4-14	Klimovich Tatsiana	BLR	19	W1x
	Hrytchanka Iryna	BLR		W8+
	Yukhonovich Aliaksandra	BLR		W8+
	Liashkevitch Alesia	BLR		W8+
	Cardoso Beatriz	BRA		LW2x
	Reinkort Marillis	EST		W2x
	Tsiavou Amalia	GRE		LW2x
	Serafini Ludovica	ITA		W4-
	Barderi Shra	ITA		W4-
	Ondol Chiara	ITA		W4-
	Rodini Valentina	ITA		LW4x

MĘŻCZYŹNI				
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek	Konkurencja
1-4	Adamyán Sergey	ARM	18	LM2x
	Ni Xulin	CHN		M8+
	Petrou Ioannis	GRE		LM4x
	Fernandes Lucas	URU		LM4x
5-13	Gomez Guilherme	BRA	19	LM2x
	Li Ganggang	CHN		M1x
	Fan Junjie	CHN		LM2x
	Tian Bin	CHN		LM4x
	Abagnale Giovanni	ITA		M8+
	Di Seyssel Alberto	ITA		LM2-
	Sorin Pawel	RUS		M2x
	Kartal Mert Kaan	TUR		LM8+
	Boluk Dogsah	TUR		LM8+

Poniżej zestawiono średnie wieku w konkurencjach olimpijskich w ostatnich trzech latach w czterech przedziałach - złotych medalistów, medalistów, finalistów i wszystkich uczestników z podziałem na kobiety i mężczyzn oraz wagę lekką i wagę otwartą.

Można zauważyć, że o ile w roku poolimpijskim średni wiek uległ obniżeniu średnio o 2,5-4 lat to w tym roku widać ponownie tendencję wzrostową. Nadal najwyższy poziom średniego wieku utrzymuje się w strefie medalistów i stopniowo obniża się do wszystkich uczestników.

ŚREDNI WIEK ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH

Kategoria	Grupa	Średni wiek złotych medalistów			Średni wiek medalistów			Średni wiek finalistów			Średni wiek uczestników		
		2012	2013	2014	2012	2013	2014	2012	2013	2014	2012	2013	2014
Waga Lekka	Kobiety	24	29,5	22,5	24,67	28,17	23,5	26,75	26,92	26,33	26,59	25,91	26,34
	Mężczyźni	28,875	25,75	26,75	28,46	25,54	26,375	27,46	25,06	25,92	28,09	24,99	25,4
	Razem	26,44	27,63	24,63	26,57	26,86	24,94	27,11	25,99	26,12	27,34	25,45	25,87
Waga Otwarta	Kobiety	29,2	25,98	27,25	28,352	26,63	26,51	28,73	25,75	26,85	27,156	24,93	25,49
	Mężczyźni	27,98	27,54	28,23	28,43	26,94	27,42	28,85	26,41	27,02	27,49	25,31	26,06
	Razem	28,59	26,76	27,74	28,39	26,79	26,96	28,79	26,08	26,94	27,32	25,12	25,78
Wszyscy	Kobiety	26,6	27,74	24,88	27,74	27,4	25,0	28,4	26,34	26,59	27,06	25,08	25,92
	Mężczyźni	28,43	26,65	27,49	28,445	26,24	26,9	28,155	25,74	26,47	27,79	25,23	25,55
	Razem	27,52	27,2	26,19	28,09	26,82	25,95	28,28	26,04	26,53	27,43	25,16	25,73

Podobnego zestawienia dokonano również dla konkurencji nieolimpijskich, z tym, że porównano w nich jedynie dwa ostatnie lata i starty w Mistrzostwach Świata w Chungju i Amsterdamie. W tych konkurencjach średnie wieku w poszczególnych przedziałach są stosunkowo niższe i spowodowane jest to faktem, że startują w nich z reguły zawodnicy rezerwowi lub nabywający doświadczenia w mistrzowskich startach międzynarodowych. Poza tym średnia wieku w konkurencjach nieolimpijskich jest nieco zawyżana przez przedstawicieli małych federacji, które zgłaszają ich głównie w jedynkach wagi lekkiej dla zaznaczenia swojego udziału we współzawodnictwie międzynarodowym.

ŚREDNIE WIEKU ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW UCZESTNICZĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW 2013 r. w CHUNGJU i 2014 r. w AMSTERDAMIE KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

ZŁOCI MEDALIŚCI						
	WAGA LEKKA		WAGA OTWARTA		RAZEM WAGA LEKKA + WAGA OTWARTA	
	2013	2014	2013	2014	2013	2014
KOBIETY	33,38	23,75	24,5	22,5	28,94	23,13
MĘŻCZYŹNI	23,75	26,06	21,0	30,0	22,38	28,03
RAZEM	28,57	24,9	22,75	26,25	25,66	25,58

MEDALIŚCI						
	WAGA LEKKA		WAGA OTWARTA		RAZEM MEDALIŚCI	
	2013	2014	2013	2014	2013	2014
KOBIETY	27,21	25,0	23,58	24,0	25,4	24,5
MĘŻCZYŹNI	24,98	25,71	23,3	27,17	24,14	26,44
RAZEM	26,01	25,35	23,44	25,58	24,77	25,47

FINALIŚCI						
	WAGA LEKKA		WAGA OTWARTA		RAZEM FINALIŚCI	
	2013	2014	2013	2014	2013	2014
KOBIETY	26,81	25,43	24,86	24,45	25,84	24,94
MĘŻCZYŹNI	22,94	25,38	23,63	26,33	23,29	25,86
RAZEM	24,88	25,41	24,25	25,39	24,56	25,4

UCZESTNICY						
	WAGA LEKKA		WAGA OTWARTA		RAZEM UCZESTNICY	
	2013	2014	2013	2014	2013	2014
KOBIETY	24,44	25,75	23,67	23,77	24,18	24,76
MĘŻCZYŹNI	25,05	24,91	23,625	26,21	24,77	25,56
RAZEM	24,75	25,33	23,65	25,0	24,55	25,16

Dla wielu też zawodniczek i zawodników wagi lekkiej start w indywidualnych konkurencjach nieolimpijskich wagi lekkiej, jakimi są jedynki, jest swego rodzaju prestiżem i stanowi większą wartość niż nawet start w konkurencji olimpijskiej - dwójce czy czwórce. Najlepsi skifisci wagi lekkiej, podobnie jak najlepsi skifisci wagi otwartej długo kontynuują swoje kariery sportowe, traktując wiosłowanie jako swego rodzaju hobby i sposób na sportowe życie.

Średnia wieku Mistrzostw Świata w Amsterdamie podniosła się o około 8,5 miesiąca w stosunku do ubiegłorocznych mistrzostw. Powyżej i poniżej średniej wieku tegorocznych Mistrzostw Świata znalazły się konkurencje:

KONKURENCJE POWYŻEJ ŚREDNIEJ WIEKU				
Lp.	Średnia wieku 2014	Średnia wieku 2013	Symbol konkurencji	Nazwa konkurencji
1	26,45	25,875	M1x	Jedynka mężczyzn
2	26,36	26,81	LM4-	Czwórka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn
3	26,25	26,43	M2-	Dwójka bez sternika mężczyzn
4	26,21	23,63	M2+	Dwójka ze sternikiem mężczyzn
5	26,16	24,19	M4x	Czwórka podwójna mężczyzn
6-7	26,10	25,44	W1x	Jedynka kobiet
		25,23	M4-	Czwórka bez sternika mężczyzn
8	25,94	25,75	M8+	Ósemka mężczyzn
9	25,92	25,2	LW1x	Jedynka wagi lekkiej kobiet
10	25,86	25,91	LW2x	Dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet
11	25,6	25,5	W2-	Dwójka bez sterniczki kobiet

KONKURENCJE PONIŻEJ ŚREDNIEJ WIEKU				
Lp.	Średnia wieku 2014	Średnia wieku 2013	Symbol konkurencji	Nazwa konkurencji
1	25,54	24,09	LW4x	Czwórka podwójna wagi lekkiej kobiet
2	25,52	24,89	W4x	Czwórka podwójna kobiet
3	25,48	25,89	LM1x	Jedynka wagi lekkiej mężczyzn
4	25,37	24,68	M2x	Dwójka podwójna mężczyzn
5	25,21	24,32	W8+	Ósemka kobiet
6	24,88	23,67	LM4x	Czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn
7	24,81	23,17	LM2x	Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn
8	24,75	24,17	LM8+	Ósemka wagi lekkiej mężczyzn
9	24,48	24,54	W2x	Dwójka podwójna kobiet
10	24,06	26,06	LM2-	Dwójka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn
11	23,78	23,67	W4-	Czwórka bez sterniczki kobiet

Z powyższych zestawień widać, że średnie wieku poszczególnych konkurencji są rozbieżne maksymalnie o 2,67 roku.

II. WARUNKI PODRÓŻY, POBYTU ORAZ STARTU REPREZENTACJI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW

Tegoroczne Mistrzostwa Świata Seniorów rozegrane zostały na torze Bosban w Amsterdamie. Tor położony jest na terenie kompleksu parkowo-leśnego o nazwie BOS, nieopodal stadionu olimpijskiego. Jest to kompleks sportowo-rekreacyjny, na którym szczególnie w weekendy widać duże grupy mieszkańców Amsterdamu biegających i jeżdżących na rowerach.

Tor wioślarski jest sztucznie wykopanym akwenem na terenie ogólnie podmokłym i stanowi centrum treningowe do szkolenia kadry wioślarzy Holandii. Dlatego na końcu akwenu umiejscowione są hangary na łodzie, szatnie, prysznice i toalety. Nad nimi znajduje się obiekt restauracyjno-kawiarniany dostępny na co dzień dla ogółu mieszkańców. Niestety akwen jest wąski na szerokość ośmiu pasm wody i długości 2500m. Stąd panuje duży tłok na wodzie w czasie rozgrywania wyścigów, gdyż w torze oprócz osad aktualnie ścigających się wioślarzy także osady, które rozgrzewają się przed startem i rozwiosłowują się po wyścigach. Powoduje to wiele chaosu, szczególnie w momencie przestawiania torów, na których ścigają się załogi ze względu na panujące warunki atmosferyczne.

Tor wioślarski Bosban pomimo, że jest otoczony kompleksem leśnym został tak usytuowany, że w sytuacji zmieniających się warunków wietrznych, a szczególnie kiedy wiatr wieje po skosie, poszczególne pasma wody potrafią być maksymalnie niesprawiedliwe. Z takimi zresztą przypadkami mieliśmy do czynienia w trakcie rozgrywania tegorocznych Mistrzostw Świata.

W trakcie ośmiu dni rozgrywania Mistrzostw Świata panowały bardzo zmienne warunki atmosferyczne na przemian z dużymi opadami deszczu i słońcem. Wiatr także wiał niemal ze wszystkich kierunków. Dlatego Komisja Regatowa FISA od półfinałów kilkakrotnie zmieniała pasma wody, na których odbywały się wyścigi, ale dokonywała także tzw. „alokacji” torów preferujących tym samym załogi lepsze, które w poprzedniej fazie regat zajmowały najwyższe miejsca. W trakcie regat panowały temperatury od 18 do 26 °C w zależności od świeżącego słońca czy padającego deszczu.

Polska reprezentacja po skończonym okresie Bezpośredniego Przygotowania Startowego w COS-OPO Wałcz i uroczystych nominacjach na Reprezentanta Polski połączonych z wspólną kolacją z przedstawicielami macierzystych klubów oraz najbliższych rodzin w ostatni wieczór zgrupowania udała się do swoich domów, aby następnego popołudnia zameldować się w Warszawie przed wylotem do Amsterdamu. Nocleg dla osób, które go potrzebowały, zapewniono w hotelu Gromada przy lotnisku Fryderyka Chopina.

Wylot z Warszawy nastąpił we wtorek o godz. 12:30, aby po dwugodzinnym locie liniami KLM bezpośrednio do Amsterdamu wylądować na lotnisku Schipol o 14:35. Z lotniska reprezentacja udała się autokarem zapewnionym przez organizatorów do czterogwiazdkowego hotelu Schipol A-4 położonego obok lotniska, wybranego przez kierownictwo Związku, a w którym zakwaterowanych było wiele ekip, w tym także te największe jak Niemcy czy Francja.

Reprezentacja zakwaterowana została w pokojach jedno i dwuosobowych z indywidualnymi tarasami zewnętrznymi. Dla zawodników zarezerwowano oddzielny

pokój do rehabilitacji, w którym ustawiono stoły do masażu oraz inne urządzenia rehabilitacyjne przywiezione z Polski.

W hotelu zapewniono pełne wyżywienie podawane w systemie szwedzkiego stołu w dużym asortymencie. Jednak indywidualnie w razie potrzeby można było zamówić z 24-godzinnym wyprzedzeniem obiady na torze w specjalnie przygotowanej namiotowej hali restauracyjnej w formie cateringu.

Pomiędzy hotelem, a torem wioślarskim kursowały wahadłowo autobusy zapewnione przez organizatorów mistrzostw. Podróż trwała około 20-25 minut, jednak w godzinach rannego czy popołudniowego szczytu komunikacyjnego czas wydłużał się niemal dwukrotnie.

W wiosce wioślarskiej polska reprezentacja miała rozstawiony własny namiot przywieziony z kraju z kompletnym, pełnym wyposażeniem w krzesła, stoły, tablice informacyjne i karimaty do wypoczynku i rozgrzewki dla zawodników. W namiocie dostępna była możliwość przygotowywania ciepłych napojów - herbaty czy kawy, co miało istotne znaczenie ze uwagi na panującą pogodę. Ze względu na deszczową aurę i podmokły teren wewnątrz namiotu wyłożono nieprzemakalną wykładzinę, co stwarzało uczucie podniesionego pewnego komfortu. Dla trenerów zabezpieczono rowery związkowe, także przywiezione z kraju do prowadzenia treningów pomiędzy wyścigami oraz do obserwacji startów osad.

Całe mistrzostwa zorganizowano w oparciu o budynki stałe, czyli wspomniane hangary, szatnie czy natryski oraz wieżę sędziowską z pomieszczeniami organizacyjnymi, a także o prowizoryczne hale namiotowe i kontenery socjalne. W poszczególnych halach namiotowych ulokowano pomieszczenia do wypoczynku i rehabilitacji dla zawodników, jadłodajnię, halę z ergometrami wioślarskimi i innymi trenażerami do treningu. Trybuny dla mediów, VIP-ów i publiczności zbudowano podobnie jak na większości torów wioślarskich z rur konstrukcyjnych w formie tymczasowej. Wokół trybun zorganizowano strefę komercyjno-rozrywkową dla wszystkich kibiców i uczestników mistrzostw. Trzeba przyznać, że mistrzostwa wywołały duże zainteresowanie wśród mieszkańców Amsterdamu.

Na mistrzostwach zastosowano niespotykaną gdzie indziej dystrybucję programów, list startowych oraz wyników. W każdej chwili potrzebny dokument, nawet ten sprzed kilku dni można było wydrukować z jednego z czterech ustawionych komputerów sprzężonych z profesjonalnymi drukarkami.

Trzeba przyznać, że mistrzostwa zorganizowano profesjonalnie w sposób przemyślany, wynikający ze znajomości potrzeb wioślarzy i trenerów z wykorzystaniem dużej rzeszy wolontariuszy także wywodzących się z wioślarzy.

W przeddzień rozpoczęcia wyścigów w sobotę 23 sierpnia odbyło się oryginalne, z wykorzystaniem motywu wszech-otaczającej wody, uroczyste otwarcie w centrum Amsterdamu w dzielnicy muzeów. Przy dużym uczestnictwie publiczności nie wzbudziło ono niestety zbyt dużego zainteresowania samych zawodników.

Polska reprezentacja po uroczystości zamknięcia Mistrzostw Świata, w której tym razem zgodnie z tradycją brała udział (jako medalista ostatniej konkurencji) męska ósemka i spakowaniu sprzętu jeszcze tego samego dnia o godz. 20:20 wyleciała z powrotem do Warszawy.

III. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO MISTRZOSTW ŚWIATA

W trakcie trwania Mistrzostw Świata w Amsterdamie panowały bardzo zróżnicowane warunki atmosferyczne, które miały niebagatelny wpływ na końcowe rezultaty. Zawody trwały osiem dni i w ich trakcie kierunek wiatru decydował nieraz o końcowych rezultatach i miejscach.

W trakcie mistrzostw od fazy półfinałowej kilkakrotnie zastosowano tzw. „alokację torów”. Tzn. osady, które weszły do danej fazy rozgrywek z najwyższych miejsc poprzedniej fazy były przesuwane na najkorzystniejsze pasma wody. Tworzy się przez to pewien „handycap” dla teoretycznie najlepszych. Poza tym tor w Amsterdamie jest powszechnie znany z tego, że przy pewnym korzystnym kierunku wiatru osiąga się na nim bardzo dobre rezultaty końcowe. Potrafi też być torem bardzo niesprawiedliwym dla równorzędnej walki sportowej. Tak też było zresztą w wielu przypadkach i tym razem.

Nie mniej, głównie w trakcie rozgrywania finałów, kiedy najlepsze osady w poszczególnych konkurencjach płynęły na uprzywilejowanych torach, osiągały rezultaty na najwyższym poziomie, wielokrotnie poprawiając najlepsze dotychczasowe światowe rezultaty konkurencji. Trzeba dodać, że w wioślarstwie nie są oficjalnie notowane Rekordy Świata, ze względu na trudności ustalenia siły i kierunku wiatru na poszczególnych torach. Natomiast notowane są Najlepsze Światowe Czasy (World Best Times).

Poniżej zestawiono najlepsze światowe rezultaty w poszczególnych konkurencjach z najlepszymi rezultatami uzyskanymi w trakcie Mistrzostw Świata w Amsterdamie, rezultaty złotych medalistów oraz najlepsze rezultaty polskich osad startujących w tych mistrzostwach i ich rezultaty w końcowych finałach.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik W MŚ i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
W1x	7:07.71	2002 Sevilla	BUL Neykova	7:14.95 Finał A	NZL	-	NZL	7:14.95	-
M1x	6:33.35	2009 Poznań	NZL Drysdale	6:37.12 Finał A	CZE	-	CZE	6:37.12	-
W2-	6:53.80	2002 Sevilla	ROM Damian-Andrunache/Susanu	6:50.61 Finał A	GBR	-	GBR	6:50.61	-
M2-	6:08.50	2012 Londyn	NZL Murray/Bond	6:09.34 Finał A	NZL	-	NZL	6:09.34	-
W2x	6:38.78	2002 Sevilla	NZL Evers-Swindell/ Evers-Swindell	6:37.31 Półfinał	AUS	6:37.91 Półfinał	NZL	6:38.04	6:39.36 Finał A
M2x	6:03.25	2006 Poznań	FRA Macquet/Hardy	5:59.72 Półfinał	CRO	-	CRO	6:00.52	-
M4-	5:37.86	2012 Lucerna	GBR Gregor/Reed/James/Triggs Hodge	5:40.24 Finał A	GBR	5:57.63 Przedbieg	GBR	5:40.24	5:58.08 Finał C
LW2x	6:49.43	2012 Lucerna	NZL Ayling/Edward	6:48.56 Finał A	NZL	6:51.64 Finał B	NZL	6:48.56	6:51.64 Finał B
LM2x	6:10.02	2007 Amsterdam	DEN Rasmussen/Quist	6:05.36 Finał A	RSA	-	RSA	6:05.36	-
LM4-	5:45.60	1999 Lucerna	DEN Ebert/Poulsen/Ebbesen/Feddersen	5:43.16 Półfinał	DEN	-	DEN	5:47.15	-
W4x	6:09.38	2012 Lucerna	GER Richter/Manker/Schiller/Baer	6:06.84 Finał A	GER	6:14.36 Finał B	GER	6:06.84	6:14.36 Finał B
M4x	5:33.15	2012 Lucerna	RUS Morgachev/Fedoroutsev/Svirin/Ryabcev	5:32.26 Finał A	UKR	5:41.64 Finał B	UKR	5:32.26	5:41.64 Finał B
W8 +	5:54.16	2013 Lucerna	USA	5:56.83 Finał A	USA	-	USA	5:56.83	-
M8 +	5:19.35	2012 Lucerna	CAN	5:24.11 Finał A	GBR	5:26.90 Finał A	GBR	5:24.11	5:26.90 Finał A

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik w Mistrzostwach Świata i etap rozgrywania	Osada która uzyskała i zwycięzca konkurencji
M2+	6:42.16	1994 Indianapolis	CRO	6:33.26 Finał A	NZL
LW1x	7:28.15	1994 Paryż	C. Pipota ROU	7:31.31 Finał A	BEL
LM1x	6:46.93	2011 Amsterdam	J. Azou FRA	6:43.37 Finał A	ITA
LM8+	5:30.24	1992 Montreal	GER	5:31.29 Finał A	GER
LM2-	6:26.61	1994 Paryż	IRL	6:22.91 Finał A	SUI
LW4x	6:23.96	2006 Eton	CHN	6:15.95 Finał A	NED
LM4x	5:45.18	1992 Montreal	ITA	5:42.75 Finał A	GRE
W4-	6:25.35	2006 Eton	AUS	6:14.36 Finał A	NZL

Po szczegółowej analizie powyższych zestawień widać, że

- Aż w 14-tu konkurencjach poprawiono Najlepsze Światowe Rezultaty - w ośmiu konkurencjach olimpijskich (W2-, W2x, M2x, LM2x, LW2x, LM4-, W4x, M4x) oraz w sześciu konkurencjach nieolimpijskich (M2+, LM1x, LM2-, LW4x, LM4x, W4-). W niektórych poprawiano je kilkakrotnie i nawet przez więcej niż jedną osadę. Przykładem może być kobieca dwójka podwójna, w której dotychczasowy rekord poprawiły Australijki i Polki.
- W dziesięciu z 22 rozgrywanych konkurencji tytuł Mistrzów Świata obroniły osady z tego samego kraju. W siedmiu konkurencjach olimpijskich - W2- (GBR), M2- (NZL), M1x (CZE), LM4- (DEN), W4x (GER), W8+ (USA), M8+ (GBR) oraz w trzech konkurencjach nieolimpijskich LM2- (SUI), LW4x (NED), LM4x (GRE).
- W jednej konkurencji (LM4- - czwórka bez sternika wagi lekkiej) wszyscy trzej medaliści zachowali dokładnie te same medale co w ubiegłym roku (Dania, Nowa Zelandia i Wielka Brytania).
- Oprócz dziesięciu ubiegłorocznych Mistrzów Świata, w tym roku medale zdobyło 18-tu ubiegłorocznych medalistów w swoich konkurencjach
 - pięć w konkurencjach nieolimpijskich:
USA (W4-), GER (M2+), GRE (LW1x), ITA (LM8+), GER (LW4x)
 - Trzynaście w konkurencjach olimpijskich:
NZL (W2-), ITA (M2x), AUS i USA (M4-), AUS (W1x), CUB (M1x), NOR (LM2x), NZL i GBR (LM4-), GER i GBR (M4x), GER (M8+), CAN (W8+).
- łącznie 42,4% ubiegłorocznych medalowych osad (28 na 66 możliwych do zdobycia medali) zdobyło także medale w tegorocznych mistrzostwach w Amsterdamie.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy czasu najlepszego czasu Mistrzostw Świata w Amsterdamie do najlepszego rezultatu światowego konkurencji						
1	W4-	- 10,99		12	W2x	- 1,47
2	M2+	- 8,90		13	M4x	- 0,89
3	LW4x	- 8,10		14	LW2x	- 0,87
4	LM2x	- 4,66		15	M2-	- 0,84
5	LM2-	- 3,70		16	LM8+	+ 1,05
6	LM1x	- 3,56		17	M4-	+ 2,38
7	M2x	- 3,53		18	W8+	+ 2,67
8	W2-	- 3,19		19	LW1x	+ 3,16
9	W4x	- 2,54		20	M1x	+ 3,77
10	LM4-	- 2,44		21	M8+	+ 4,76
11	LM4x	- 2,43		22	W1x	+ 7,24

Zestawiając w jednej tabeli poszczególne konkurencje w kolejności według różnicy najlepszego czasu uzyskanego w tej konkurencji w Mistrzostwach Świata w Amsterdamie do najlepszego historycznie światowego rezultatu także w tej konkurencji należy zawsze pamiętać o poziomie sportowym tego ostatniego, gdyż może on być niekiedy bardzo wysoki i samo zbliżenie się do niego będzie wielkim osiągnięciem, a z drugiej strony należy docenić osadę, która go w przeszłości osiągnęła. W tej chwili najstarszymi rekordowymi rezultatami pozostały w konkurencjach nieolimpijskich:

- Wynik niemieckiej ósemki wagi lekkiej mężczyzn z Mistrzostw Świata Seniorów w konkurencjach wagi lekkiej w 1992 roku w Montrealu.

- Wynik rumuńskiej skifistki wagi lekkiej Constanty Pipoty osiągnięty podczas Pucharu Świata w 1994 roku w Paryżu.

Natomiast w konkurencjach olimpijskich najstarszym pozostał wynik trzykrotnej medalistki olimpijskiej (złotej, srebrnej i brązowej) Bułgarki Rumyany Neykovej, uzyskany w Mistrzostwach Świata Seniorów 2002 roku w Sewilli.

W Mistrzostwach Świata w Amsterdamie uzyskano wiele świetnych rezultatów, poprawiając przy tym czternastokrotnie dotychczasowe rekordy. Najbardziej spektakularnie dokonała tego czwórka bez sterniczki Nowozelandek, których finałowy rezultat był aż o 10,99 sek. lepszy od ośmioletniego poprzedniego wyniku Australijek. Trudno się jednak dziwić, że przy korzystnych warunkach wietrznych ta właśnie osada dokonała takiego wyczynu, gdyż w skład osady weszły dwie dwójki bez sterniczki Młodzieżowych Mistrzyń Świata. Jedna z 2012, a druga z tego roku, która w Varese zdeklasowała pozostałe rywalki.

Drugą z kolei osadą poprawiającą dotychczasowy najlepszy rezultat konkurencji była dwójka ze sternikiem, także z Nowej Zelandii. W tym przypadku tym bardziej trudno się dziwić, bo wiosłowali w niej wielokrotni Mistrzowie Świata i Mistrzowie Olimpijscy w dwójce bez sternika Eric Murray i Hamish Bond, którzy w tym roku zdecydowali się na start w dwóch konkurencjach.

Na końcu tego zestawienia znajduje się kobieca jedynka, w której tegorocznej złotej medalistce Nowozelandce Emmie Twigg zabrakło do rezultatu Bułgarki R. Neykovej 7,24 sek. Także tegorocznym złotym medalistom w męskiej ósemce - Anglikom i czeskiego skifisty Ondreja Synka sporo zabrakło do rekordowych rezultatów - odpowiednio 4,76 i 3,77 sekundy.

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Świata pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu uzyskanego w Amsterdamie do najlepszego czasu światowego konkurencji		
1	W2x	- 0,87
2	LW2x	+ 2,21
3	W4x	+ 4,98
4	M8+	+ 7,55
5	M4x	+ 8,49
6	M4-	+ 19,77

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Świata pod względem wielkości różnicy ich najlepszego czasu do najlepszego czasu konkurencji uzyskanego w Amsterdamie		
1	W2x	+ 0,6
2	M8+	+ 2,79
3	LW2x	+ 3,08
4	W4x	+ 7,52
5	M4x	+ 9,38
6	M4-	+17,39

W powyższych tabelach zestawiono polskie załogi startujące w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Amsterdamie według różnicy ich najlepszego rezultatu osiągniętego w trakcie wyścigów do światowego dotychczasowego rezultatu rekordowego oraz do najlepszego czasu swojej konkurencji w tegorocznych Mistrzostwach Świata.

Na czele obu zestawień znalazła się nasza dwójka Mistrzyń Europy i wicemistrzyń świata - N. Madaj i M. Fularczyk-Kozłowska, która zasługuje na miano obecnie zdecydowanie najlepszej naszej osady. Na drugim miejscu w jednej tabeli znalazła się dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet, która miała bardzo dobre mistrzostwa jak na swoje obecne możliwości. W finale B, gdzie uległy Mistrzynom Europy o 2,48 sek., uzyskały czas gorszy od dotychczas rekordowego o 2,21 sek. Trzeba nadmienić, że wygrywające finał B Angielki poprawiły na tym etapie dotychczasowy najlepszy światowy rezultat, czyli były przez pół dnia rekordzistkami do momentu rozegrania finału A, w którym Nowozelandki zwyciężając jeszcze go poprawiły.

W drugiej tabeli pokazującej różnice do najlepszego czasu konkurencji na drugim miejscu znaleźli się nasi tegoroczni brązowi medaliści Mistrzostw Świata - męska ósemka.

W obu przypadkach zdecydowanie najstarszą okazała się męska czwórka bez sternika, zajmując też najniższe miejsce ze wszystkich polskich załóg.

Kolejność konkurencji olimpijskich wg poziomów sportowych najlepszych rezultatów uzyskanych w trakcie Mistrzostw Świata w Amsterdamie						
1	M2-	1.38		8-9	W2x M4-	1.22
2-3	M2x M4x	1.32		10	W8+	1.15
4	W4x	1.29		11	M1x	1.14
5	LM2x	1.26		12	M8+	1.07
6	W2-	1.24		13	LW2x	1.06
7	LM4-	1.23		14	W1x	1.01

Kolejność konkurencji nieolimpijskich wg poziomów sportowych najlepszych rezultatów w trakcie Mistrzostw Świata 2014 r.		
1	W4-	1.57
2	M2+	1.46
3	LW4x	1.14
4-5	LM2- LM4x	1.11
6	LM1x	1.10
7	LM8+	0.98
8	LW1x	0.85

Najwyższy poziom sportowy w Mistrzostwach Świata w Amsterdamie bez wątplenia zaprezentowała nowozelandzka para Murray-Bond. Zdecydowanie wygrali dwójkę ze sternikiem, poprawiając jeden z najstarszych rekordowych czasów, a następnie dwójkę bez sternika i pomimo, że nie poprawili swojego rekordowego rezultatu w tej konkurencji to i tak znaleźli się na czele zestawienia poziomów sportowych. Dopiero za nimi na kolejnych miejscach znalazły się konkurencje, w których poprawiono rekordowe rezultaty. Co ciekawe, że na przedostatniej pozycji znalazła się dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet, pomimo także poprawionego najlepszego czasu.

W mistrzostwach w Amsterdamie w konkurencjach olimpijskich osiągnięto bardzo dobre rezultaty, wszystkie powyżej poziomu sportowego 1.0.

Najwyższy poziom sportowy swojego rezultatu osiągnęły Nowozelandki w czwórce bez sterniczki.

Zdecydowanie natomiast najsłabsze rezultaty osiągnano w wyścigach jedynek wagi lekkiej kobiet i męskiej ósemce wagi lekkiej. Obie konkurencje jako jedyne miały najlepszy wynik poniżej poziomu 1.0.

Kolejność konkurencji olimpijskich wg poziomów sportowych rezultatów Mistrzów Świata 2014 r. w finale						
1	M2-	1.38		8	W2x	1.20
2	M4x	1.32		9	W8+	1.15
3	M2x	1.30		10	M1x	1.14
4	W4x	1.29		11	LM4-	1.13
5	LM2x	1.26		12	M8+	1.07
6	W2-	1.24		13	LW2x	1.06
7	M4-	1.22		14	W1x	1.01

W konkurencjach nieolimpijskich wszystkie najlepsze rezultaty poszczególnych konkurencji osiągnęli w nich mistrzowie świata w swoich finałowych wyścigach. Podobnie zresztą było w konkurencjach olimpijskich z wyjątkiem dwójek podwójnych kobiet i mężczyzn oraz czwórki bez sternika wagi lekkiej mężczyzn.

Najślabszy poziom wśród wszystkich konkurencji był niewątpliwie w jedynkach wagi lekkiej kobiet. Z tej konkurencji w ostatnich latach odeszło kilka czołowych zawodniczek i zrobiła się naturalna luka. W tym roku wykorzystała ją skrzętnie młodzianka Belgijka Eveline Peleman. Ta 21-letnia ambitna zawodniczka zdobyła w tym roku tylko brązowy medal Młodzieżowych Mistrzostw Świata, a tu tak ogromny sukces. Tym bardziej, że w poprzednich latach ciężko się jej było dostać do światowego finału.

Kolejność polskich osad wg poziomów sportowych najlepszych rezultatów Mistrzostw Świata 2014 r.		
1	W2x	1.2
2	W4x	1.08
3	M4x	1.04
4-5	LW2x M8+	1.0
6	M4-	0.8

Kolejność polskich osad wg poziomów sportowych uzyskanych w finałach Mistrzostw Świata 2014 r.		
1	W2x	1.16
2	W4x	1.08
3	M4x	1.04
4-5	LW2x M8+	1.0
6	M4-	0.79

Wśród polskich osad startujących w Amsterdamie wyniki na najwyższym poziomie osiągnęły kobiety przede wszystkim w deblu, ale również w czwórce podwójnej.

Zdecydowanie najślabsze rezultaty osiągnęła czwórka bez sternika mężczyzn.

Dla przedstawienia analizy walki o tytuł Mistrza Świata o podział medali, ale również walkę w całym finale załączono poniżej tabelę pokazującą różnice czasu na mecie pomiędzy złotym i srebrnym medalistą, złotym i brązowym i różnice pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale. Dla pełniejszego obrazu walki w finale dokonano zestawienia pomiędzy pierwszą i piątą osadą, gdyż doświadczenie uczy, że nie zawsze ostatnia - szоста osada finału nienaciskana przez nikogo z tyłu, widząc już stratę i brak szans na jakikolwiek medal walczy z pełną determinacją do ostatniego metra finiszu. Robią się wtedy nienaturalnie duże różnice i zamazuje to całkowicie obraz rywalizacji.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1-	LM2x	0,09	1	LM2x	0,43	1	M2x	4,50	1	W2x	9,24
2	M4x		2	LM4-	2,43	2	M8+	7,50	2	W4x	9,88
3	M8+	0,66	3	M8+	2,79	3	LW2x	8,06	3	M8+	10,82
4	M1x	0,73	4	M4-	3,23	4	W2x	8,62	4	LW2x	11,43
5	W2x	1,32	5	W2x	3,67	5	M4x	8,66	5	W8+	11,74
6	LM4-	1,61	6	W8+	3,69	6	W4x	8,72	6	M2x	11,79
7	LW2x	1,85	7	M2x	3,91	7	LM4-	8,96	7	LM4-	12,03
8	W2-	2,26	8	W2-	4,18	8	W8+	9,68	8	M4x	14,32
9	W1x	2,38	9	M4x	4,71	9	LM2x	9,75	9	LM2x	15,15
10	M4-	2,66	10	LW2x	4,84	10	W2-	12,84	10	W2-	15,80
11	W8+	2,83	11	W4x	5,19	11	M4-	13,15	11	M4-	18,34
12	W4x	3,67	12	M1x	7,19	12	M2-	14,46	12	M1x	21,09
13	M2x	3,90	13	M2-	7,51	13	M1x	14,90	13	M2-	21,28
14	M2-	4,41	14	W1x	7,62	14	W1x	17,09	14	W1x	21,69

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	LW1x	0,42	1	LM2-	2,57	1	LM4x	7,56	1	LW4x	13,77
2	LM2-	2,11	2	LW1x	2,66	2	LM8+	8,87	2	LW1x	15,26
3	LM8+	2,58	3	LM8+	2,91	3	LW1x	9,27	3	LM4x	19,64
4	LM4x	2,90	4	LM4x	3,94	4	LW4x	12,28	4	LM1x	24,57
5	LM1x	3,36	5	LW4x	6,84	5	LM2-	13,77	5	LM2-	25,72
6	LW4x	3,59	6	LM1x	7,51	6	LM1x	16,47	6	W4-	27,64
7	W4-	6,33	7	W4-	8,95	7	W4-	21,95	7	M2+	34,47
8	M2+	10,19	8	M2+	12,59	8	M2+	29,14	8	LM8+	-

W konkurencjach olimpijskich:

- najbardziej zaciętą walkę o tytuł Mistrza Świata stoczyły debble wagi lekkiej mężczyzn. Podobnie jak w męskich czwórkach podwójnych o złotym medalu musiała zdecydować fotokomórka.
- Najbardziej wyrównaną walkę o miejsca finałowe staczano w męskich dwójkach podwójnych. Wprawdzie złoty medal chorwaccy bracia Sinkovič zdobyli pewnie to od drugiego do piątego miejsca różnica na mecie wynosiła 0,6 sek.
- Najpewniejszy złoty medal z przewagą 3,5 sek. oprócz męskiego debbla w konkurencjach olimpijskich zdobyli Nowozelandczycy w dwójce bez sternika i Niemki w czwórce podwójnej.
- Największe różnice pomiędzy poszczególnymi osadami w finale były w żeńskiej i męskiej jedynce oraz wspomnianej dwójce bez sternika mężczyzn.
- Najmniejsze odległości pomiędzy osadami finałowymi były w żeńskiej czwórce podwójnej. Poza zwycięzczyniami konkurencji - Niemkami, od drugich Chinek do szóstych - ubiegłorocznych wicemistrzyń świata Kanadyjek różnica wynosiła 6,21 sek.

W konkurencjach nieolimpijskich:

- najbardziej wyrównaną walkę o medale stoczyły jedynkarki wagi lekkiej
- Natomiast małą deklasacją przeciwników zakończył się start i zwycięstwo dwóch nowozelandzkich osad w dwójce ze sternikiem i czwórce bez sterniczki.
- Obie te konkurencje były najbardziej rozciągniętymi finałami, gdyż nawet pomijając liderów to od drugiej do szóstej osady różnice były bardzo duże i wynosiły 24,28 w dwójce i 21,31 sek. W czwórce.

IV. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

KIEROWNICTWO EKIPY

Ryszard Stadniuk

Prezes PZTW

Bogusław Gryczuk

Dyrektor Sportowy

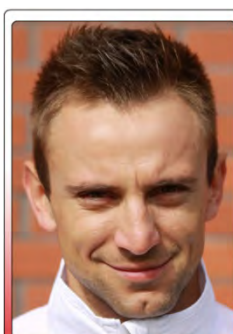
Jolanta Chwalbińska

Lekarz

Dominik Grzyb

Fizjoterapeuta

Wojciech Pietraszkiewicz

Fizjoterapeuta

Jakub Smolski

Fizjoterapeuta

Wojciech Jankowski

Trener M8+ i M4-

Jerzy Broniec

Trener M8+ i M4-

Marcin Witkowski

Trener W2x i W4x

Aleksander Wojciechowski

Trener M4x

Przemysław Abrahamczyk

Trener LW2x

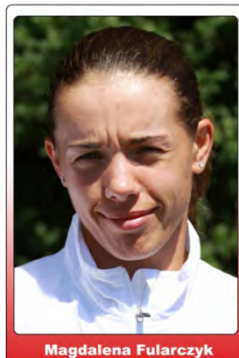
Michał Kozłowski

Trener współpracujący - W4x

I. DWÓJKA PODWÓJNA KOBIEC

W2x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Madaj Natalia	26 lat	Lotto Bydgoscia
Fularczyk-Kozłowska Magdalena	28 lat	Lotto Bydgoscia

Trener klubowy:
Michał Kozłowski

Trener prowadzący w reprezentacji:
Marcin Witkowski

Prognoza wyniku: I-V miejsce
Zadanie wynikowe: medal
Ostateczny wynik: srebrny medal

Do Mistrzostw Świata w Amsterdamie zgłoszono w tej konkurencji 22 osady. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata startowało 14 dwójek, a w tegorocznych Mistrzostwach Europy w Belgradzie – 12. Należy dodać, że do Igrzysk Olimpijskich 2016 roku w Rio de Janeiro zakwalifikowanych zostanie 13 osad w tej konkurencji. 11 z przyszłorocznych Mistrzostw Świata we francuskim Aiguebelette oraz dwie z dodatkowych Finałowych Regat Kwalifikacyjnych, które będą rozegrane w czerwcu 2016 roku w szwajcarskiej Lucernie.

Zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA, przy 22 zgłoszonych osadach w Amsterdamie rozegrano w tej konkurencji cztery przedbiegi, z których zwycięskie dwójki kwalifikowały się bezpośrednio do półfinałów A/B. Następnie cztery repasaże. Z każdego z nich dwie pierwsze załogi uzupełniały dwunasto-osadową stawkę półfinałów A/B. Pozostałe dwójki walczyły w dwóch półfinałach C/D o prawo startu w finale C lub D.

Z dwóch półfinałów A/B trzy pierwsze załogi utworzyły finał A, walczących o podział medali, a pozostałe o podział miejsc 7-12.

Na starcie stanęło dziewięć dwójek z ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w koreańskim Chungju.

- Litwinki – w tym samym zestawieniu osobowym, złote medalistki Mistrzostw Świata i Europy w ub. roku. W tym sezonie srebrny medal Mistrzostw Europy (przegrały z Polkami).
- Nowozelandki – w tym samym zestawieniu srebrne medalistki z Chungju.

- Niemki – z jedną zmianą. Do piątej dwójki w ubiegłorocznych Mistrzostwach wsiadła jedna z zawodniczek Mistrzyń Świata w czwórce podwójnej.
- Dunki – z jedną zmianą, w ubiegłym roku szóste w finale.
- Nie wystartowały w tym roku w tej konkurencji trzeci i czwarty debel z ubiegłorocznego finału. Brązowe medalistki – Białorusinki, z utytułowaną multimedalistką E. Karsten weszły w skład czwórki podwójnej, natomiast czwarte w ub. roku Brytyjki po słabszym starcie w Mistrzostwach Europy w Belgradzie zrezygnowały ze startu, a jedna z nich wsiadła do czwórki podwójnej.
- W tych samych składach co w ub. roku na starcie w Amsterdamie stanęły Amerykanki (VII m. w ub. roku), Rosjanki (VIII m.). W połowie zmienione składy oprócz Niemek i Dunek miały Ukrainki (IX m. w ub. roku) i Irlandki (X m.). Co ciekawe, że w Irlandii stałą zawodniczką w dwójce jest Polka Monika Dukarska, która próbowała nawet swoich sił kilka lat temu w naszej reprezentacji młodzieżowej na regatach w Ratzeburgu.
- Bardzo mocne dwójki zgłosili: Holendrzy – tegoroczne brązowe medalistki Mistrzostw Europy, Chińczycy – czwarte miejsce w Igrzyskach Olimpijskich w Londynie w tym samym składzie i Australijczycy.

Polskę reprezentowała osada złożona z dwóch obecnie najlepszych zawodniczek w kraju. W ubiegłym roku obie zawodniczki sezon rozpoczęły zwycięstwem nad wszystkimi osadami niemieckimi i zwycięstwem w Międzynarodowych Regatach w Essen, ale po srebrnym medalu w Mistrzostwach Europy za Litwinkami przesiadły się do czwórki podwójnej, w której zdobyły brązowy medal Mistrzostw Świata w koreańskim Chungju.

Tegoroczne ich wyniki kwalifikacyjne:

1. KRAJOWE

- **Zawody na ergometrze wioślarskim „Ergowiosła 2014”, Wrocław 1.02.**
*M. Fularczyk-Kozłowska - II miejsce, N. Madaj - IV miejsce
I miejsce A. Wierzbowska, III miejsce - L. Sallyte (Litwa)*
- **Centralne Kwalifikacyjne Regaty Długodystansowe, Warszawa 12.04.
w jedynkach**
M. Fularczyk-Kozłowska - I miejsce, N. Madaj - II miejsce
- **Centralne Kwalifikacyjne Regaty Otwarcia Sezonu, Poznań 26-27.04
w jedynkach**
*M. Fularczyk-Kozłowska - I miejsce, N. Madaj - II miejsce
w dwójce
razem I miejsce*

2. MIĘDZYNARODOWE

- **Regaty w Duisburgu 17-18.05**

Ze względu na chorobę N. Madaj, M. Fularczyk-Kozłowska wystartowała w jedynce, zajmując I i II miejsce, ulegając drugiego dnia Szwajcarce J. Gmelin (VIII miejsce w jedynce w Mistrzostwach Europy 2014 w Belgradzie).

- **Mistrzostwa Europy Seniorów, Belgrad 30.05-2.06**
I miejsce w dwójce podwójnej przed Mistrzyniami Świata z 2013 roku - Litwinkami
- **Puchar Świata, Aiguebelette 19-22.06**
III miejsce w dwójce podwójnej z Australią i USA
- **Puchar Świata, Lucerna 11-13.07**
III miejsce w dwójce podwójnej za Nową Zelandią i Litwą, a przed Australią i Litwą

Polski debel wystąpił w Mistrzostwach Świata trzy razy. W przedbiegu, półfinale i finale. W przedbiegu zwyciężyły swobodnie z przewagą 10,31 sek. nad brązowymi medalistkami tegorocznych Mistrzostw Europy, przedstawicielkami gospodarzy – Holenderkami, prowadząc od startu do mety. Miały najlepsze czasy wszystkich pięćsetek z całej stawki systematycznie powiększając przewagę na każdym punkcie kontrolnym pomiaru czasu co 500 m. Stąd dopiero szósty rezultat wszystkich przedbiegów. Polki do tego wyścigu były rozstawione razem z Holenderkami na podstawie wyników osiągniętych w sezonie.

Półfinał był najlepszym wyścigiem polskiej dwójki w całym sezonie. Polki niemal skopiowały swój bieg z przedbiegu mając za przeciwniczki czwartą osadę Igrzysk w Londynie – Chinki, które tym razem pokonały 9,12 sek. Przypomnijmy, że w finałowym wyścigu olimpijskim polski debel Fularczyk-Michalska pokonał Chinki o jedną sekundę broniąc się na finiszu przed ich atakiem. Dodać jednak należy, że tam M. Fularczyk – Kozłowska na finiszu miała z powodu kontuzji problemy z dokończeniem wyścigu. Tym razem Chinki były na tyle mocne, że w przedbiegu pokonały o 2,36 sek. późniejsze Mistrzynie Świata – Nowozelandki. Nasze zawodniczki w tym półfinale znowu prowadziły od startu do mety, mając także najlepsze czasy wszystkich pięćsetek. Uzyskały doskonały rezultat, lepszy od dotychczasowego światowego rezultatu osiągniętego przez słynne siostry Evers – Swindell z Nowej Zelandii dwanaście lat temu w 2002 roku podczas Mistrzostw Świata w Seville. Niestety Australijki zwyciężając w pierwszym półfinale zrobiły to samo, ale jeszcze szybciej o 0,6 sek.

Po takich dwóch startach zawodniczki do wyścigu finałowego podchodziły ogromnie zmotywowane wiedząc, że są dobrze przygotowane i mogą walczyć o każdy medal.

Wyścig finałowy rozpoczął się zgodnie z przewidywaniami. Bardzo mocno zaczęły po starcie atakować Litwinki, ale ich przewaga na pierwszym punkcie kontrolnym pomiaru czasu wynosiła zaledwie 0,22 sek. nad Australijkami i 0,68 sek. nad Polkami. Dopiero na piątym miejscu w tym momencie, ze stratą 2,03 sek. znajdowały się Nowozelandki, a zaskoczeniem była postawa Chinek, które praktycznie nie liczyły się w walce. Przed półmetkiem tego wyścigu bardzo mocno zaatakowały nowe „Rekordzistki świata” w tej konkurencji – Australijki, osiągając już przewagę na drugim punkcie pomiaru czasu po 1000 m. nad kolejnymi w tym momencie Polkami 2,44 sek. i 2,50 sek. nad Litwinkami. I kiedy się już wydawało, że to one zostaną w tym roku Mistrzyniami Świata, tradycyjnie mówiąc potocznie w slangu wioślarskim „piąty bieg” włączyły Nowozelandki, mając przy tym nieco korzystniejszy tor tego dnia ze względu na kierunek wiejącego wiatru. To Nowozelandki miały dwie kolejne pięćsetki najszybsze z całej stawki. Kolejno tempa tego wyścigu nie wytrzymały Litwinki, a potem Australijki i jedynie Polki odpierały atak

zawodniczek z Nowej Zelandii. Polki nawet ok. 200-300 m. przed metą przewodziły całej stawce. Niestety znane z doskonałego finiszu i wiosłujące na faworyzowanym torze Nowozelandki przekroczyły linię mety pierwsze z nieznaczną przewagą 1,32 sek. przed tegorocznymi Mistrzyniami Europy z Polski.

Srebrny medal jest ogromnym sukcesem stosunkowo „drobnych” Polek. Mieliśmy w tej konkurencji już złoty medal Mistrzostw Świata pary Fularczyk-Michalska w 2009 roku, mieliśmy medale brązowe tej pary w Mistrzostwach Świata w 2010 roku i Igrzysk Olimpijskich w Londynie w 2012 roku, więc teraz jakby do kolekcji mamy medal srebrny. Ten medal cieszy tym bardziej, że zawodniczki wspólnie ze swoim trenerem Marcinem Witkowskim potrafiły przygotować się tak dobrze, aby nie tylko pływać szybko, ale też nabyły umiejętności narzucenia przeciwnikom swoich warunków walki. Osada jest skuteczna w swoim wiosłowaniu, a doświadczenie pozwala im na faktyczne rozgrywanie wyścigów i odpowiedni rozkład sił na całym dystansie.

Oceniając szanse i zagrożenia dla naszej osady w tej konkurencji należy zwrócić uwagę na kilka punktów.

- W tegorocznych Mistrzostwach Świata zabrakło dwóch liczących się dwojek, choć nie można powiedzieć żeby były one zagrożeniem w obecnej chwili dla Polek – Białorusinek – ubiegłorocznych brązowych medalistek Mistrzostw Świata z multimedalistką E. Karsten i inną medalistką Igrzysk Olimpijskich, ale w dwójce bez sterniczki J. Bichyk. Nasze zawodniczki spotkały się z nimi dwukrotnie w tym roku i dwukrotnie je pokonały. Zabrakło także czwartych w ubiegłym roku Brytyjek. Jednak Anglicy po złotym medalu olimpijskim świetnych A. Watkins i K.Grainger, które obecnie nie wiosłują, przeżywają w wioślach krótkich kobiet spory kryzys. Nasza dwójka trzykrotnie w tym roku spotykała się w startach międzynarodowych z Brytyjkami i trzykrotnie okazywała się lepsza.
- Polki wchodzi obecnie w najlepszy wiek do uzyskiwania wyników na najwyższym poziomie światowym. Średnia wieku finałów olimpijskich od lat utrzymuje się na poziomie 27-29 lat.

W tegorocznych Mistrzostwach Świata w Amsterdamie kolejność dwojek wg średniego wieku osady wyglądała następująco:

Lp.	Kraj	Średnia wieku	Zajęte miejsce
1	Hiszpania	31,0	XVII
2	USA	30,0	VI
3	Finlandia	27,5	XVI
4-5	Polska Ukraina	27,0	II X
6	Dania	26,0	XII
7	Włochy	25,5	XVIII
8-9	Australia Niemcy	25,0	III VIII
10-11	Holandia Nowa Zelandia	24,5	VII I

Lp.	Kraj	Średnia wieku	Zajęte miejsce
12-14	Austria	24,0	XV
	Irlandia		XI
	Rosja		IX
15	Chiny	23,5	V
16-17	Bułgaria	22,5	XXII
	Litwa		IV
18	Estonia	22,0	XXI
19-20	Czechy	21,5	XIII
	Norwegia		XX
21-22	Rumunia	20,0	XIV
	Szwecja		XIX

Najstarszymi zawodniczkami w tej konkurencji były			
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek
1	Dominguez Asensio Nuria	ESP	40
2	Walshe Helen	IRL	34
3-4	O'Leary Meghan Tomek Ellen	USA USA	30
5-8	Fularczyk-Kozłowska Magdalena Kehoe Sally Varvio Ulla Buryak Olena	POL AUS FIN UKR	28
9-10	Jakobsen Lisbet Karppinen Eeva	DEN FIN	27

Najmłodszymi zawodniczkami w tej konkurencji były			
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek
1-2	Reinkort Marillis Claesson Lovisa	EST SWE	19
3-8	Todorova Jesislava Zabova Lucie Denich Eleonora Valciukaite Milda Bejinariu Viviana-Luliana Vrinceanu Iana	BUL CZE ITA LTU ROU ROU	20
9-10	Kavlie Inger Kaarrfelt Filippa	NOR SWE	21

Średnia wieku całej konkurencji wynosi **24,48**

Średnia wieku finalistek wynosi **25,42**

Średnia wieku medalistek wynosi **25,5**

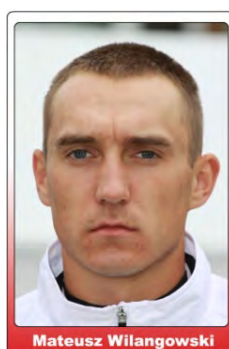
Średnia wieku polskiej dwójki wynosi **27,0**

II. ÓSEMKA MĘŻCZYZN

M8+

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Burda Mikołaj	32 lata	Lotto Bydgoscia
Schodowski Zbigniew	27 lat	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Brzeziński Marcin	30 lat	WTW Warszawa
Wilangowski Mateusz	23 lata	Wisła Grudziądz
Fuchs Robert	23 lata	AZS UMK Energia Toruń
Szpakowski Michał	25 lat	Zawisza Bydgoszcz
Aranowski Krystian	26 lat	Zawisza Bydgoszcz
Juszczak Piotr	26 lat	Zawisza Bydgoszcz
Ster. Trojanowski Daniel	32 lata	Zawisza Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

Marian Drażdżewski	– Lotto Bydgoscia
Piotr Basta	– AZS AWF Gorzów Wlkp.
Robert Borys	– WTW Warszawa
Mariusz Szumański	– AZS UMK Energia Toruń
Grzegorz Dudziński	– Zawisza Bydgoszcz
Krzysztof Zieliński	– Wisła Grudziądz

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski
Jerzy Broniec

Prognoza wyniku:	IV-VI miejsce
Zadanie wynikowe:	do IV miejsca
Ostateczny wynik:	brązowy medal

Do tej konkurencji zgłoszono w tym roku 12 załóg. W ubiegłorocznych mistrzostwach startowało 10 ósemek, a w tegorocznych Mistrzostwach Europy jedenaście. Do Igrzysk Olimpijskich 2016 roku w Rio de Janeiro zakwalifikowanych zostanie pięć ósemek z przyszłorocznych Mistrzostw Świata i dwie kolejne z dodatkowych Finałowych Regat Kwalifikacyjnych, które będą rozegrane w czerwcu 2016 roku w Lucernie.

Rozegrano dwa przedbiegi, z których zwycięzcy bezpośrednio awansowali do finału A, a następnie dwa repasaże, z których po dwie pierwsze załogi uzupełniały sześci-osadową stawkę finałową walczącą o podział medali.

Z ubiegłego roku w walczącej stawce zabrakło ósemki Korei, natomiast doszły osady Białorusi, Chin i Hiszpanii.

W stosunku do ubiegłego roku w czołowych ósemkach nastąpił szereg zmian.

- W ósemce Brytyjczyków – ubiegłorocznych Mistrzów Świata, którzy ten sukces powtórzyli w tym roku pozostało tylko trzech zawodników. Natomiast dwóch zawodników doszło z ubiegłorocznej czwórki bez sternika, która w Korei zajęła piąte miejsce. Powrócił po roku nieobecności szlakowy olimpijskiej ósemki z Londynu gdzie Anglicy zdobyli brązowy medal. Kolejnych dwóch zawodników M. Gotrel i P.Bennett to zawodnicy, którzy byli wprawdzie próbowani w różnych zestawach ósemek, ale nigdy na imprezę główną nie pojechali.
- W ósemce Niemców – V-ce Mistrzów Świata z zeszłego roku pozostało czterech zawodników. Powrócił do ósemki jeden z Mistrzów Olimpijskich z Londynu z tej konkurencji, a kolejnych dwóch zawodników startowało w ubiegłym roku w Mistrzostwach Świata w Korei w czwórce bez sternika, gdzie Niemcy zajęli dwunaste miejsce.
- Trzecia ubiegłoroczna ósemka z USA także wymieniła połowę składu. Do czterech ubiegłorocznych członków ósemki powrócił jeden zawodnik olimpijskiego składu z Londynu i trzech mniej znanych zawodników.
- Niemal w całości wystartowali Holendrzy, z jedną tylko zmianą.
- Francuzi wymienili trzech zawodników, ale oni do ósemki włożyli V-ce Mistrzów Olimpijskich i Świata w dwójce bez sternika.
- Rosjanie zgłosili ten sam skład osady, który zdobył w tym roku V-ce Mistrzostwa Europy.
- Australijczycy, którzy w ubiegłym roku zajęli siódme miejsce, pozostawili w swoim składzie ósemki tylko trzech zawodników i doszedł jeden zawodnik w czwórki bez sternika V-ce Mistrzów Świata z Chungju.

Polska ósemka startuje corocznie w Mistrzostwach Świata Seniorów od 2001 roku, a od 2003 roku jest zawsze wśród pierwszych ośmiu startujących państw. Przez ostatnich dwanaście lat tylko czterokrotnie nie startowała do ostatecznej rozgrywki o medale w finale A. Przez te czternaście lat kolejno zajmowała następujące miejsca w Mistrzostwach Świata Seniorów i Igrzyskach Olimpijskich.

2001	Lucerna	XII	2008	Pekin	V
2002	Sevilla	XI	2009	Poznań	IV
2003	Mediolan	VIII	2010	Karapiro	VIII
2004	Ateny	VIII	2011	Bled	V
2005	Gifu	V	2012	Londyn	VII
2006	Eton	VI	2013	Chungju	IV
2007	Monachium	V	2014	Amsterdam	III

We wszystkich wymienionych imprezach głównych w ósemce łącznie startowało 28 zawodników oraz sternik. Przez czternaście lat od 2001 roku w jej składzie nieprzerwanie wiośluje jako jedyny Mikołaj Burda i steruje Daniel Trojanowski.

W tegorocznym składzie osady nastąpiły w stosunku do ubiegłego roku dwie zmiany osobowe. Za Rafała Hejmeja i Piotra Hojkę wsiedli dwaj młodzi zawodnicy Robert Fuchs i Mateusz Wilangowski, którzy w ubiegłym roku wioślowali w reprezentacyjnej ósemce młodzieżowej, zdobywając w niej brązowy medal Młodzieżowych Mistrzostwach Świata.

W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów w Chungju polska ósemka podobnie jak cztery lata wcześniej w roku poolimpijskim po Igrzyskach w Pekinie zajęła czwarte miejsce.

Tegoroczne wyniki kwalifikacyjne zawodników ósemki w startach kontrolnych były następujące:

1. KRAJOWE

- **Zawody na ergometrze wioślarskim „Ergowiosła 2014”, Wrocław 1.02.**

M. Szpakowski – IV miejsce, M. Brzeziński – V miejsce, M. Burda – VII miejsce, R. Fuchs – VIII miejsce, P. Hojka – X miejsce, Z. Schodowski – XIV miejsce, P. Juszcak – XV miejsce. K. Aranowski był chory i nie startował. Pomiędzy zawodnikami ósemki uplasowali się zawodnicy krótkowiosłowi - W. Chabel - III miejsce, M. Ziętarski – XI miejsce, Natan Węgrzycki-Szymczyk – XII miejsce, dwóch Litwinów - S. Ritter - brązowy medalista Mistrzostw Świata 2013 roku w deblu, we Wrocławiu był drugi i szósty skifista Mistrzostw Świata 2013 roku M. Griskonis - we Wrocławiu szósty oraz B. Zabłocki – I miejsce, K. Leszczyński –IX miejsce i Rafał Hejmej – XIII miejsce.

- **Centralne Kwalifikacyjne Regaty Długodystansowe, Warszawa 12.04.**

*W Regatach Długodystansowych dwójki z ósemki zajęły: II miejsce - Hojka/Burda, III miejsce - Brzeziński/Juszcak, IV miejsce - Fuchs/Schodowski, VII miejsce - Szpakowski/Aranowski
Regaty wygrała dwójka Hejmej/Rosolski, a przed parą Szpakowski/Aranowski weszły jeszcze dwójki R. Ablewski/M. Kędzierski – V miejsce i J. Godek/W. Gutorski – VI miejsce.*

- **Centralne Kwalifikacyjne Regaty Otwarcia Sezonu, Poznań 26-27.04**

W tych regatach zawodnicy pierwszego dnia startowali w dwójkach bez sternika, drugiego dnia w czwórkach bez sternika.

W dwójkach bez sternika para Hojka/Burda dwukrotnie wygrała, a Brzeziński/Juszczak dwukrotnie była druga. Pozostali zajmowali miejsca: Fuchs/Schodowski kolejno VI i IV miejsce, a łącznie piąte; Szpakowski/Aranowski V i VI - łącznie szóste.

Pomiędzy dwójkami z ósemki zmieścili się jedynie Wilangowski/Wojewodzik - IV i III miejsce, a łącznie trzecie i Godek/Gutorski III i V, a łącznie piąte miejsce. W czwórkach bez sternika dwukrotnie wygrała czwórka w składzie Hojka/Burda/Brzeziński/Juszczak.

2. MIĘDZYNARODOWE

- **Regaty w Duisburgu 17-18.05**

Pierwszego dnia pod nieobecność pierwszej ósemki niemieckiej polska ósemka wygrała przed ósemkami Oxfordu, polską ósemką wagi lekkiej, Czechami i polską ósemką młodzieżową.

Drugiego dnia nasza ósemka uległa pierwszej ósemce niemieckiej o 5.39 sek.

- **Mistrzostwa Europy Seniorów, Belgrad 30.05-2.06**

IV miejsce za Niemcami 1.69 sek., Rosjanami 0.64 sek. i Wielką Brytanią 0.07 sek.

- **Puchar Świata, Aiguebelette 19-22.06**

V miejsce za USA 6.76 sek., Wielką Brytanią 5.12 sek., Białorusią 4.24 sek. i Francją 3.82 sek.

- **Puchar Świata, Lucerna 11-13.07**

IV miejsce za Niemcami 6.57 sek, Rosjanami 5.43 sek i Wielką Brytanią 3.09 sek.

W całym tegorocznym sezonie swoje ósemki do regat międzynarodowych zgłaszało 16 federacji. Polska ósemka nie pokonała ani razu Niemców. Przed Mistrzostwami Świata w Amsterdamie nie pokonała także Rosjan i Amerykanów, spotykając się z nimi dwukrotnie. Za to bilans z tymi dwoma ósemkami wyrównała w najważniejszej imprezie roku jaką są Mistrzostwa Świata dwukrotnie z nimi wygrywając. Z Wielką Brytanią też praktycznie przed Mistrzostwami Świata mieli wynik negatywny, gdyż z siedmiu wspólnych wyścigów aż pięć na swoją korzyść rozstrzygnęli Anglicy, którzy wygrali z polską ósemką wszystkie wyścigi finałowe. Polakom udało się w tym sezonie pokonać dwukrotnie Anglików, ale w wyścigach bez większego znaczenia dla ostatecznego miejsca w regatach (przedbiegu i repasażu).

Polska ósemka po nieudanych startach w tegorocznych Mistrzostwach Europy i Pucharach Świata, w których po raz pierwszy od wielu lat ani razu nie stanęli na podium, z niepokojem przystąpiła do realizacji zaplanowanego okresu Bezpośredniego Przygotowania Startowego. Tradycyjnie podzielono go na dwa etapy. Pierwszy w COS OPO Zakopane i drugi najważniejszy w COS OPO Wałcz. Nowością była selekcja zawodników do osady na rozpoczęcie zgrupowania na wodzie w Wałczu, która zmieniła nieco ostateczny skład osobowy ósemki.

W Mistrzostwach Świata w Amsterdamie nasza ósemka wystartowała dwukrotnie, w drugi i po pięciodniowej przerwie w ostatni dzień mistrzostw.

W pierwszym swoim starcie w przedbiegu wygrali, osiągając drugi rezultat obu przedbiegów. Lepszy mieli jedynie Niemcy, zwycięzcy pierwszego przedbiegu o 1,95 sek.

Ale co najważniejsze z psychologicznego punktu widzenia, to że pewnie w nim pokonali Amerykanów (o 2,95 sek.) i Rosjan (o 5,1 sek.), z którymi w tym sezonie jeszcze nie wygrali. Trzeba też jednak sprawiedliwie dodać, że drudzy za Niemcami w pierwszym przedbiegu Anglicy swój rezultat mieli zaledwie o 0,42 sek. słabszy, a trzeci Francuzi o 1,52 sek. od Polaków. Nie mniej stawiało to naszą ósemkę w roli jednego z faworytów do medali, gdyż pozostałe ósemki nie liczyły się w walce. Trenerów zaniepokoiła jedynie czwarta pięćsetka przedbiegu, którą nasi zawodnicy popłynęli najwolniej z pozostałych osad, które miały szanse wejść do finału. Choć z drugiej strony mogło to być złudne, gdyż jak się ma przewagę 3,51 sek. nad stawką przeciwników na 500 m przed metą, to nie ma już takiej maksymalnej determinacji w osadzie.

W finale przy sprzyjających warunkach atmosferycznych (z wiatrem lekko bocznym) od startu na czołowych pozycjach znalazły się trzy osady: Wielkiej Brytanii, Niemiec i Polski. Polacy popłynęli dobry wyścig będąc jeszcze na 300 metrów przed metą na drugiej pozycji za osadą Wielkiej Brytanii. Ale obawy z przedbiegu o ostatnie 500 m okazały się uzasadnione. Na szczęście przewaga nad osadą czwartą – ósemką USA, była dostatecznie duża żeby bezpiecznie ukończyć wyścig na trzecim, medalowym miejscu.

Jest to ogromny sukces trenerów i osady, która po kilku latach zapowiedzi i oczekiwań wreszcie zdobyła medal w imprezie głównej sezonu. Sukces jest tym większy, że to pierwszy medal w tej konkurencji wioślarskiej w historii dla Polski.

Ósemka po dobrze przepracowanym okresie BPSu osiągnęła w Mistrzostwach Świata szczyt formy. Zawodnicy w Amsterdamie pokazali, że nie są załogą jednego startu. W obu wyścigach, w przedbiegu lekko pod wiatr, a w finale z wiatrem pokazali dużą skuteczność i klasę.

Wydaje się, że nadal nie jest to szczyt możliwości tej osady i przy rozsądnym szerszym osobowo prowadzeniu można zdobywać medale w najbliższych latach.

Szanse i zagrożenia dla polskiej ósemki w kontekście najbliższych Igrzysk Olimpijskich to głównie:

- Zawężona ilość ósemek zdobywających kwalifikacje w przyszłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów do pięciu osad (dotychczas było siedem) co powoduje dodatkowy stres, gdyż kwalifikacja do finału A Mistrzostw Świata nie gwarantuje jeszcze startu w Igrzyskach. A brak kwalifikacji olimpijskich na rok przed igrzyskami w polskim systemie finansowania przygotowań stwarza wiele znaków zapytania przy tak dużym ludzkim zespole (co najmniej 15 osób).
- We wszystkich trzech imprezach głównych w ostatnich latach 2012-2014 tzn. Igrzyskach Olimpijskich w Londynie, Mistrzostwach Świata Seniorów 2013 roku w Chungju i tegorocznych w Amsterdamie startowały ósemki Australii, Niemiec, Wielkiej Brytanii, Holandii, USA i Polski. Oprócz tych państw najgroźniejsze mogą być jeszcze ósemki Kanady, Rosji, Chin i ewentualnie Francji, jeżeli będą kontynuować starty w niej w najmocniejszym składzie.
- Nadal należy zachować ogromny respekt przed ósemkami państw, które mają w tej konkurencji ogromne ambicje, ale i ludzki potencjał. Są to ósemki USA, Holandii oraz Kanady, jeżeli zdecydują się postawić wszystko na męską ósemkę. Bardzo młody zespół mają Nowozelandczycy – od dwóch lat Młodzieżowi Mistrzowie Świata w tej konkurencji, ale do Amsterdamu tego zespołu jeszcze nie zdecydowali się przywieźć. Na koniec także Rosja nie po to wkłada duże pieniądze w przygotowania swojej

ósemki i nie po to zatrudniła jednego z głównych specjalistów w światku wioślarskim od przygotowywania ósepek w Wielkiej Brytanii, USA czy Kanadzie – Mike Spracklena z zapisem w kontrakcie mówiącym o medalu olimpijskim, aby w połowie drogi zrezygnować.

- Niebagatelny jest także wiek zawodników. Wprawdzie w tym sezonie wskutek zmian w osadzie średnia wieku znacznie się obniżyła. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Korei byliśmy wspólnie z Anglikami najstarszymi osadami w konkurencji o średniej wieku 27,75, a obecnie przedstawia się to następująco:

Lp.	Kraj	Średnia wieku	Miejsce
1	Rosja	28,75	VI
2	Francja	28,125	V
3	Holandia	27,375	VIII
4	Australia	26,75	VII
5	Polska	26,5	III
6	Wielka Brytania	26,375	I
7	USA	25,75	IV
8	Włochy	25,375	IX
9	Białoruś	25,125	XI
10	Niemcy	24,875	II
11	Hiszpania	23,875	XII
12	Chiny	22,375	X

Najstarszymi zawodnikami w tej konkurencji byli			
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek
1-2	Crawshay David Chapman James	AUS AUS	35
3-4	Kuiper David Garcia Cortes Marcelino	NED ESP	34
5-6	Reed Pete Morgachev Nikita	GBR RUS	33
7-10	Lialin Vadzim Burda Mikołaj Podshivalov Ivan Kasprzyk Stephen	BLR POL RUS USA	32

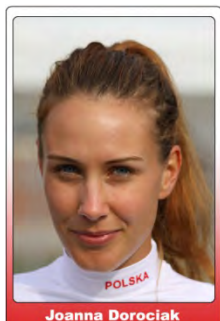
Najmłodszymi zawodnikami w tej konkurencji byli			
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek
1	Ni Xulin	CHN	18
2	Abagnale Giovanni	ITA	19
3-5	Sharlap Mikalai Cheng Xuman Feng Jiahui	BLR CHN CHN	20
6-12	Hill Alexander Vrublevski Vladimir Zhao Longije Jakschik Malte Franquet Monfort Pau Sardelli Gil Marco Lara Pacheco Jaine	AUS BLR CHN GER ESP ESP ESP	21

Średnia wieku całej konkurencji wynosi **25,94**
 Średnia wieku finalistów wynosi **26,73**
 Średnia wieku medalistów wynosi **25,92**
 Średnia wieku polskiej ósemki wynosi **26,5**

III. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIET

LW2x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Dorociak Joanna	22 lata	WTW Warszawa
Deresz Weronika	29 lat	WTW Warszawa

Trenerzy klubowi:

Danuta Kotwińska – WTW Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Prognoza wyniku: VIII – XI miejsce

Zadanie wynikowe: do VIII miejsca

Ostateczny wynik: VIII miejsce

Do Mistrzostw Świata w Amsterdamie przystąpiły 22 dwójki. W ubiegłorocznych było ich szesnaście, a w tym roku w Mistrzostwach Europy w Belgradzie piętnaście. W Igrzyskach Olimpijskich 2016 roku w Rio de Janeiro do tej konkurencji zostanie zakwalifikowanych łącznie 20 dwójek. Jedenaście z przyszłorocznych Mistrzostw Świata Seniorów i dodatkowo po trzy dwójki z azjatyckich i południowoamerykańskich kwalifikacji olimpijskich, jedna z podobnych regat afrykańskich oraz dwie z dodatkowych kwalifikacji europejskich, w których mogą także ewentualnie startować osady Australii, Nowej Zelandii, Kanady i USA, gdyby nie znalazły się wśród pierwszych jedenastu osad w przyszłorocznych Mistrzostwach Świata.

Zgodnie z systemem eliminacji rozegrano cztery przedbiegi, z których zwycięskie dwójki bezpośrednio awansowały do dwóch półfinałów A/B. Pozostałe osady startowały w czterech repasażach, z których po dwie pierwsze załogi uzupełniały dwunasto osadową stawkę półfinałów A/B. Pozostałe walczyły w półfinałach C/D o prawo startu w finale C. Z dwóch półfinałów A/B po trzy pierwsze osady awansowały do ostatecznej rozgrywki medalowej. W wioślarstwie obecnie rozgrywane są wszystkie finały A, B, C... itd., aby ustalić każdemu ostatecznie miejsce w mistrzostwach.

Z 22 federacji mających swoje osady w tej konkurencji, dwanaście miało je także w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Chungju, ale tylko trzy (Niemcy, Włochy i Szwedzi) zgłosiły identyczne składy. Osiem federacji wymieniło po jednej zawodniczce (Argentyna, Australia, Dania, Wielka Brytania Japonia, Nowa Zelandia, Polska, RPA), a Amerykanie przystali całkiem nowy zestaw dwójki. Pozostałe dziesięć państw w ubiegłorocznych mistrzostwach nie miało swojej osady w tej konkurencji. W Korei medale zdobyły kolejno Włoszki, Amerykanki i Niemki.

Najbardziej spektakularnej zmiany dokonali Anglicy. Do osady powróciła K. Copeland, jedna z Mistrzyń Olimpijskich z Londynu w tej konkurencji. W dwójce Chinek wystartowała srebrna medalistka olimpijska z Londynu tworząc ze srebrną medalistką Mistrzostw Świata z 2011 roku z czwórki podwójnej znakomity duet. Kanadyjczycy pomimo braku ich dwójki wagi lekkiej w ubiegłym roku, teraz zgłosili zawodniczki, które zajęły siódme miejsce w Igrzyskach w Londynie. Południowa Afryka do swojej olimpijki z Londynu (II m. w finale C) dołączyła jeszcze niedawną Amerykankę, która dla USA w 2012 roku zdobyła czwarte miejsce w Mistrzostwach Świata w jedynce wagi lekkiej. Doskonałego mariażu dokonała też Nowa Zelandia, która także do olimpijki z Londynu J. Edwards (III m. w finale B) dokooptowali dwukrotną brązową medalistkę Młodzieżowych Mistrzostw Świata w ostatnich dwóch latach: 2012 i 2013, w tej samej konkurencji i zdobyli złoty medal w Amsterdamie.

Polskę reprezentowała osada zbudowana z dwóch obecnie najlepszych zawodniczek wagi lekkiej na wodzie w kraju. W. Deresz w ubiegłym roku startowała w reprezentacyjnej dwójce senierek (X miejsce w Mistrzostwach Świata w Chungju), a J. Dorociak startowała w dwójce podwójnej, która wygrała finał B w ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Linzu.

Tegoroczne wyniki kwalifikacyjne osady:

1. KRAJOWE

- **Zawody na ergometrze wiosłarskim „Ergowiosła 2014”, Wrocław 1.02.**
J. Dorociak – IV miejsce, W. Deresz zwolniona ze względu na kontuzję.
- **Centralne Kwalifikacyjne Regaty Długodystansowe, Warszawa 12.04.**
J. Dorociak – I miejsce, W. Deresz – II miejsce.
- **Centralne Kwalifikacyjne Regaty Otwarcia Sezonu, Poznań 26-27.04**
Pierwszego dnia w jedynkach W. Deresz dwukrotnie pierwsza, a J. Dorociak dwukrotnie druga.
Drugiego dnia w dwójkach podwójnych dwukrotnie pierwsze miejsce z dużą przewagą nad pozostałymi 18,53 i 16,38 sek.

2. MIĘDZYNARODOWE

- **Regaty w Duisburgu 17-18.05**
Pierwszego dnia regat I miejsce w przedbiegu przed NED i dwoma niemieckimi.
II miejsce w finale za pierwszą niemiecką 2,77 sek., 2 71 sek. przed drugą niemiecką, 3,58 sek. przed NED, 4,61 sek. przed SUI i 27,29 sek. przed CZE
Drugiego dnia II miejsce w przedbiegu za NED (zmieniono połowę składu), a przed CZE i dwoma niemieckimi.
III miejsce w finale 3,95 sek. za pierwszą niemiecką i 2,91 sek. za Holenderkami, a przed CZE 2,57 sek., 2,99 sek. przed drugą NED i 3,57 sek. przed drugą osadą Czech.

- **Mistrzostwa Europy Seniorów, Belgrad 30.05-2.06**
*VI miejsce 7,11 sek. za Włoszkami, 6,40 sek. za Niemkami, 6,19 sek. za Angielkami, 2,18 sek. za Szwedkami i 1,44 sek. za Holenderkami.
Łącznie w Mistrzostwach Europy wystartowało 15 osad.*
- **Puchar Świata, Aiguebelette 19-22.06**
XIII miejsce na 20 startujących osad (wygrana w finale C). Przegrana z Brazylią 2,68 sek. i Irlandią 1,47 sek. w repasażu przy dwóch awansujących osadach.
- **Puchar Świata, Lucerna 11-13.07**
VI miejsce na 16 osad z 14-tu państw. 12,56 sek. za Angielkami, 10,36 sek. za Australią, 9,92 sek. za Kanadą, 9,07 sek. za Włoszkami i 6,84 sek. za Szwedkami. Przegrana duża, ale osada w tych regatach startowała na szóstym torze, a specyfika tego toru w Lucernie ma to do siebie, że jak załoga nie walczy o czołowe miejsce to wyrównuje się z nią telewizyjny katamaran i osady całkowicie tracą ze sobą kontakt.

W tej konkurencji ogromnie wiele zmieniło się w układzie sił w ciągu ostatnich dwóch lat. Być może jest to wynikiem jej specyfiki, głównie konieczności utrzymywania, a dla niektórych zrzucania nadmiernej masy ciała.

Niektóre zawodniczki z tego właśnie powodu zrobiły sobie jednoroczną przerwę po Igrzyskach Olimpijskich w Londynie i obecnie powróciły do rywalizacji.

Największą chyba sensacją tej konkurencji było dopiero szóste miejsce w finale Włosek. Ten debel od Igrzysk Olimpijskich wygrał wszystkie imprezy główne. Trzykrotnie Mistrzostwa Europy (2012, 2013 i 2014) oraz Mistrzostwa Świata w ubiegłym roku w Chungju. Niewykluczone, że jest to efekt nadmiernego zrzucania wagi 31-letniej E. Sancassani, która jeszcze w 2011 roku startowała w osadach wagi otwartej. O ile warunki atmosferyczne panujące w Korei były dla niej sprzymierzeńcem w utrzymywaniu wymaganego limitu wagi ze względu na wilgoć i temperaturę, o tyle zgoła odmienne warunki atmosferyczne w Amsterdamie mogły być utrudnieniem. Nasza reprezentacja miała niemal identyczne doświadczenia w przypadku czwórki bez sternika wagi lekkiej – srebrnych medalistów olimpijskich z Pekinu. Być może w przypadku Włosek były jeszcze inne przyczyny tak dużej zmiany wartości wyniku, ale o tym przekonamy się po pierwszych startach międzynarodowych w przyszłym roku. Ogromne problemy w Amsterdamie przeżywały wiosłujące już trzeci rok w tym składzie Niemki. Brązowe medalistki ubiegłorocznych Mistrzostw Świata, tegoroczne V-ce Mistrzynie Europy, szósty debel Igrzysk Olimpijskich w Londynie, w Amsterdamie zostały wycofane z mistrzostw po przegranym repasażu i braku kwalifikacji do fazy półfinałowej. Inna sprawa, że one z pewnością nie miały szczęścia w losowaniu, gdyż w przedbiegu przy jednej kwalifikującej się do półfinałów osadzie uległy Australijkom, które potem zajęły piąte miejsce w finale A. Natomiast w repasażu przy dwóch kwalifikujących się osadach do półfinałów przegrały z Chinkami i Kanadyjkami, finalnie brązowymi i srebrnymi medalistkami tej konkurencji. Być może, że i w przypadku tej osady zdecydowały jakieś inne problemy, gdyż po medalowym starcie w Belgradzie pary Noske-Mueller na przełomie maja i czerwca, w dwóch kolejnych startach w Pucharach Świata: w Aiguebelette i Lucernie, startował debel Noske-Pless i dopiero na Mistrzostwa Świata

powróciła L. Mueller, a L. Pless wystartowała w jedyńce wagi lekkiej, zajmując czwarte miejsce.

Problemy w Amsterdamie miała także Mistrzyni Olimpijska w tej konkurencji z Londynu Katherine Copeland. Po rocznej przerwie powróciła w tym roku do składu dwójki i wygrała pod rząd dwa Puchary Świata w Aiguebelette i Lucernie, a w Mistrzostwach Świata nie udało się Brytyjkom zakwalifikować do finału. Zresztą w Amsterdamie w finale wystąpiła tylko jedna dwójka europejska i były nią omawiane Włoszki, kończąc na ostatniej szóstej pozycji.

Polki wystartowały w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Amsterdamie czterokrotnie. W przedbiegu, repasażu, półfinale i finale B.

W przedbiegach do jednego wyścigu trafiły ze wspomnianymi Brytyjkami. Przebiegał on bez specjalnej walki, gdyż od startu do mety prowadziły Brytyjki, a Polki od startu do mety płynęły na drugiej pozycji. Pozostałe trzy dwójki Czech, Argentyny i Białorusi praktycznie nie liczyły się w walce. Nasze zawodniczki wykorzystały sprzyjające warunki i osiągnęły bardzo dobry rezultat: 6:57,20, który był siódmym z kolei we wszystkich przedbiegach. Brytyjki uzyskały bezpośredni awans do półfinałów, a Polki czekał wyścig repasażowy.

W repasażu nasza dwójka potwierdziła swoją dobrą dyspozycję na tych mistrzostwach. Prowadząc od startu do mety nie zagrożona minęła metę uzyskując przy tym kwalifikacje do półfinałów z drugim rezultatem czterech repasaży.

Wyścig półfinałowy był niestety ich najłabszym w tych mistrzostwach. Po dobrym starcie i początku dystansu, w momencie gdy pozostałe osady zaczęły naciskać, zawodniczki usztywniły się gubiąc rytm wiosłowania. Straciły kontakt z czołówką, a tym samym i szansę na awans do finału. Jak się później okazało awansujące z tego półfinału dwójki zajęły finalnie pierwsze, trzecie i czwarte miejsce (Nowa Zelandia, Chiny i Południowa Afryka).

W finale B ku zdumieniu wszystkich, przeciwniczkami Polek powtórnie w tych mistrzostwach były z Brytyjki oraz rewelacyjne w tym sezonie Szwedki oraz Amerykanki, Austriaczki i raczej najłabsze w tej stawce Czeszki. Ze Szwedkami w tym roku Polki walczyły trzykrotnie i trzykrotnie przegrały. Nasza dwójka popłynęła w tym finale bez wątplenia swój najlepszy wyścig, ponad połowę dystansu przewodząc stawce ku zdziwieniu faworyzowanych Brytyjek. Ostatecznie jednak po nieustannych atakach Angielek, uległy im na mecie o 2,48 sek. Brytyjki uzyskały rezultat lepszy od dotychczasowego wyniku rekordowego o 0,27 sek., który po kilku godzinach został poprawiony przez złote medalistki tej konkurencji – Nowozelandki, o dalsze 0,6 sek. Polki także uzyskały najlepszy rezultat jaki w tej konkurencji w historii uzyskała polska dwójka.

Świadczy to wszystko o wysokim i wyrównanym poziomie tej konkurencji w Mistrzostwach Świata w Amsterdamie, a start naszych zawodniczek należy uznać za bardzo udany, które zrealizowały założone zadania.

Oceniając także szanse i zagrożenia w kontekście dalszych startów polskiej dwójki w tej konkurencji oraz kwalifikacji do Igrzysk Olimpijskich należy zwrócić uwagę na kilka punktów.

- Ilość miejsc w kwalifikacjach olimpijskich w tej konkurencji została poważnie zwiększona. Dla osad państw europejskich zwiększono o trzy miejsca.
- W tegorocznych mistrzostwach w ostatecznej walce z nieznanymi przyczynami zabrakło zawsze groźnych Niemek.

- Nie wystartowały w Amsterdamie ubiegłoroczne V-ce Mistrzynie Świata – Amerykanki. Zastąpił je także z nieznanymi przyczynami starszy debel zajmując ostatecznie dziesiątą za Polkami miejsce.
- Nie wolno też zlekceważyć absencji na starcie w Amsterdamie z powodu braku regulaminowej wagi Brazylijek z byłą Mistrzynią Świata w jedynce wagi lekkiej Fabianą Beltrame w składzie oraz Irlandek. Obie te osady pokonały Polki w Pucharze Świata w Aiguebelette, choć był to wprawdzie najstarszy start naszych zawodniczek w tym sezonie.
- Nasza dwójka to mieszanka rutyny z młodością, pod względem średniej wieku znajdując się na 14-15 miejscu wśród startujących.

Lp.	Kraj	Średnia wieku	Zajęte miejsce
1	Włochy	30,5	VI
2-3	Argentyna RPA	30,0	XIX IV
4	Rosja	29,0	XIII
5	Austria	28,5	XI
6-8	Kanada Niemcy Japonia	27,5	II - XX
9-11	Australia Wielka Brytania USA	27,0	V VII X

Lp.	Kraj	Średnia wieku	Zajęte miejsce
12-13	Czechy Dania	26,5	XII XV
14-15	Brazylia Polska	25,5	- VIII
16	Szwecja	25,0	IX
17	Białoruś	24,0	XVII
18	Irlandia	23,0	XIV
19	Nowa Zelandia	22,5	I
20	Szwajcaria	21,0	XVI
21	Chiny	20,5	III
22	Grecja	17,5	XVIII

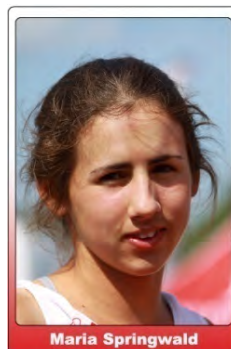
Najstarszymi zawodniczkami w konkurencji były			
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek
1	Grobler Ursula	RSA	34 lata
2	Laming Sara	AUT	33 lata
3-5	Jennerich Lindsay Beltrame Fabiana Nachazelova Daniela	CAN BRA CZE	32 lata
6-8	Sancassani Elizabetta Wilvers Carina Stepochkina Diana	ITA ARG RUS	31 lat
9-10	Milani Laura Walsh Imogen	ITA GBR	30 lat

Najmłodszymi zawodniczkami w konkurencji były			
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek
1	Pergouli Maria	GRE	16
2	Pan Dandan	CHN	18
3-4	Cardoz Beatriz Tsiavou Amalia	BRA GRE	19
5-7	Nencini Ricky Rol Frederique Merz Patricia	CZE SUI SUI	21
8-10	Walsh Denise Mackenzie Sophie Dorociak Joanna	IRL NZL POL	22

Średnia wieku całej konkurencji wynosi **25,86**
 Średnia wieku finalistek wynosi **26,33**
 Średnia wieku medalistek wynosi **23,5**
 Średnia wieku polskiej dwójki wynosi **25,5**

III. CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIEC W4x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Leszczyńska Joanna	26 lat	WTW Warszawa
Lewandowska Sylwia	23 lata	WTW Warszawa
Springwald Maria	23 lata	AZS AWF Kraków
Kobus Agnieszka	24 lata	AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Danuta Kotwińska – WTW Warszawa

Iwona Wójcik-Pietruszka – AZS AWF Kraków

Adam Skwarski – AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Marcin Witkowski

Michał Kozłowski

Prognoza wyniku: VI-VIII miejsce

Zadanie wynikowe: do VII miejsca

Ostateczny wynik: VIII miejsce

W tej konkurencji wystartowało 13 osad. W ubiegłym roku w Mistrzostwach Świata w Chungju było 11 czwórek, a w tegorocznych Mistrzostwach Europy w Belgradzie dziewięć. Natomiast w Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro wystartuje siedem załóg. Pięć czwórek zakwalifikuje się z przyszłorocznych Mistrzostw Świata we francuskim Aiguebelette oraz dwie z Finałowych Regat Kwalifikacyjnych, które rozegrane zostaną w czerwcu 2016 roku. W Amsterdamie rozegrane zostały najpierw trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze czwórki uzyskiwały bezpośredni awans do dwóch półfinałów a następnie jeden repasaż, z którego także trzy pierwsze załogi uzupełniły dwunasto osadową półfinałową stawkę. Z półfinałów kolejno po trzy czwórki kwalifikowały się do finału A, pozostałe walczyły w finale B o miejsca 7-12.

W Mistrzostwach Świata w Amsterdamie oprócz Korei wszystkie federacje zgłosiły swoje czwórki, które miały je w ubiegłorocznych Mistrzostwach. Dodatkowo w tym roku zgłoszono czwórki Chin, Rosji i Kazachstanu. Z czwórek, które startowały w tegorocznych Mistrzostwach Europy w Amsterdamie zabrakło Ukrainy i Danii, czyli szóstej i dziewiątej czwórki z Belgradu.

Z ubiegłorocznych czwórek startujących w Chungju tylko V-ce Mistrzyni Świata – Kanadyjki, pozostały w identycznym składzie osobowym. Natomiast połowę składu swoich czwórek zmienili Niemcy (I m. w ub. roku), Polacy (III m.), Włosi (VI m.), Australijczycy (VIII m.), Anglicy (IX m.) i Białorusini (X m.), ale Białoruś do Amsterdamu przysłała czwórkę w składzie, w którym w tym roku w Belgradzie zdobyli Mistrzostwo Europy.

Rozpatrując indywidualnie zawodniczki i ich osiągnięcia, to bez wątplenia najmocniejszą czwórkę złożyli Niemcy. Wszystkie ich zawodniczki miały w poprzednich latach złote medale w jedynkach, dwójkach czy czwórkach w seniorkach bądź w grupie młodzieżowej. Z czwórki, która w Mistrzostwach Europy w Belgradzie przegrała z Białorusinkami zdobywając srebrny medal pozostała tylko jedna zawodniczka i Niemcki mistrzostwa w Amsterdamie pewnie wygrały.

Srebrny medal w tegorocznych mistrzostwach w tej konkurencji zdobyły młode i mało znane Chinki. W ich składzie wiosłowała tylko jedna zawodniczka, która odniosła sukces w poprzednich latach. Pięć lat wcześniej w Mistrzostwach Świata we francuskim Brive la Gaillarde zdobyła z innymi koleżankami złoty medal w czwórce podwójnej junierek. Ta zawodniczka i pozostałe w kolejnych latach w ogóle w regatach FISA się nie pojawiały.

Brązowy medal zdobyły Amerykanki w całkiem nowym zestawieniu osobowym. W tej czwórce do dwóch zawodniczek długowiosłowych dotychczas płynących w ósemkach młodzieżowych, a w ubiegłym roku zdobyły złote medale w nieolimpijskiej konkurencji – czwórce bez sterniczki, dosadzono dwie zawodniczki całkowicie nierozpoznawalne w biografiach FISA.

Bardzo wzmocnili swoją czwórkę Australijczycy, gdyż do składu dołączyła V-ce Mistrzyni Świata z 2011 roku i V-ce Mistrzyni Olimpijska z Londynu w dwójce podwójnej Kerry Hore.

Oprócz Kanadyjczyków jeszcze trenerzy z Nowej Zelandii postawili na konsekwentną pracę z czego słyną praktycznie nie zmieniając składu swojej czwórki, która w ubiegłym roku wygrała finał B zajmując ostatecznie siódme miejsce. W czwórce Nowej Zelandii zmieniła się tylko jedna zawodniczka.

Opisane powyżej zmiany w osadach pozaeuropejskich były na tyle skuteczne, że w finale A w walce o medale oprócz głównych faworytek tej konkurencji – Niemek, nie znalazła się żadna inna czwórka z Europy.

Dopiero finał B na własnym torze wygrały Holenderki, których czwórka także została niemal w całości zmieniona w stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w Chungju, gdzie zajęły czwarte miejsce. Pozostała jedna ale za to bardzo mocna zawodniczka, która w tegorocznych Mistrzostwach Europy zdobyła nawet srebrny medal w jedynce. Do niej dołączyła kolejna, a obie w Igrzyskach Olimpijskich w Londynie zdobyły brązowy medal w ósemce.

Największą negatywną niespodzianką tej konkurencji było dopiero czwarte miejsce w finale B tegorocznych Mistrzyń Europy – Białorusinek. Cwórka złożona w tym roku trochę z przymusu, oparta o ubiegłoroczne brązowe medalistki Mistrzostw Świata i Europy w dwójce podwójnej z multimedalistką Ekateriną Karsten i medalistką olimpijską z Pekinu w dwójce bez sterniczki Julią Biczuk.

Natomiast drugie w finale B były Polki. Osada złożona z dwóch zeszłorocznych medalistek Mistrzostw Świata Senierek w tej konkurencji (J. Leszczyńska i S. Lewandowska) i srebrnej medalistki ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata w tej konkurencji (M. Springwald).

Tegoroczne wyniki kwalifikacyjne osady:

1. KRAJOWE

- **Zawody na ergometrze wiosłarskim „Ergowiosła 2014”, Wrocław 1.02.**
M. Springwald – VII miejsce, S. Lewandowska – IX miejsce, A. Kobus – XII miejsce. J. Leszczyńska kontuzjowana została zwolniona ze startu.
- **Centralne Kwalifikacyjne Regaty Długodystansowe, Warszawa 12.04.**
A. Kobus – IV miejsce, J. Leszczyńska – VII miejsce, M. Springwald – IX miejsce, S. Lewandowska – XI miejsce. Przed tymi zawodniczkami i pomiędzy nimi uplasowały się jeszcze M. Fularczyk-Kozłowska – I miejsce, N. Madaj – II miejsce, M. Ciaciuch – III miejsce, J. Dittmann – V miejsce, M. Wieliczko – VI miejsce, A. Borkowska – VIII miejsce i J. Styła – X miejsce.
- **Centralne Kwalifikacyjne Regaty Otwarcia Sezonu, Poznań 26-27.04**
*Zawodniczki startowały w jedynekach pierwszego dnia regat. Drugiego w dwójkach podwójnych i czwórkach podwójnych.
W jedynekach w/w zawodniczki zajęły następujące miejsca: A. Kobus V i V miejsce, a łącznie szóste, J. Leszczyńska VII i VIII miejsce, a łącznie siódme, M. Springwald IX i VII miejsce, a łącznie ósme, S. Lewandowska X i X miejsce i łącznie również dziesiąte. Przed nimi i pomiędzy nimi były zawodniczki reprezentacyjnej dwójki podwójnej: M. Fularczyk-Kozłowska – I miejsce i N. Madaj – II miejsce oraz młodzieżowej reprezentacyjnej czwórki podwójnej: M. Wieliczko – III miejsce, J. Dittmann IV-V miejsce, M. Ciaciuch IV – V miejsce, A. Borkowska – IX miejsce.*

2. MIĘDZYNARODOWE

- **Regaty w Duisburgu 17-18.05**
*Pierwszego dnia regat wygrały Holenderki 4.06 sek. przed Polską w składzie Kobus, Springwald, Leszczyńska, Ciaciuch i 22 sek. przed Polską w składzie Dittmann, Lewandowska, Styła, Borkowska i dwoma osadami węgierskimi.
Drugiego dnia wygrały Niemki 3.11 sek. przed drugą osadą niemiecką, 5.48 sek. przed Holenderkami, 11.23 sek. przed Polkami w składzie Lewandowska, Leszczyńska, Springwald, Dittmann i 19.63 sek. przed drugą polską czwórką w składzie Styła, Borkowska, Kobus, Ciaciuch oraz Węgierkami.*
- **Mistrzostwa Europy Seniorów, Belgrad 30.05-2.06**
III miejsce w składzie Kobus, Springwald, Dittmann, Ciaciuch 3.17 sek. za Białorusią i 2.43 sek za Niemkami. Natomiast 2.37 sek przed Holenderkami, 2.37 sek przed Angielkami i 5.22 sek przed Ukrainkami.
- **Puchar Świata, Aiguebelette 19-22.06**
IX miejsce w składzie Kobus, Springwald, Leszczyńska, Lewandowska na 11 czwórek z 10 państw (Amerykanie wystawili dwie osady lepsze od Polek).
- **Puchar Świata, Lucerna 11-13.07**
VI miejsce w tym samym składzie osobowym jak we Francji, przegrywając 12.67 sek. z Niemkami, 8.84 sek. z Kanadyjkami, 6.66 sek. z Nową Zelandią, 4.18 sek. z Australią i 0.91 sek. z Holenderkami.

Nasze zawodniczki wystartowały w Amsterdamie trzykrotnie w przedbiegu, półfinale i niestety w finale B.

W przedbiegu Polki zajęły trzecie, premiowane awansem do fazy półfinałowej miejsce z dopiero dziesiątym czasem bezwzględnym wszystkich przedbiegów. Ten wyścig wygrały późniejsze Mistrzyni Świata Niemki, przed Nową Zelandią (ostatecznie V miejsce) Początek rywalizacji przebiegał bardzo korzystnie dla naszych zawodniczek. Do 500 m płynęły na czele stawki, a do półmetka na drugiej pozycji ulegając w tym momencie faworyzowanym Niemkom tylko 0,11 sek. Te trzy osady prowadziły bardzo wyrównaną walkę gdyż czwórka Nowej Zelandii była za Polkami jedynie 0,16 sek. Niestety za półmetkiem, choć nasza osada wg relacji zawodniczek próbowała utrzymać tą bardzo dobrą pozycję, nieco się usztywniła i pogubiła rytm wiosłowania co wprost przeciwnie wpłynęło na utratę drugiego miejsca i zwiększenie strat czasowych do prowadzących czwórek. Jednak po analizie GPS można dojść do wniosku iż zawodniczki widząc dużą przewagę nad czwartymi Brytyjkami, gdy przyszedł „kryzys” trochę sobie odpuściły.

W półfinale Polki ponownie trafiły na Niemki oraz na czwarte i szóste w ostatecznym wyniku Australijki i Kanadyjki. Kanadyjki to ubiegłoroczne V-ce Mistrzyni Świata w tej konkurencji. Niestety po dobrym wyścigu i walce tym razem z determinacją do końca przeciwniczki okazały się mocniejsze. Nasza osada zajęła czwarte miejsce, ale to dawało jedynie walkę w finale B o miejsce siódme. Uzyskała ósmy czas obu półfinałów, a więc nie można nawet dywagować, że w innym rozkładzie półfinałów miałyby szanse na awans do finału A.

W finale B Polki zaryzykowały i zaangażowały maksymalnie swoje siły od startu. Prowadziły niemal cały wyścig. Jednak widać było, że za półmetkiem zaczęły przechodzić poważny kryzys, który natychmiast wykorzystały przedstawicielki gospodarzy – Holenderki, płynąc blisko trybun niesione ogłuszającym dopingiem swojej publiczności odebrały naszym zawodniczkom zwycięstwo na ostatnich kilku „chwytach” wody. Różnica na mecie wynosiła zaledwie 0,52 sek., ale niestety na korzyść Holenderek, przy ogromnej uciechu publiczności.

Ostateczne ósme miejsce jak i cały występ czwórki podwójnej kobiet należy ocenić pozytywnie. W układzie kontynentalnym były nadal trzecią czwórką europejską, podobnie jak w tegorocznych Mistrzostwach Europy w Belgradzie. Były dobrze przygotowane na swoje możliwości. Pokonały w finale B zawiedzione swoją postawą w półfinałach Mistrzyni Europy Białorusinki. Uzyskały w nim także najlepszy rezultat w historii startów Polek w tej konkurencji 6:14.36 sek.

Rozpatrując szanse i zagrożenia polskiej czwórki podwójnej kobiet w kontekście kwalifikacji do Igrzysk Olimpijskich 2016 roku w Rio de Janeiro należy zwrócić uwagę na kilka spraw.

- Po pierwsze to nowy system kwalifikacji, który zawęził w tej konkurencji ilość osad do pięciu kwalifikujących się z przyszłorocznych Mistrzostw Świata. Tak więc podobnie jak w żeńskiej i męskiej ósemce kwalifikacja do wąskiego finału nie daje jeszcze pewności startu w Igrzyskach Olimpijskich.
- Osada czwórki ma jeszcze duże możliwości sama w sobie, ale i rezerwy osobowe w postaci rywalek z Młodzieżowych Mistrzostw Świata, w których nasza czwórka już dwa razy pod rząd zdobyła srebrny medal.

- Polska czwórka nie odstaje czasowo od rywalek, a ich rezultat bezwzględny w finale B był porównawczo na poziomie czwartego miejsca w finale A. Oczywiście nie uwzględniając różnic czasowych i zmiennych warunków atmosferycznych.
- Załoga jest młoda i mieści się w dolnej strefie poniższej tabeli obrazującej średni wiek poszczególnych osad w tej konkurencji.

Lp.	Kraj	Średnia wieku	Miejsce
1	Białoruś	30,25	X
2	Wielka Brytania	28,75	IX
3	Holandia	27,5	VII
4	Kanada	26,0	VI
5	USA	25,25	III
6-7	Niemcy Kazachstan	25,0	I XIII
8-10	Australia Włochy Rosja	24,5	IV XII XI
11	Nowa Zelandia	24,25	V
12	Polska	24,0	VIII
13	Chiny	22,25	II

Najstarszymi zawodniczkami w konkurencji były			
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek
1	Karsten Ekaterina	BLR	42
2	Hore Kerry	AUS	33
3-4	Cameron Emily Rodford Beth	CAN GBR	32
5-6	Bichyk Yulia Kalinovskaya Julia	BLR RUS	31
7-9	Gooderham Lucinda Thiele AnneKatrin Bouw Caroline	GBR GER NED	30
10	Achterberg Chantal	NED	29

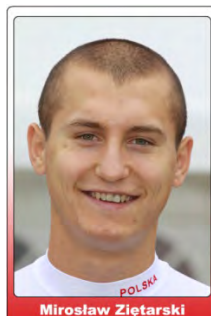
Najmłodszymi zawodniczkami w konkurencji były			
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek
1	Kurochkina Ekaterina	RUS	20
2-7	Cleary Jennifer Lyu Yang Zhang Xinyue Magnaghi Sara Perry Georgia Artemyeva Yekaterina	AUS CHN CHN ITA NZL KAZ	21
8-11	Volgina Julia Shen Xiaoxing Hall Jessica Edmunds Madeleine	RUS CHN AUS AUS	22

Średnia wieku całej konkurencji wynosi **25,52**
 Średnia wieku finalistek wynosi **24,54**
 Średnia wieku medalistek wynosi **24,17**
 Średnia wieku polskiej czwórki wynosi **24,0**

V. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN

M4x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Grabowski Dawid	25 lat	Posnania Poznań
Biskup Mateusz	20 lat	AZS AWFIS Gdańsk
Ziętarski Mirosław	21 lat	AZS UMK Energia Toruń
Radosz Dariusz	28 lat	Lotto Bydgoscia

Trenerzy klubowi:

Maciej Hoffmann	– Posnania Poznań
Piotr Buliński	– AZS AWFIS Gdańsk
Mariusz Szumański	– AZS UMK Energia Toruń
Marian Drażdżewski	– Lotto Bydgoscia

Trener prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski

Prognoza wyniku: VII-IX miejsce

Zadanie wynikowe: do VIII miejsca

Ostateczny wynik: X miejsce

W Mistrzostwach Świata w Amsterdamie na starcie stanęło 20 męskich czwórek podwójnych. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata było ich osiemnaście, a w Mistrzostwach Europy w tym roku w Belgradzie dwanaście.

Dotychczas w Igrzyskach Olimpijskich w wyniku kwalifikacji startowało łącznie trzynaście czwórek, jednak w wyniku zmian i polityki wyrównania ilości startujących kobiet i mężczyzn to właśnie ta konkurencja została najbardziej ograniczona. Do Igrzysk Olimpijskich 2016 roku w Rio de Janeiro zakwalifikowanych zostanie łącznie dziesięć czwórek. Osiem z przyszłorocznych Mistrzostw Świata Seniorów i dwie w 2016 roku z Finałowych Regat Kwalifikacyjnych, które rozegrane zostaną w szwajcarskiej Lucernie.

Zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA w Amsterdamie rozegrano cztery przedbiegi, z których po dwie pierwsze załogi bezpośrednio kwalifikowały się do dwóch półfinałów A/B, a następnie dwa repasaże, z których także po dwie czwórki uzupełniały dwunasto-osadową stawkę półfinałową. Dalej z półfinałów do finałów droga była identyczna jak w poprzednio omawianych konkurencjach.

Z osiemnastu federacji, które miały swoje czwórki w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów w koreańskim Chungju w Amsterdamie zabrakło jedynie Mistrzów Świata - Chorwatów i ubiegłorocznych gospodarzy - Koreańczyków. Doszły za to czwórki Australii, Chin, Francji, Norwegii, Egiptu i Kazachstanu.

Najbardziej może dziwić brak czwórki Chorwatów, którzy przez ostatnie pięć lat w okresie 2009-2013 byli jednymi z nadających ton rywalizacji w tej konkurencji. Niestety jednego z członków tej osady dopadła kontuzja i to na tyle poważna, że musiał zrezygnować kontynuowania z kariery sportowej.

- Czwórki bez zmian osobowych w stosunku do ubiegłego roku w swoich składach przysłali Estońscy (V miejsce w ubiegłym roku), Anglicy (III miejsce w ubiegłym roku) i Ukraina (IV miejsce w ubiegłym roku).
- Minimalnych retuszy po jednym zawodniku dokonali Niemcy (II miejsce w ubiegłym roku), ale u nich Mistrza Olimpijskiego z Londynu w tej konkurencji L. Schoofa zastąpił inny Mistrz Olimpijski - jego kolega z osady P. Wende. Stąd widać jak mocna jest rywalizacja w niemieckiej reprezentacji.
Na marginesie można się jedynie zastanawiać gdzie to by było do pomyślenia w naszym sporcie, aby z osady wysadzić Mistrza Olimpijskiego dopóki on sam nie zrezygnuje lub całkowicie nie osłabnie.
- Jednego też zawodnika wymienili Rosjanie (X miejsce w ubiegłym roku) i Szwajcarzy (VI miejsce w ubiegłym roku). Z tym, że Szwajcarzy wrócili do składu czwórki, która w ubiegłym roku zdobyła złoty medal Młodzieżowych Mistrzostw Świata w tej konkurencji.
- Połowę składu w stosunku do ubiegłego roku wymienili Kanadyjczycy (XII miejsce w ubiegłym roku), Holendrzy (VIII miejsce w ubiegłym roku) i Słoweńcy (IX miejsce w ubiegłym roku). Z tym, że do czwórki Słoweńców wsiadł multimedalista Mistrzostw Świata i Igrzysk Olimpijskich Luka Spik.
- Całkowicie nowy skład osobowy zgłosili Amerykanie
- Australia, Włosi, Nowa Zelandia i Polska miały w tym roku po jednym zawodniku z ubiegłorocznego składu.

Ta konkurencja, odwrotnie jak w dwóch poprzednio omawianych czyli w dwójce wagi lekkiej kobiet i czwórce podwójnej kobiet, od kilku lat stała się domeną osad europejskich. W finale Igrzysk Olimpijskich w Londynie znalazła się spoza Europy jedynie Australia (brązowy medal). W ubiegłym roku nie udało się to żadnej federacji spoza Europy, a w tym roku do finału A weszli jedynie Chińczycy (IV miejsce).

Podział medali w tej konkurencji był identyczny jak w tegorocznych Mistrzostwach Europy w Belgradzie. Walka o złoty medal w obu imprezach była bardzo wyrównana. Jednak za każdym razem na swoją korzyść rozstrzygali ją Ukraińcy. W Mistrzostwach Europy pokonali Brytyjczyków o 0,27 sek., a w Amsterdamie o 0,09 sek., poprawiając przy tym najlepszy na świecie rezultat w tej konkurencji o 0,89 sek.

Polska czwórka podwójna po wielu latach sukcesów jest obecnie budowana od nowa, od podstaw. Z tamtej mistrzowskiej czwórki nie ma już w obecnym składzie żadnego zawodnika. Bezpośrednio po Igrzyskach w Londynie zrezygnowali z uprawiania wioślarstwa najstarsi Adam Korol i Marek Kolbowicz. W ubiegłym roku próbowali swoich sił w wewnętrznych kwalifikacjach jeszcze Michał Jeliński i Konrad Wasielewski. M. Jeliński nie zakwalifikował się do ubiegłorocznego składu osady i w tym roku po Mistrzostwach Polski zakończył karierę sportową. K. Wasielewski był w ubiegłym roku na Mistrzostwach Świata w Chungju w czwórce, która całkowicie zawiodła. Obecnie po problemach zdrowotnych i zabiegu operacyjnym na przełomie roku, daleki jest od swojej formy sportowej.

W obecnym składzie czwórki na Mistrzostwach Świata Seniorów był tylko jeden zawodnik (Dawid Grabowski) z czwórki, która w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w koreańskim Chungju zajęła dalekie XV miejsce. Pozostali zawodnicy to dwóch młodych zawodników, jeszcze młodzieżowców spragnionych sukcesów (M. Biskup i M. Ziętarski) oraz posiadający niedosyt po wyjściu z ósemki, ambitny D. Radosz. Ten ostatni przesiadł się na krótkie wiosła i

zajął miejsce w czołówce krajowych skiffistów. W odwodzie pozostają jeszcze 19-latkowie – brązowawi medaliści ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w deblu: D. Czaja i M. Pawłowski. Jest to więc grupa niezwykle przyszłościowa. Do niej kandydował także W. Chabel, ale niestety popadł w konflikt z Komisją Antydopingową i chwilowo ma przymusową roczną przerwę w karierze sportowej.

Tegoroczne wyniki kwalifikacyjne osady:

1. KRAJOWE

- **Zawody na ergometrze wioślarskim „Ergowiosła 2014”, Wrocław 1.02.**

M. Ziętarski – XI miejsce, D. Grabowski – XIX miejsce, D. Radosz – XXII miejsce, M. Biskup XXVI miejsce, D. Czaja XXXV miejsce. Marcin Pawłowski z powodu choroby był zwolniony

- **Centralne Kwalifikacyjne Regaty Długodystansowe, Warszawa 12.04.**

D. Czaja – III miejsce, M. Biskup – VI miejsce, Dariusz Radosz – VII miejsce, D. Grabowski – IX miejsce, M. Pawłowski – XIX miejsce, M. Ziętarski nie startował, gdyż po wypadku na rowerze w trakcie treningu był zwolniony przez lekarzy.

- **Centralne Kwalifikacyjne Regaty Otwarcia Sezonu, Poznań 26-27.04**

Zawodnicy startowali w jedynekach pierwszego dnia i w dwójkach podwójnych drugiego dnia.

W jedynekach startowali dwa razy i zajmowali kolejno miejsca: D. Czaja IV i III miejsce, a łącznie III; M. Biskup III i V miejsce, a łącznie IV; D. Radosz V i VI miejsce, a łącznie VI; M. Pawłowski XVIII i X, a łącznie XIII-XIV miejsce.

M. Ziętarski z powyższych powodów nie startował.

2. MIĘDZYNARODOWE

- **Regaty w Duisburgu 17-18.05**

W pierwszym dniu regat (w składzie Biskup, Licznerski, Radosz, Chabel)

I miejsce przed USA, SUI, NED i CZE. Niemcy tego dnia nie startowali w czwórce podwójnej.

Drugiego dnia regat (w składzie Wicenciak, Licznerski, Radosz, Chabel)

V miejsce za dwoma niemieckimi czwórkami, USA i SUI. Do pierwszej niemieckiej przegrali 8,15 sek.

- **Mistrzostwa Europy Seniorów, Belgrad 30.05-2.06**

V miejsce (w składzie Grabowski, Węgrzycki-Szymczyk, Radosz, Licznerski)

Przegrali z Ukrainą 6,02 sek., Wielką Brytanią 5,50 sek., Niemcami 5,26 sek., Rosją 5,04 sek., a wygrali w finale z Estonią 0,15 sek.

łącznie startowało 12 czwórek.

- **Puchar Świata, Aiguebelette 19-22.06**

IX miejsce (w składzie Czaja, Biskup, Radosz, Licznerski)

W repasażu o finał A ulegli Estonii 3,86 sek., Czechom 2,69 sek. i Nowej Zelandii 0,14 sek.

Dwie pierwsze awansowały do finału A. W finale B ulegli Nowej Zelandii o 3,42 sek., Norwegii o 0,31 sek., a wygrali z Francją o 6,15 sek.

łącznie startowało 10 czwórek.

- **Puchar Świata, Lucerna 11-13.07**

V miejsce (w składzie Grabowski, Biskup, Radosz, Ziętarski)

W finale przegrali z Wielką Brytanią 4,33 sek., Estonią 2,95 sek., USA 0,59 sek. i Nową Zelandią 0,24 sek., a wygrali z Niemcami 2,41 sek.

Łącznie startowało 10 czwórek.

Polska czwórka w Amsterdamie wystartowała trzykrotnie. W przedbiegu, półfinale i finale B.

W przedbiegu po wyrównanej rywalizacji przez $\frac{3}{4}$ dystansu z czwórką Wielkiej Brytanii niezagrożenie zajęli drugie, premiiowane bezpośrednim awansem do półfinałów miejsce z ósmym rezultatem czterech wyścigów w tej konkurencji. Od startu do mety płynęli na drugiej pozycji, ulegając renomowanym Anglikom kolejno 0,72 - 0,25 - 0,46 i na mecie 2,83 sek. Pokonali płynących na trzecim miejscu Czechów o 7,99 sek.

W półfinale czwórka popłynęła także dobry wyścig i stoczyła bardzo zaciętą, a na finiszu wręcz dramatyczną walkę ze Szwajcarami o trzecie, premiiowane awansem do finału A miejsce. Nasza czwórka mocnym atakiem po półmetku wyszła już przed Szwajcarów, jednak różnica w warunkach wietrznych na poszczególnych torach tego dnia zdecydowała, że to jednak Szwajcarzy mający uprzywilejowany tor na celowniku byli lepsi o 0,32 sek. Polska czwórka płynęła na torze drugim, czyli pod jednym brzegiem akwenu, a Szwajcarzy na torze szóstym pod drugim brzegiem. Różnica czasu na mecie pomiędzy czwartą Polską, a drugimi Chińczykami wynosiła zaledwie 0,81 sek. Widać z tego, że pomiędzy tymi trzema osadami wszystko się mogło zdarzyć, gdyż pierwsza na mecie Ukraina miała już przewagę nad drugimi Chinami 1,77 sek., a piąte USA do czwartych Polaków miało straty aż 2,82 sek. Niestety to polskiej czwórce zabrakło tym razem przysłowiowego szczęścia.

Minimalna porażka decydująca o braku awansu do finału A skutkowałą pewnym zniechęceniem zawodników w dalszych przygotowaniach do finału B. Wiele razy obserwujemy taki efekt także u innych reprezentacji, że po przegranej w równorzędnej walce w półfinale o awans do finału A, potem ci sami zawodnicy mają ogromne problemy z mobilizacją w walce w finale B, pomimo, że wydaje się, że to właśnie oni powinni w nim brylować.

Mimo tego zjawiska nasza czwórka w dniu kolejnego startu wykazywała pełną determinację do walki o jak najwyższe miejsce. Jednak stawka walczących osad okazała się niesłychanie wyrównana. Oprócz nieliczącej się w walce od startu Nowej Zelandii pozostałe pięć czwórek w całej długości toru walczyło w minimalnej różnicy czasowej. Różnice pomiędzy pierwszą a piątą czwórką wynosiły 0,53 - 0,43 - 1,27 i 1,88 sek. na kolejnych kontrolnych punktach pomiaru czasu co 500m. Polska ostatecznie była czwarta na mecie ze stratą 1,35 sek. do zwycięskich w tym wyścigu Kanadyjczyków, pozostawiając za sobą Rosjan i wspomnianych Nowozelandczyków.

Mimo niewykonania zadania postawionego przed Mistrzostwami Świata polska czwórka dobrze się w nich zaprezentowała, wykazując wzrost poziomu w stosunku do całego sezonu.

Oceniając szanse i zagrożenia naszej czwórki w kontekście przyszłorocznych kwalifikacji olimpijskich należy zwrócić uwagę na kilka podstawowych kwestii.

- W nowym systemie kwalifikacji olimpijskich ograniczona została ogólna ilość osad kwalifikujących się do Igrzysk z trzynastu do dziesięciu. W tym tylko osiem z przyszłorocznych Mistrzostw Świata Seniorów.
- W tej chwili niemalże każda z większych federacji europejskich może zbudować czwórkę na wysokim poziomie. Oprócz osad, które walczyły w finale A czy B także załogi finału C tzn. Włosi, Czesi, Australijczycy, Holendrzy czy Słoweńcy potrafią z roku na rok być bardzo groźni.

- Ogromnym potencjałem polskiej czwórki jest spory zakres możliwości poprawy techniki wiosłowania w załodze i taktyki rozgrywania wyścigów.
- Ta grupa treningowa ma też spore rezerwy osobowe. Oprócz zawodników startujących w Amsterdamie w obwodzie pozostają także starsi zawodnicy jak Chabel, Licznerski, a może poderwie się jeszcze K. Wasielewski. Poza nimi są jeszcze zeszłorocznymi medalistami Mistrzostw Świata Juniorów N. Węgrzycki-Szymczyk, M. Pawłowski i D. Czaja. Trzeba mieć także nadzieję, że do walki włączy się także ubiegłoroczny szlakowy czwórki Adam Wicenciak.
- I w końcu ogromnym atutem jest młody wiek naszych zawodników. Polska czwórka była jedną z najmłodszych startujących w Amsterdamie.

Lp.	Kraj	Średnia wieku	Zajęte miejsce
1	ITA	32,5	XVI
2	RUS	29,25	XI
3	AUS	28,0	XV
4	USA	27,75	VIII
5	GBR	27,25	II
6-7	EST NED	27	X XIV
8	CZE	26,75	XVII
9-10	EGY UKR	26,5	XIX I
11	NZL	26,25	XII
12-13	CAN SLO	26,0	VII XIII
14	GER	25,25	III
15	KAZ	24,5	XX
16	FRA	23,75	IX
17-19	CHN POL NOR	23,5	IV X XVIII
20	SUI	22,25	VI

Najstarszymi zawodnikami w tej konkurencji byli			
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek
1	Raineri Simone	ITA	37
2	Spik Luca	SLO	35
3-5	Agamennoni Luca Fedorovtsev Sergey Morozov Artem	ITA RUS UKR	34
6	Kleshnev Denis	RUS	33
7-8	Morgan Christopher Jirka David	AUS CZE	32
9-11	Raja Allar Macquet Jean-Baptiste Whedley Stephen	EST FRA USA	31

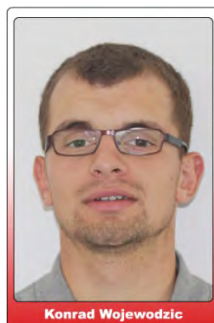
Najmłodszymi zawodnikami w tej konkurencji byli			
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek
1-4	Biskup Mateusz Fuhrmann Kai Helseth Martin Markovic Jermej	POL GER NOR SLO	20
5-12	Liu Zhiyu Boucheron Hugo Cormerais Alberic Yakovlev Vladislav Boehn Joakim Maillefer Augustin Roeorsli Roman Ziętarski Mirosław	CHN FRA FRA KAZ NOR SUI SUI POL	21

Średnia wieku całej konkurencji wynosi **26,16**
 Średnia wieku finalistów wynosi **25,29**
 Średnia wieku medalistów wynosi **26,33**
 Średnia wieku polskiej czwórki wynosi **23,5**

VI. CZWÓRKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN

M4-

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Hejmej Rafał	34 lata	Zawisza Bydgoszcz
Rosolski Damian	24 lata	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Wojewodzic Konrad	23 lata	Wisła Grudziądz
Hojka Piotr	30 lat	Lotto Bydgoscia

Trenerzy klubowi:

Grzegorz Dudziński	– Zawisza Bydgoszcz
Piotr Basta	– AZS AWF Gorzów Wlkp.
Krzysztof Zieliński	– Wisła Grudziądz
Marian Drażdżewski	– Lotto Bydgoscia

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski
Jerzy Broniec

Prognoza wyniku: X-XII miejsce

Zadanie wynikowe: do IX miejsca

Ostateczny wynik: XVI miejsce

Do Mistrzostw Świata w Amsterdamie zgłoszono 17 osad w tej konkurencji. W ubiegłym roku w koreańskim Chungju wystartowało ich 16 i w tegorocznych Mistrzostwach Europy w Belgradzie także 16.

Do najbliższych Igrzysk Olimpijskich, podobnie jak do poprzednich, zakwalifikowanych zostanie trzynaście czwórek. Jedenaście z przyszłorocznych Mistrzostw Świata Seniorów i dwie z Finałowych Regat Kwalifikacyjnych z Lucerny w 2016 roku.

W Amsterdamie rozegrano trzy przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do dwóch półfinałów A/B, a następnie dwa uzupełniające repasaże, z których dla odmiany po trzy pierwsze czwórki uzupełniały dwunasto-osadową stawkę półfinałową.

Pozostałe załogi walczyły w finale C. Natomiast z dwóch półfinałów po trzy pierwsze utworzyły finał A walczących o medale, a pozostali w finale rywalizowali o miejsca 7-12.

Jedenaście federacji, których czwórki startowały w Amsterdamie miało także swoje osady w tej konkurencji w ubiegłym roku w Mistrzostwach Świata w Chungju. Z różnych względów do Amsterdamu nie przywieźli czwórki Białorusini, Chorwaci, Norwegowie, Nowozelandczycy i Indonezyjczycy. Dla odmiany zgłosiły się załogi z Chin, Francji, Grecji, Rosji, Ukrainy i Polski.

- Czwórki w niezmienionych składach zgłosili Czesi (VI miejsce w ubiegłym roku) i Amerykanie (brązowy medal w ubiegłym roku).
- Po jednym zawodniku w swoich osadach zmienili Australijczycy (srebrny medal w ubiegłym roku), Holendrzy (złoty medal w ubiegłym roku), Włosi (IV miejsce w ubiegłym roku), Hiszpanie (VIII miejsce), Serbowie (XI miejsce) i Kanadyjczycy (XIV miejsce).
- Połowę zawodników wymienili Rumuni (X miejsce) i aż trzech Niemcy (XII miejsce w ubiegłym roku).
- Całkowicie nowy skład swojej czwórki wystawili Brytyjczycy (V miejsce w ubiegłym roku) i od razu zdobyli złoty medal. Ale w tym wypadku nie może być żadnego zdziwienia, gdyż wszyscy czterej w ubiegłym roku pływali w ósemce, która zdobyła złoty medal. Dwóch z tych zawodników z charyzmatycznym Andrew Triggsem-Hodge i Alex Gregory zdobyli w konkurencji czwórki bez sternika złoty medal olimpijski w Londynie. Pozostali dwaj to także medaliści ostatnich Igrzysk tylko, że brązowi - jeden w ósemce (M. Sbihi), a drugi w dwójce bez sternika (G. Nash). W pewnym sensie podobna sytuacja jest w przypadku czwórki greckiej, która w ubiegłym roku nie startowała, a teraz od razu znalazła się w finale. Jednak w jej składzie pływa trzech zawodników, którzy w tej konkurencji zajęli czwarte miejsce w Igrzyskach w Londynie.
- Pozostałe nowo zgłoszone czwórki Chin, Francji, Rosji czy Ukrainy to w ogóle nieznanne składy osobowe bez osiągnięć w tej konkurencji.

Ostateczny skład polskiej czwórki został ustalony dopiero na zgrupowaniu w Wałczu w drugiej części Bezpośredniego Przygotowania Startowego. Ponieważ czwórka bez sternika w polskiej reprezentacji jest traktowana jako bezpośrednie zaplecze dla ósemki, dlatego po zamknięciu jej składu pozostali zawodnicy jakby z automatu startowali w konkurencji czwórki.

Teoretycznie wydawała się ona mocna, gdyż wiosłowało w niej dwóch etatowych dotąd i bardzo doświadczonych członków ósemki, którzy jeszcze w zeszłym roku zdobyli z nią czwarte miejsce w Mistrzostwach Świata Seniorów w koreańskim Chungju. Pozostałych dwóch to zawodnicy młodszego pokolenia, kolejni w indywidualnej krajowej rywalizacji.

W tegorocznych startach kwalifikacyjnych i kontrolnych skład czwórki zmieniał się wiele razy i dlatego poniżej do zamieszczonych rezultatów dołączono informację o jej aktualnym składzie.

1. STARTY KRAJOWE

- **Zawody na ergometrze wiosłarskim „Ergowiośta 2014”, Wrocław 1.02.**
R. Hejmej – XIII miejsce, M. Wilangowski – XIX miejsce, D. Rosolski – XXV miejsce, K. Wojewodzik – XXXIV miejsce
- **Centralne Kwalifikacyjne Regaty Długodystansowe, Warszawa 12.04.**
Hejmej/Rosolski – I miejsce, Wojewodzik/Wilangowski – VIII miejsce
- **Centralne Kwalifikacyjne Regaty Otwarcia Sezonu, Poznań 26-27.04**
*Pierwszego dnia – start dwa razy w dwójkach bez sternika
Dwójka Wilangowski/Wojewodzik - IV i V miejsce, a łącznie trzecie.
Hejmej/Rosolski – dwukrotnie VII miejsce i łącznie też siódme.*

Drugiego dnia – w jednym z dwóch finałów obie dwójki siedziały w jednej osadzie, ulegając czwórce z ósemki złożonej z dwóch najlepszych dwójek pierwszego dnia (Hojka, Burda, Brzeziński, Juszcak) 2,30 sek.

2. STARTY MIĘDZYNARODOWE

- **Regaty w Duisburgu 17-18.05**

Na te regaty planowana była czwórka złożona z dwóch dwójek Godek/Gutorski – IV miejsce w krajowych regatach kwalifikacyjnych w Poznaniu. Niestety pod koniec zgrupowania J. Godek opuścił samowolnie zgrupowanie w Wałczu i w trybie nagłym w ostatniej chwili został na nie powołany kolejny zawodnik R. Ablewski

Pierwszego dnia regat – III miejsce w przedbiegu za dwoma niemieckimi, a przed Węgrami. V miejsce w finale za trzema niemieckimi, ulegając im kolejno 18,08 sek., 11,67 sek. 7,75 sek. o 4,77 sek., a przed kolejną niemiecką czwórką 0,12 sek.

Drugiego dnia regat – IV miejsce w finale za trzema niemieckimi czwórkami, przegrywając z nimi 8,28 sek., 5,84 sek. i 2,89 sek., a wygrali z Węgrami 0,6 sek. i Szwajcarami 0,96 sek.

- **Mistrzostwa Europy Seniorów, Belgrad 30.05-2.06**

XIII miejsce na czternaście czwórek i wygrana tylko dwukrotnie z Ukrainą. Skład polskiej czwórki był ten sam co w Duisburgu. Niestety widoczny był brak maksymalnego zaangażowania w te regaty niektórych zawodników.

- **Puchar Świata, Aiguebelette 19-22.06**

VIII miejsce (w składzie Wilangowski, Wojewodzic, Hejmej, Rosolski)

Wejście do finału A przegrali w repasażu, zajmując IV-te miejsce. Awans zdobywały pierwsze dwie załogi.

Łącznie startowało 10 czwórek z dziewięciu państw.

W finale B ulegli Chorwatom 2,14 sek., a wygrali z Chińczykami 0,14 sek. i Francuzami 1,08 sek.

- **Puchar Świata, Lucerna 11-13.07**

VIII miejsce wiosłując w tym samym składzie co w Aiguebelette.

Łącznie startowało 10 osad. Wejście do finału A przegrali w repasażu, gdzie zajęli IV miejsce przy dwóch wchodzących osadach. Ulegli w tym wyścigu 6,14 sek. Kanadzie 5,44 sek. Czechom i 4,04 sek. Australii, a pokonali 0,69 sek. Rosjan i 7,82 sek. Hiszpanów.

W finale B ulegli 1,03 sek. Australii, a powtórnie pokonali 2,22 sek. Hiszpanów i 4,84 sek. Rosjan, którzy są podobnie jak polska czwórka zapleczem ósemki.

Polska czwórka wystartowała w Amsterdamie trzykrotnie. W przedbiegu, repasażu i niestety tylko w finale C.

Najlepszy wyścig popłynęli w przedbiegu, gdzie przy dwóch awansujących bezpośrednio do półfinałów osadach, z zaskoczenia mogli tego dokonać pomimo, że płynęły w nim także czwórki Kanady, Grecji i Włoch, którzy zajęli w tych mistrzostwach piąte, szóste i siódme miejsce. Polacy $\frac{3}{4}$ dystansu przewodzili stawce, mając przy tym najmocniejszą drugą pięćsetkę. Na półmetku mieli drugi z kolei bezwzględny rezultat (za

faworyzowanymi Brytyjczykami) ze wszystkich trzech przedbiegów. Tak mocne otwarcie musieli niestety przyjąć pewnym kryzysem. I pomimo, że na 500m przed metą nadal utrzymywali się na czele stawki w tym przedbiegu to już czas trzeciej pięćsetki był dopiero czwartym w kolejności. Bardzo zdecydowanie zaatakowali najpierw Chińczycy, prowokując tym samym do przebudzenia się, jak się okazało, mocnych w tych mistrzostwach Kanadyjczyków i renomowanych Greków. Natomiast ostatni odcinek był dramatem polskiej czwórki. W wyniku osłabnięcia niektórych zawodników nastąpiły problemy ze sterowaniem, a w konsekwencji wejściem wiosła pod jedną z kolejnych bojek i klasyczne wiosłarskie tzw. „złapanie raka”, co spowodowało wytracenie prędkości płynięcia łodzi. Natychmiast utracili dobrą pozycję wyjściową 150-200 metrów przed linią mety. Całkowicie załamani takim obrotem sytuacji nawet nie bronili trzeciej pozycji przed ambitnie do końca wiosłującymi Chińczykami. Zajęli ostatecznie czwarte miejsce z trzynastym czasem bezwzględny wszystkich przedbiegów na siedemnaście startujących osad.

Do repasażu Polacy przystępowali spokojnie, mając wprawdzie dopiero czwarty rezultat po przedbiegach wśród osad z nimi rywalizujących, ale też świadomość, że różnice są stosunkowo nieduże, a ich słabszy czas był wynikiem błędu technicznego. Z czasów wynikało, że o półfinał powinni walczyć Serbowie, Czesi, Francuzi i Polacy. Z wartości indywidualnej osad wynikało na odmiann, że to Włosi, Czesi i Serbowie z Polską. Niestety tego dnia warunki atmosferyczne (kierunek wiatru) wypaczały wyniki w torze. Nie zawiedli swoich kibiców Włosi, którzy zakończyli przedbiegi ze zdecydowanie najslabszym czasem, ale przecież to niemal ta sama osada, która w ubiegłym roku zajęła w Mistrzostwach Świata w Chungju czwarte miejsce. Mając teoretycznie tego dnia w Amsterdamie najgorszy tor ze względu na pogodę w szaleńczym stylu prowadzili od startu do mety. Od razu widać było, że ostatnie miejsce w przedbiegu z najslabszym czasem było efektem wyrafinowanej taktyki, a nie słabości, z czego reprezentanci tego kraju nie raz dali się już poznać.

Polska czwórka także przez $\frac{3}{4}$ dystansu, podobnie jak w przedbiegu, płynęła dobry wyścig tuż za Włochami. Do półmetka przegrywali z nimi tylko 0,20 sek. po 500m i 0,72 sek. po 1000m, mając przy tym drugie z całej stawki czasy obu pięćsetek. Niestety za połowę dystansu następowały podobne objawy jak w przedbiegu. Wprawdzie na 500m przed metą wyprzedzili ich jeszcze bardzo mocno w tym okresie atakujący Serbowie, ale straty do pierwszych Włochów nadal były niewielkie i wynosiły 1,07 sek.

Ostatnie 500m to niemal kopia tego co działo się w przedbiegu, może z wyjątkiem wspomnianego „raka”. Słabnący Polacy nie obronili się przed mocno atakującymi o dziwo Rosjanami, którzy przy okazji wykorzystali maksymalnie korzystny tego dnia tor. Trudno przecież w inny racjonalny sposób wytłumaczyć fakt, że Rosjanie nadrobili nad Polską na ostatnich 500m 3,72 sek., aby wygrać na ostatnich kilku „chwytach” foto-finishem o 0,1 sek.

Pozostał więc finał C, ku rozpaczy zde gustowanych takim obrotem sprawy samych zawodników.

Po repasażach mieli wprowadzić najlepszy czas z osad, które pozostały na „placu boju”, ale też widać było wyraźnie, że z naszych zawodników całkowicie powietrze gdzieś zeszło. Brak było mobilizacji i determinacji jaka jest niezbędna nawet do wygrania tego finału i zajęcia trzynastego miejsca. Tym bardziej, że pozostali w nim także Czesi, niemal ta sama osada, która w ubiegłym roku była w finale na szóstym miejscu Mistrzostw Świata. Polacy jak najszybciej chcieli zakończyć te mistrzostwa, ale nie przełożyło się to na szybkość płynięcia łodzi w torze. Tym bardziej, że warunki atmosferyczne znowuż pomagały rozdawać końcowe miejsca w wyścigach. W tym finale po dobrym starcie Polaków (pierwsze miejsce po 500m) i dalej mocno atakujących czwórkach Czech i Francji, rozbici psychicznie nasi zawodnicy nie wykazali determinacji na kolejnych metrach dystansu w celu zajęcia jak najlepszego miejsca. Z boku wydawało się, że znaleźli sobie wewnętrznie wytłumaczenie niesprawiedliwymi warunkami w torze, tracąc coraz więcej do walczących pomiędzy sobą na finiszu o zwycięstwo Francuzów z Czechami, a kolejne straty do prowadzących na punktach pomiaru czasu mówią same za siebie. Prowadzili po 500m, a następnie tracili już - 1,42 sek. po 1000m, 3,29 sek. po 1500m i 9,42 sek. na mecie. Po drodze na ostatniej pięćsetce wyprzedzili ich jeszcze Hiszpanie.

Ostatecznie czwórka zakończyła mistrzostwa na szesnastym miejscu. Zajęte miejsce nie odzwierciedla możliwości tej osady. Jeżeli potrafi walczyć z najlepszymi w przedbiegu (Grecja, Kanada i Włosi) tzn., że posiada potencjał. U zawodników widać było braki techniczne, a zakorzenione nawyki i przyruchy ograniczały pełną swobodę w wiosłowaniu.

Rozpatrując szanse i zagrożenia dla tej osady w kontekście ewentualnych kwalifikacji olimpijskich należy mieć na uwadze przede wszystkim możliwości ich dalszego postępu.

- Trzeba wyselekcjonować skład osady, który chciałby w niej wiosłować, a nie być w niej za karę i czekać na potknięcie się ósemki, aby widzieć swoją szansę.
- W systemie kwalifikacji do Igrzysk Olimpijskich zarezerwowano łącznie 13 miejsc, z czego 11 z przyszłorocznych Mistrzostw Świata. Polska osada zajęła w Amsterdamie wprowadzić szesnaste miejsce, ale dwukrotnie niewiele brakowało jej do awansu do pierwszej dwunastki. W niej przecież znalazły się czwórki, z którymi Polska pomimo słabego sezonu startowego wielokrotnie wygrywała (np. Ukraina).
- Są jednak także jeszcze federacje, które w tych mistrzostwach w tej konkurencji swoich osad nie wystawiły, a mają na to potencjał zawodniczy - np. Nowa Zelandia, Chorwacja czy Białoruś, która po roku próby w ósemce zapewne będzie chciała powrócić do czwórki (VII miejsce w Igrzyskach Olimpijskich w Londynie i VII miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata).
- Średni wiek obecnej załogi umiejscawia ją w górnej części rankingu startujących w Amsterdamie czwórek.

Lp.	Kraj	Średnia wieku	Zajęte miejsce
1	UKR	31,5	XII
2	GBR	29,0	I
3	NED	28,5	IV
4-6	GER SRB POL	27,75	VIII IX XVI
7	GRE	27,0	VI
8-9	CAN USA	26,5	IV II
10	RUS	26,0	X
11	AUS	25,25	III
12	CZE	25,0	XIV
13	CHN	24,75	XVII
14	ESP	24,5	XV
15-16	FRA ROU	22,25	XIII XI
17	ITA	21,5	VII

Najstarszymi zawodnikami w tej konkurencji byli			
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek
1	Stoic Nikola	SRB	40
2-3	Triggs Hodge Andrew Chykanov Sergiy	GBR UKR	35
4	Hejmej Rafał	POL	34
5-6	Seifert Toni Gryn Sergii	GER UKR	33
7	Dolecek Jr. Milan	CZE	32
8-9	Guzman Del Castillo Noe Christou Ioannis	ESP GRE	31
10-14	Gregory Alex Meylink Boaz Hojka Piotr Lebedev Alexander Moroz Artem	GBR NED POL RUS UKR	30

Najmłodszymi zawodnikami w tej konkurencji byli			
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek
1-2	Lodo Matteo Lin Yanan	ITA CHN	20
3-4	Abbagnale Vincenzo Vicino Giuseppe	ITA ITA	21
5-10	Podrazil Jakub Montes Caamano Ismael Verhoeven Thibaut Bemey Benoit Angelopoulos Dionysios Garcia Ordonez Javier	CZE ESP FRA FRA GRE ESP	22

Średnia wieku całej konkurencji wynosi **26,10**
Średnia wieku finalistów wynosi **27,125**
Średnia wieku medalistów wynosi **26,92**
Średnia wieku polskiej czwórki wynosi **27,75**

V. UWAGI I WNIOSKI

1. Mistrzostwa Świata Seniorów w Amsterdamie były udane dla reprezentacji Polski, choć pozostawiły także pewien niedosyt.
2. Polska zdobyła dwa medale wracając tym samym do swojego standardu ilości medali w Mistrzostwach Świata Seniorów.
3. Polska ósemka seniorów zdobyła pierwszy w historii medal dla naszego wioślarstwa w tej królewskiej konkurencji.
4. Nasza żeńska dwójka podwójna uzyskała czas lepszy od dotychczasowego najlepszego rezultatu na świecie, ale nie zostały rekordzistkami, gdyż dziesięć minut wcześniej minimalnie lepszym rezultatem zrobiły to samo Australijki.
5. Mistrzostwa Świata w Amsterdamie były udane także dla pozostałych osad kobiecych pod względem uzyskanych czasów, choć zajęte miejsce szczególnie czwórki podwójnej w kontekście przyszłorocznych kwalifikacji olimpijskich może budzić pewien niepokój.
6. Brak przysłowiowego łutu szczęścia i niesamowicie wyrównany poziom w startach męskiej czwórki podwójnej spowodował brak polskiej osady w ostatecznej rozgrywce o medale w finale.
7. Bardzo słabe ostateczne miejsce czwórki bez sternika jest zawodem nawet w przypadku osady będącej rezerwą do pierwszoplanowej ósemki. Zawodnicy startujący w czwórce w tym przypadku muszą rozumieć, że siedząc w niej, a nie w ósemce to nie jest skazanie, a szansa na pokazanie się z jak najlepszej strony.
8. Nasze wioślarstwo w obecnej chwili ma potencjał, aby zbudować oprócz osad, które startowały w Amsterdamie, kolejne 3-5 osad mogących walczyć o kwalifikacje olimpijskie w przyszłym roku. Mogą to być, ale pod wieloma spełnionymi warunkami:
 - Jedynek mężczyzn, do której pretenduje ubiegłoroczny Mistrz Świata Juniorów i tegoroczny Młodzieżowy Wicemistrz Świata w tej konkurencji Natan Węgrzycki-Szymczyk, pod warunkiem pogodzenia studiów w USA, treningów na uniwersyteckiej ósemce z przygotowaniem na skifie.

- Jedyńka kobiet, do której pretenduje brązowa medalistka olimpijska, złota i brązowa medalistka Mistrzostw Świata w deblu - Julia Michalska-Płotkowiak, pod warunkiem kontynuowania bezwzględnej i heroicznej walki o odzyskanie olimpijskiej formy.
 - Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn, pod warunkiem zmiany filozofii myślenia podstawowych kandydatów do tej osady.
 - Dwójka podwójna mężczyzn kategorii otwartej, w której jest spora grupa zawodników kandydujących do czwórki i dwójki, ale wszyscy muszą jeszcze podnieść poziom swojego wytrenowania oraz poziom techniki wiosłowania, a także jak poprzednio u niektórych, podobnie jak w wadze lekkiej, filozofii myślenia.
 - Czwórka bez sternika wagi lekkiej, pod warunkiem zbudowania osady z najlepszych i najsilniejszych fizycznie zawodników w tej kategorii wagowej w kraju, rozumiejących także w pełni na czym polega waga lekka.
- 9.** Pozostają jeszcze dwie dwójki bez sternika - kobiet i mężczyzn, ale w obu konkurencjach trzeba poszukać i posadzić do jednej łodzi partnerów potrafiących tą osadę pływać. Nie zawsze muszą to być zawodniczki czy zawodnicy z jednego klubu.
- 10.** Na obecną chwilę trudno nawet stwierdzić, czy po braku kwalifikacji na Mistrzostwa Świata w Amsterdamie dalej walczyć będą, ale zgodnie z logiką i rozsądkiem, o reprezentację ubiegłoroczni Wicemistrzowie Europy i piąta osada Mistrzostw Świata Godek-Gutorski.
- 11.** Przygotowania reprezentacji do przyszłorocznych kwalifikacji olimpijskich muszą być procesem ciągłym, opartym głównie o trening na wodzie, a nie trening zastępczy czy uzupełniający. W jego realizacji konieczna jest bezwzględna determinacja, maksymalne poświęcenie czasu i zrozumienie przez zainteresowanych i będących w zainteresowaniu zawodników, a także trenerów, zarówno reprezentacji jak i klubowych.